

วัตถุทางความเชื่อที่หลีกเลี่ยงจากทางสายกลาง

Object used in faith. Escape from the balance

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....สิวลี แสงแก้ว.....

(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

ประธานกรรมการ

.....
.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....
.....

กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....
.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชัย คอนประศรี)

.....
.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....
.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

.....
.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ศิริจิเจริญ)

.....
.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	วัตถุทางความเชื่อที่หลีกเลี่ยงจากทางสายกลาง
	Object used in faith. Escape from the balance
ชื่อ	นาย จิรพัฒน์ สุวรรณโชติ
รหัสนักศึกษา	56020476
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัชวาล อ่ำสมคิด

บทคัดย่อ

ส่วนตัวของข้าพเจ้านั้นมีความคิดว่า ที่มาที่ไปของความเชื่อต่างๆ ล้วนมีพื้นฐานมาจากความเป็นจริง อาจจะเป็นคำพูด คำสอน หรือพิธีกรรมเพื่ออะไรบางอย่าง ที่ถูกถ่ายทอดหรือทำตามต่อกันมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง จนตัวของมันนั้นได้สร้างความน่าเชื่อถือ หรืออาจจะเรียกได้ว่าความศักดิ์สิทธิ์ให้แก่สิ่งนั้น กลายเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่ยอมรับและยอมเชื่อ สิ่งนั้นจึงกลายเป็นความเชื่อขึ้นมาจนถึงปัจจุบัน

ข้าพเจ้านั้น อยากที่จะสำรวจตรวจสอบ ว่าความเชื่อ ความเข้าใจต่างๆ ที่ข้าพเจ้าเชื่อ ที่รู้ ที่เข้าใจมาตลอดตั้งแต่เด็กจนโตนั้น ในทุกๆวันนี้ ความเชื่อความเข้าใจเหล่านั้นมันยังสามารถที่จะเชื่อ และใช้ในการดำเนินชีวิต ได้อยู่ไหม มันควรที่จะเป็นส่วนหนึ่งในทัศนคติของข้าพเจ้าหรือไม่ มันมีความจริงเท็จแค่ไหน เข้าใจถูกต้องหรือผิดพลาดไปอย่างไร และข้าพเจ้าอยากที่จะรู้ที่มาที่ไปของมัน

ดังนั้น ในเมื่อข้าพเจ้ามีความเชื่อว่า ความเชื่อต่างๆที่เข้าใจนั้น ล้วนมีพื้นฐานมาจากความเป็นจริง จึงอยากที่จะสำรวจตรวจสอบความเชื่อต่างๆ ที่มันมีความเป็นนามธรรมหรือคลุมเครือ มานำเสนอในรูปแบบที่มีความเป็นรูปธรรมและจับต้องได้ ผ่านงานประติมากรรม และถ่ายทอดไปสู่ผู้รับชม ด้วยทัศนคติและการศึกษาค้นคว้าที่ข้าพเจ้าได้มา

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัชวาล อ่ำสมคิด ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดี แก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และ ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	2
1.2 เป้าหมายและวัตถุประสงค์	2
1.3 สมมติฐานทางการศึกษา	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	6
บทที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์	7
2.1 ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง	7
2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์	8
2.3 อิทธิพลทางวัสดุ	9
2.4 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	9
2.5 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	10
2.6 แนวความคิดสร้างสรรค์	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	16
3.1 การพัฒนาภาพร่างและแบบจำลอง	16
3.2 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน	26
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	48
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	48
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	64
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์	76
บรรณานุกรม	78
ภาพผลงานศิลปะ	79
ประวัติผู้เขียน	83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพที่ 2.1 erwin wurm	10
2. ภาพที่ 2.2 One-Minute-Sculpture-1997	11
3. ภาพที่ 2.3 Österreichische-Polizeikappe-2010	11
4. ภาพที่ 2.4 มณเฑียร บุญมา	12
5. ภาพที่ 2.5 อโรคยาสาด	13
6. ภาพที่ 2.6 Manual Acts in Red Handprints Construction	14
7. ภาพที่ 2.7 A pair of water-buffaloes	14
8. ภาพที่ 3.1.1 ภาพการทดลองประกอบภาพที่ 1	16
9. ภาพที่ 3.1.2 ภาพการทดลองประกอบภาพที่ 2-4	17
10. ภาพที่ 3.1.5-7 ภาพร่างชั้นที่ 1-3	18
11. ภาพที่ 3.1.8 ภาพร่างชั้นที่ 4	19
12. ภาพที่ 3.1.9-10 ภาพร่างชั้นที่ 5-6	20
13. ภาพที่ 3.1.11 ต้นแบบภาพร่างชั้นที่ 1	21
14. ภาพที่ 3.1.12 ภาพร่างชั้นที่ 1	22
15. ภาพที่ 3.1.13 ภาพคำนวณจำนวนวัสดุ	22
16. ภาพที่ 3.1.14 ภาพชิ้นงานที่นำมาเป็นต้นแบบ	23
17. ภาพที่ 3.1.15 ภาพร่างชั้นที่ 1	24
18. ภาพที่ 3.1.16 ภาพร่างชั้นที่ 2	24
19. ภาพที่ 3.1.17 ภาพร่างชั้นที่ 3	24
20. ภาพที่ 3.1.18 ภาพร่างชั้นที่ 4	24
21. ภาพที่ 3.1.19 ภาพการประกอบผลงานชุดที่ 3	25
22. ภาพที่ 3.2.1 วัสดุอุปกรณ์	26
23. ภาพที่ 3.2.2 ภาพขั้นตอนที่ 1	29
24. ภาพที่ 3.2.3 ภาพขั้นตอนที่ 2	29
25. ภาพที่ 3.2.4-5 ภาพขั้นตอนที่ 3	30
26. ภาพที่ 3.2.6 ภาพขั้นตอนที่ 4	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27.	ภาพที่ 3.2.7 ภาพขั้นตอนที่ 6	31
28.	ภาพที่ 3.2.8 ภาพขั้นตอนที่ 8	32
29.	ภาพที่ 3.2.9 ภาพขั้นตอนที่ 8	32
30.	ภาพที่ 3.2.10-11 ภาพขั้นตอนที่ 9-10	33
31.	ภาพที่ 3.2.12 ภาพขั้นตอนที่ 11	34
32.	ภาพที่ 3.2.13 ปูนซีเมนต์ประเภทต่างๆ	35
33.	ภาพที่ 3.2.14 เครื่องชนิดต่างๆ	35
34.	ภาพที่ 3.2.15 ถู่มือ กระบะปูน	36
35.	ภาพที่ 3.2.16 ภาพขั้นตอนที่ 1	38
36.	ภาพที่ 3.2.17 ภาพขั้นตอนที่ 2	38
37.	ภาพที่ 3.2.18 ภาพขั้นตอนที่ 3	39
38.	ภาพที่ 3.2.19 ภาพขั้นตอนที่ 4	39
39.	ภาพที่ 3.2.20 ภาพขั้นตอนที่ 5	40
40.	ภาพที่ 3.2.21 ภาพขั้นตอนที่ 5	40
41.	ภาพที่ 3.2.22 ภาพขั้นตอนที่ 6	41
42.	ภาพที่ 3.2.23 ภาพขั้นตอนที่ 7	41
43.	ภาพที่ 3.2.24 วัสดุอุปกรณ์	42
44.	ภาพที่ 3.2.25 ภาพขั้นตอนที่ 2	44
45.	ภาพที่ 3.2.26 ภาพขั้นตอนที่ 6	45
46.	ภาพที่ 3.2.27 ภาพขั้นตอนที่ 7	46
47.	ภาพที่ 3.2.28 ภาพขั้นตอนที่ 7	47
48.	ภาพที่ 3.2.29 ภาพขั้นตอนที่ 8	47
49.	ภาพที่ 4.1.1 ภาพแสดงรูปทรง	49
50.	ภาพที่ 4.1.2 ภาพแสดงเส้น	50
51.	ภาพที่ 4.1.3 ภาพแสดงลักษณะผิว	51
52.	ภาพที่ 4.1.4 ภาพแสดงค่าน้ำหนัก	52
53.	ภาพที่ 4.1.5 ภาพแสดงพื้นที่ว่าง	53
54.	ภาพที่ 4.1.6 ภาพแสดงรูปทรง	54
55.	ภาพที่ 4.1.7 ภาพแสดงเส้น	55
56.	ภาพที่ 4.1.8 ภาพแสดงลักษณะผิว	56
57.	ภาพที่ 4.1.9 ภาพแสดงค่าน้ำหนัก	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

58.	ภาพที่ 4.1.10 ภาพแสดงพื้นที่ว่าง	58
59.	ภาพที่ 4.1.11 ภาพแสดงรูปทรง	59
60.	ภาพที่ 4.1.12 ภาพแสดงเส้น	60
61.	ภาพที่ 4.1.13 ภาพแสดงลักษณะผิว	61
62.	ภาพที่ 4.1.14 ภาพแสดงค่าน้ำหนัก	62
63.	ภาพที่ 4.1.15 ภาพแสดงพื้นที่ว่าง	63
64.	ภาพที่ 4.2.1 ภาพแสดงเอกภาพ	64
65.	ภาพที่ 4.2.2 ภาพแสดงดุลยภาพ	65
66.	ภาพที่ 4.2.3 ภาพแสดงสัดส่วน	66
67.	ภาพที่ 4.2.4 ภาพแสดงจังหวะ	67
68.	ภาพที่ 4.2.5 ภาพแสดงเอกภาพ	68
69.	ภาพที่ 4.2.6 ภาพแสดงดุลยภาพ	69
70.	ภาพที่ 4.2.7 ภาพแสดงสัดส่วน	70
71.	ภาพที่ 4.2.8 ภาพแสดงจังหวะ	71
72.	ภาพที่ 4.2.9 ภาพแสดงเอกภาพ	72
73.	ภาพที่ 4.2.10 ภาพแสดงดุลยภาพ	73
74.	ภาพที่ 4.2.11 ภาพแสดงสัดส่วน	74
75.	ภาพที่ 4.2.12 ภาพแสดงจังหวะ	75
76.	ภาพผลงานชิ้นที่ 1	80
77.	ภาพผลงานชิ้นที่ 2	81
78.	ภาพผลงานชิ้นที่ 3	82

บทที่ 1

บทนำ

ความเชื่อ เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มาช้านาน ซึ่งความเชื่อนั้น ก็เป็นสิ่งที่นำพาให้ก่อเกิดศาสนา ขึ้น ตั้งแต่การนับถือฟ้า ดิน ผีสงนางไม้ พุทธ คริสต์ อิสลาม และอีกมากมาย ส่วนก่อเกิดมาจาก ความเชื่อในตัวของเราที่มารวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นลัทธิ เป็นศาสนา เป็นสิ่งเชื่อมโยงนำพา ให้ความคิดของเรานั้น ไปในทิศทางเดียวกัน สร้างหรือถ่ายทอด หลักการ แนวความคิด กฎเกณฑ์ ให้เรายึดถือเป็นสิ่งอันควรปฏิบัติ เพื่อให้ถูกต้องสมควรตามหลักของศาสนานั้นๆ และเนื่องด้วย ข้าพเจ้านั้นเป็นหนึ่งในผู้คนที่ จำต้องนับถือศาสนาพุทธ ซึ่งถูกเลือกให้ตั้งแต่มานาน จึงเห็น ความสำคัญที่จะทำการศึกษาใน ศาสนาที่ตนเองนั้นนับถืออยู่ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่างๆ ได้มากขึ้น

ศาสนาพุทธ เป็นศาสนาประจำชาติ ของประเทศไทย ผู้คนส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งนั้นถูกจัดให้ เป็น ผู้นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธนั้นมีหลักธรรมคำสอนมากมาย โดยเป้าหมายหรือจุดประสงค์ หลักของคำสอน คือหนทางแห่งการดับทุกข์ การหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด หรือที่เรียกว่า นิพพาน แต่ด้วยความที่ประเทศไทยนั้น เป็นประเทศที่ผสมผสานและรับเอาวัฒนธรรมต่างๆ มากมาย มาผสมปนเปกันอย่างหลากหลาย ศาสนาพุทธของไทยจึงมีการผสมผสาน ความเชื่อ วัฒนธรรมต่างๆ การปฏิบัติจากหลายๆศาสนาเข้ามารวมผสมกัน โดย สุจิตต์ วงษ์เทศ ให้คำนิยาม ศาสนาพุทธในประเทศไทยว่า “ศาสนาไทย”

วัตถุทางความเชื่อ เป็นสิ่งของที่ถูกนำมารับใช้ความเชื่อต่างๆ ดิน ไม้ รูปปั้น รูปเคารพ สิ่งของเช่น ไข่ ของแก้วบน และอีกหลายๆอย่าง และในประเทศไทยนั้น ก็มีสิ่งของเหล่านี้อยู่มากมาย อย่างที่ เรพบเห็นได้ในทุกๆวันจนชินตา ทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาอย่างสิ้นเชิง ในการ เล็งเห็นในจุดนี้ จึงเกิดการอยากที่จะศึกษา และทำความเข้าใจถึงที่มา เหตุผล ตำราตรวจสอบ เกี่ยวกับวัตถุทางความเชื่อต่างๆ ที่แวดล้อมเราอยู่ ว่ามีที่มาอย่างไร ทำมาเพื่ออะไร และเป็นไปใน ทิศทาง หรือเป็นสิ่งที่ถูกหลักคำสอนของศาสนาหรือไม่ อย่างไร

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

วัตถุนทางความเชื่อ คือสิ่งของบางอย่างที่ถูกนำมาใช้ หรือผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ทางด้านความเชื่อ อาจจะเพื่อเคารพบูชา เช่น ไหว้ แก้วบนฯ หรือชีวิตความศักดิ์สิทธิ์ของอะไรบางอย่าง โดยความนิยม จำนวน ขนาด ของสิ่งนั้นๆ เสมือนเป็นสิ่งชีวิตความเชื่อของบุคคล ที่มีต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้น จนบางครั้งอาจจะมากเกินไป และก่อให้เกิดเป็นความหลง งามาย ขึ้นแก่บุคคลนั้น โดยเฉพาะผู้นับถือ พุทธศาสนา ในประเทศไทย

ตามหลักธรรมคำสอนของ ศาสนาพุทธ ไม่ให้ตั้งเงินไป หย่อนเงินไป ให้ยึดมั่นในทางสายกลาง คุจะห่างออกไปทุกที หากเราเกิดความงมงาย เราสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในเรื่องความงมงาย ของ คนไทยที่นับถือพุทธศาสนา ทั้งการทรงเจ้าเข้าผี การบนบานศาลกล่าว การขอโชคขอลา เป็นต้น เป็น สิ่งที่คุ้นชินตา และวนเวียนรอบตัวข้าพเจ้ามาตั้งแต่เล็กจนโต ซึ่งสิ่งเหล่านั้น เป็นสิ่งที่น่าพาให้หลีกเลี่ยง ไปจากทางสายกลางออกไปทุกขณะ

ทุกวันนี้ เมื่อเรามองย้อนไปยังอดีต ความงมงายทางด้านวัตถุและความเชื่อ ในสังคมไทยไม่ได้ ลดลงไปเลย มีแต่จะเพิ่มมากขึ้นในทุกๆวัน ทั้งๆที่ข้อมูลและการศึกษาเข้าถึงผู้คน ได้มากขึ้นกว่าแต่ ก่อนมากมาย แต่กลับไม่ได้ทำให้ผู้หลงมงายนั้นศึกษาหาความรู้ความเข้าใจ อันเป็นหลักคำสอน ทางศาสนาที่ใช้ยึดมั่นในทางสายกลางเลย กลับสนใจความสะดวกสบายในความหวังลมๆแล้งๆ ที่ อ่อนวอนขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ตนได้อย่างที่ปรารถนา ให้ความสำคัญยึดถือกับวัตถุมากเกินไป การศึกษาหาความรู้ หรือแม้แต่การเรียนรู้ทำความเข้าใจในตนเอง ตามหลักธรรมคำสอน

1.2 เป้าหมายและวัตถุประสงค์

ต้องการสร้างความตระหนักแก่ผู้ชม ในเรื่องความงมงาย ในเรื่องที่เราพบเห็นจนชินชา จน กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของสังคมไทย จากการวิเคราะห์พบว่า ความเชื่อนั้นมี ทั้งส่วนที่ดีและไม่ดี แต่ผู้คนที่ไม่รู้ หรือไม่ศึกษาคำสอน ที่หลงผิด จนก่อให้เกิดความหลงงมงาย ไม่ ตระหนักถึงหลักคำสอนอันเป็นทางสายกลาง ที่น่าพาไปสู่ความสำเร็จที่แท้จริงของผู้นับถือศาสนา พุทธ หากเราตระหนักในความเชื่อที่เรางมงาย และหันมาศึกษาหลักธรรมคำสอนอันเป็นทางสาย กลาง อย่างที่พระพุทธเจ้าได้ไว้ไว้ ก็จะเกิดประโยชน์แก่พุทธศาสนิกชนอย่างแท้จริง ไม่เกิดสังคม หรือวัฒนธรรมที่ผิดเพี้ยนไปด้วยการหลงมัวเมาในความเชื่อที่ผิดๆ ผมจึงอยากรนำเสนอทัศนะที่มีต่อ ประเด็นดังกล่าวออกมา ในรูปแบบของงานประติมากรรม มีประเด็นแยกย่อยดังนี้

ผลงานชิ้นที่ 1 วัตถุประสงค์ที่สะท้อนความมั่งงาย

ความสะดวกสบายที่เราจะได้รับจากการ บนบานศาลกล่าว คือเราอ่อนนวยในสิ่งที่เราปรารถนา ต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยมีเงื่อนไข คือเมื่อความปรารถนาของผู้ขอสัมฤทธิ์ผล ก็จะนำสิ่งของมาถวายแก่ สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นการตอบแทน เสมือนเป็นการพนัน มอบความหวังอันสะดวกสบายแบบไม่ต้อง ลงมือทำเอง เพื่อจะได้สิ่งหนึ่ง โดยมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นเจ้ามือ และผู้มั่งงายเป็นผู้เสี่ยงดวง และ แน่ใจว่าไม่ใช่ทุกคนที่จะได้สมดังปรารถนา และสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่นิยมของนักเสี่ยงดวง ก็ จะมีวัตถุประสงค์ที่เชื่อ ของผู้สมปรารถนา ถูกนำมาถวายตอบแทน ตั้งเรียงรายมากมายเป็นประจักษ์ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้สมหวัง และเป็นการให้ความหวังแก่ผู้ไม่สมหวัง และผู้นิยม ความหวังให้เข้าสู่วงการความมั่งงายได้เป็นอย่างดี จึงทำการสร้างผลงานให้ลูกคิด ถึงความจริงที่ ซ่อนอยู่ในความเชื่อมั่งงายนั้น

ผลงานชิ้นที่ 2 วัตถุประสงค์ที่สร้างความตระหนัก

จากการตกเดือนด้วยการเสียดสี ที่หยิบสิ่งของแก่นามาล้อเลียน จึงอยากที่จะเน้นย้ำ และขยาย ถึงความสำคัญ ในสิ่งที่เราต้องการจะพูดถึง ด้วยการหยิบเรื่องเดิมมาพูด โดยการเพิ่มความสำคัญเข้าไป อุปมาคล้ายตัวหนา ชิดเส้นใต้ หรือ ไฮไลต์ตัวอักษร ด้วยการนำตัวงานมาขยายสเกล ให้เห็นถึง ขนาดที่มีความปะทะแก่ผู้ชม และรายละเอียดที่มากยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 3 วัตถุประสงค์ที่ใครใคร่สร้างได้

ต้องการนำเอา วัตถุประสงค์ที่ใครใคร่สร้างได้ ที่คนส่วนใหญ่รู้จัก นำมาผสมผสาน กับสิ่งของรอบตัวที่ คล้ายกัน และยังเกี่ยวข้องกับผลงานชิ้นก่อนหน้า รวมทั้งเรื่องที่ต้องการสื่อสาร ด้วยใจความสำคัญ คือ การลดทอนความศักดิ์สิทธิ์ด้วยการผสมผสานกับสิ่งที่คล้ายกันให้เห็นว่า เพียงเปลี่ยนแปลง เล็กน้อยก็จะเปลี่ยนบริบทแก่สิ่งนั้นๆ ได้ ความเชื่อเกิดจากตัวเรา ความศักดิ์สิทธิ์ก็เกิดจากตัวเรา เช่นกัน

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

1.3.1 สมมุติฐานเชิงความคิด

ผลงานชิ้นที่ 1 วัตถุประสงค์ที่สะท้อนความมั่งงาย

เราหลายคนจะคุ้นชินกับภาพ ไม้ ม้าลาย และอะไรอีกหลายๆอย่าง ที่เป็นสิ่งของที่ผู้คนซื้อ มา ถวายในการแก้บน ที่ถูกวางเรียงรายตามสถานที่ที่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆอยู่มากมายจนละลานตา ทั้ง การขอให้ปลอดภัย ขอให้ประสบความสำเร็จ ขอลูก และสิ่งที่เป็นคำขอยอดนิยามมากที่สุด ก็คือการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอโชคลาภ การพนัน(ขอและลุ้นให้ได้ตามคำขอ) เพื่อการพนัน (เสี่ยงโชค เล่นหวย) ยกตัวอย่างวัดเจดีย์(ไอ้ไข่) ที่มีประติมากรรมปูนปั้นรูปไก่ วางเรียงรายตั้งแต่ถนนเข้าวัด และกองประทัดที่ผู้สมหวังได้มาจุดถวายจนกองสูงเท่าภูเขาขนาดย่อมๆ และหนักเข้า จากการที่ไปขอพรกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ก็เริ่มขยายความมั่งงายขึ้น ด้วยการไปบนบาน กราบไหว้ไก่แก่นบนอีกทอดหนึ่ง วัดอุเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความเชื่อความมั่งงาย ที่หลีกเลี่ยงจากทางสายกลางทั้งสิ้น

ผลงานชิ้นที่ 2 วัดอุทางความเชื่อที่สร้างความตระหนัก

ดังที่กล่าวไว้ในงานที่แล้ว วัดอุทางความเชื่อ นั้นไม่ได้ขยายเพียงจำนวน หากแต่ขยายขนาดด้วยตามความสมหวังหรือคำขอที่สำเร็จของผู้บนบาน อุทวยหนึ่งหมื่นอาจถวายไก่เท่าขนาดจริง อุทวยสิบล้านก็อาจจะถวายไก่ตัวเท่าตึก ผมจึงหยิบกระบวนการนี้มาขยายผลงานเช่นกัน นั่นก็คือเรื่องที่มีความสำคัญมาก ก็ควรจะถูกขยายขนาดตามความสำคัญของมันเพื่อให้ผู้มองเห็น และให้ความสำคัญกับมัน

ผลงานชิ้นที่ 3 วัดอุทางความเชื่อที่ใครใคร่สร้างได้

จากการศึกษาพบว่า วัดอุทางความเชื่อที่กำเนิดขึ้นมาได้อย่างง่ายดาย ไม่มีหลักศาสนากำกับว่าสิ่งใดถูกหรือผิด หลายสิ่งเกิดจากความชอบ หรือการถูกสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ผู้คนนับถือ นั้น บอกร้อง หรือถ่ายทอดลงมา ว่าสิ่งใดชอบ สิ่งใดควรถวาย ผมจึงเกิดความคิดว่า ในเมื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นถูกสร้างขึ้นมาได้ง่ายอย่างทีกล่าว เพียงต้องการให้คนส่วนใหญ่ยอมรับ ฉะนั้นใครใคร่สามารถสร้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของตัวเองขึ้นมาได้เช่นกัน

1.3.2 สมมุติฐานเชิงรูปแบบ

นำเสนอเรื่อง วัดอุและความเชื่อที่หลีกเลี่ยงจากทางสายกลาง โดยใช้แนวความคิดในการเปรียบเทียบ ล้อเลียน เสียดสี ด้วยการหยิบวัดอุที่มีอยู่แล้วคือ ไก่แก่นบน นำมาล้อเลียนเปรียบเทียบด้วยวัดอุอีกชนิดหนึ่ง ที่เป็นสิ่งของธรรมดา มีหน้าที่คนละบริบทกัน แต่หยิบมาผสมรวมเป็นเรื่องเดียวกันได้ จนเกิดเป็นบริบทใหม่ ในเรื่องที่จะสื่อสารออกไปได้

ผลงานชิ้นที่ 1 วัตถุประสงค์ความเชื่อที่สะท้อนความมั่งคั่ง

การออกแบบสื่อ - ประติมากรรมปูนปั้นไก่แก้วบน หลาขนาด นำมาตัดต่อส่วนหัว โดยใส่หัวของเล่นที่มีรูปไก่ เรียกว่า ไก่ของเล่น(shrilling chicken) เป็นไก่ที่เมื่อบีบแล้วจะร้องเสียงดัง โอ๊ก มีหน้าตาตลกและเสียงที่ตลก

รูปร่างและรูปทรง - ท่าทางในการยืนจะเป็นแบบไก่แก้วบนทั่วไป ส่วนหัวที่ประกอบใหม่จะเอนไปด้านหลังเล็กน้อยเพื่อให้ตรงกับท่าทางทางกายวิภาค ในอาคารของไก่ที่กำลังตะโกน

รายละเอียด - ทำสีให้คล้ายกับ ไก่แก้วบนทั่วไป สีทอง เพื่อให้เกิดความระลึกถึง ภาพจำของคนส่วนใหญ่ที่เคยเห็นไก่แก้วบน เมื่อเห็นงานแล้วก็จะนึกไปถึงสิ่งนั้น

พื้นที่ - ยกระดับความสูงให้สูงกว่าการวาง ไก่แก้วบนแบบปกติ ที่วางกับพื้น เพื่อให้เกิดการยกระดับในการวางเพื่อให้เกิดความสำคัญและศักดิ์สิทธิ์ และการจัดวางในรูปแบบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ คือการจัดวางจากศูนย์กลาง หรือสมมาตร

กลยุทธ์ - เจตนาให้เมื่อผู้ชมมองเผินๆ จะเห็นเป็นไก่แก้วบนทั่วไป แต่พอเข้ามามองใกล้ๆ จะเห็นส่วนหัวที่เป็น ไก่ของเล่น(shrilling chicken) ที่หน้าตาให้ความรู้สึกตลก มีเสียงร้องโหวกเหวกเป็นเสียงเตือนให้คนสนใจ เสมือนเป็นการเตือนในสิ่งที่ต้องการสื่อสาร

ผลงานชิ้นที่ 2 วัตถุประสงค์ความเชื่อที่สร้างความตระหนัก

การออกแบบสื่อ - หยิบงานชิ้นก่อนหน้ามาทำอีกครั้ง เพื่อพูดในเรื่องเดิม แต่เพิ่มความสำคัญ

รูปร่างและรูปทรง - ขยายขนาดให้เห็นถึงความสำคัญ

รายละเอียด - ยังคงรูปแบบเดิม แต่ด้วยขนาดที่ใหญ่ขึ้นก็จะมีรายละเอียดมากขึ้น

กลยุทธ์- ให้เห็นถึงขนาดที่ใหญ่โต หนักแน่น และทรงพลัง

ผลงานชิ้นที่ 3 วัตถุประสงค์ความเชื่อที่ใครใคร่สร้างได้

การออกแบบสื่อ - นำกุมารทอง ที่มีขายทั่วไป มาตัดต่อสร้างเทพองค์ใหม่ โดยการนำสิ่งของใกล้ตัว และ ไก่ของเล่น(shrilling chicken) มาประกอบเพื่อเชื่อมโยงเรื่องราว

รูปร่างและรูปทรง- ใช้ขนาดจริง เพื่อให้คุ้นชิน

รายละเอียด- มีความสวยงาม มองได้ทั้งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือของเล่น

กลยุทธ์- สร้างความตลกขบขันแก่ผู้ชม

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ต้องการสำรวจตรวจสอบ ความรู้เก่า ว่ามีความจริงเท็จมากแค่ไหน หรือสามารถเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด โดยเริ่มต้นศึกษาจากความรู้ความเข้าใจของตนเองก่อน แล้วจึงขยายวงไปยังผู้คนส่วนใหญ่ โดยเน้นไปยังผู้นับถือศาสนาพุทธในประเทศไทย รวมถึงตำรา บทบัญญัติ ข้อกำหนด กฎเกณฑ์ต่างๆ ของศาสนา

โดยแนวทางการสร้างสรรค์ จะมุ่งเน้นไปยังสิ่งของอันเป็นวัตถุทางความเชื่อ ที่มีอยู่แล้ว มีฟังก์ชันและเรื่องราวในตัวของมันเอง นำมาประกอบสร้าง ปรับเปลี่ยนบริบทให้เข้ากับสิ่งที่เราต้องการจะสื่อสาร

มีจำนวนงาน 3 ชิ้น

ผลงานชิ้นที่ 1 ขนาด แปรผันตามพื้นที่

ผลงานชิ้นที่ 2 ขนาด 120x150x250 เซนติเมตร

ผลงานชิ้นที่ 3 ขนาด แปรผันตามพื้นที่

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

2.1 ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง

เมื่อจะพูดถึงศาสนา ทฤษฎีหรือหลักการในการที่จะใช้หาความจริง เทียบเคียง หรือสำรวจ ตรวจสอบความถูกต้อง ก็คือการตรวจสอบจากหลักธรรมคำสอนของศาสนา หรือศาสดาของศาสนานั้น อันเป็นคำสอนหรือกฎระเบียบปฏิบัติที่จะทำให้ผู้ที่นับถือศาสนานั้น ได้ปฏิบัติตามหลักการที่ถูกต้องเหมาะสม รวมถึงทั้งการศึกษาประวัติศาสตร์ต่างๆ

ด้วยประสบการณ์ตั้งแต่วัยเด็ก ที่ถูกหล่อหลอมและสั่งสมมา ให้พบเจอและสัมผัสกับเรื่องราวทางความเชื่อและศานามาโดยตลอด ทั้งการปฏิบัติธรรม ไหว้พระสวดมนต์ การเข้าวัดทำบุญ ซึ่งหลายอย่างมันทำให้ข้าพเจ้านั้นเกิดคำถามและข้อสงสัย ทั้งการปฏิบัติ ศาสนะพิธี หรือการสวดมนต์ที่เราฟังไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจการปฏิบัติว่าทำไปทำไม ทำเพื่ออะไร เพียงแต่รู้ว่าเป็นการทำบุญ ทำดี ทำแล้วชีวิตจะดีขึ้น จึงได้เพียงทำตามๆกันไป

แต่เมื่อโตขึ้นและผ่านประสบการณ์การมาระยะหนึ่ง เราเรียนรู้ที่จะตั้งคำถามและหาข้อสรุป ข้อมูลความเท็จจริง ประกอบกับความรู้ที่เราได้ศึกษานั้น ทำให้พบว่า หลายๆอย่างที่เรากำลังทำมานั้น มันไม่ได้ถูกต้อง และดีเสมอไป การทำบุญนั้นไม่ใช่การทำดีหรือถูกต้อง ความงมงายความเชื่อต่างๆ นั้นเกิดได้จากมนุษย์ มันจึงไม่สามารถที่จะยืนยันได้ว่าเป็นความถูกต้องแบบสมบูรณ์แบบ เพราะมนุษย์นั้นมีกิเลส และความจริงนั้นไม่ได้มีเพียงอย่างเดียว และหลายๆอย่างนั้นสามารถมีความแตกต่างทางความคิดที่ถูกผสมกลมกลืนจนกลายเป็นเรื่องเดียวกัน

โดยข้อมูลสนับสนุนหลัก ที่มีอิทธิพลต่อความคิดของข้าพเจ้านั้น เกิดจากการศึกษาประวัติศาสตร์ในพื้นที่อุษาคเนย์ และได้พบข้อมูลที่สนับสนุนความคิดตัวผมเอง โดย สุจิตต์ วงษ์เทศ ได้เขียนหนังสือเรื่องราวประวัติศาสตร์มากมาย รวมไปถึงเรื่องศาสนาด้วย และข้อมูลสนับสนุนหลักนั้น คือคำนิยามศาสนาพุทธในประเทศไทย ที่ สุจิตต์ วงษ์เทศ ได้ให้นิยามไว้ว่า ศาสนาไทย เพราะศาสนาพุทธในประเทศไทยนั้น ไม่ใช่พุทธแท้ หากแต่เป็นศาสนาที่หลอมรวมเอาความนิยม ความสะดวก พิธีการ หรือสิ่งที่สามารถชักนำพุทธศาสนิกได้ ของหลายศาสนา หลายวัฒนธรรม หลากหลายความเชื่อ รวมไปถึงธรรมเนียมปฏิบัติดั้งเดิม ที่คนไทยนั้นได้สืบทอด โดยส่วนสำคัญที่ทำให้ความจริงถูกบิดเบี้ยวหรือหลอมรวมปนกันไปในั้น มาจากปัญหาใหญ่ ที่การศึกษาในประเทศไทยนั้นเป็นระบบการศึกษาที่แบน มองความจริงด้านเดียว และมีความถูกต้องเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้นำข้อมูล ข้อเท็จจริงรอบด้านมาสรุป หาข้อเท็จจริงอย่างที่มีสมควรจะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์

ความเชื่อของมนุษย์นั้นมาช้านาน อาจเรียกได้ว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มาตั้งแต่กำเนิด ไปจนตาย ความเชื่อนั้นเปรียบเสมือน วิหารธรรม อันเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ คอยชักจูงความคิด และนำพาไปสู่การเกิดทัศนคติของคนๆ นั้นในที่สุด โดยเนื้อหาในงานของข้าพเจ้านั้นจะมุ่งเน้นไปที่ความเชื่ออันมีต่อการขอ บอนบานศาลกล่าว และความงมงายต่างๆ

- ตู๊กตาเสียบบาล

ตู๊กตาเสียบบาล นับเป็นหนึ่งในวัตถุทางความเชื่อในยุคแรกของไทย ที่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ชัดเจน เป็นวัตถุที่ถูกใช้งานทางด้านความเชื่อในการเป็นสิ่งแทนตัว ใส่คำขอเพื่อขับไล่สิ่งไม่ดีของตัวผู้ขอลง ไป และทำลายทิ้ง เป็นการเช่นสรวงต่อผีसाง อันเกิดชื่อ ตู๊กตาเสียบบาล อย่างที่หลายคนเข้าใจ และเชื่อต่อกันมา

แต่ความจริงนั้นเป็นความเชื่อที่ผิดและถูกบิดเบือน ไปตามกาลเวลาและเชื่อต่อกันมา โดยดั้งเดิมแล้ว ตู๊กตาเสียบบาล นั้นเขียนจริงๆว่า ตู๊กตาเสียบกระบาน อันคำว่า ตู๊กตา หมายถึงรูปปั้นอันเกิดจากดินเหนียว และ กระบาน หมายถึงถ้วยที่ทำจากใบตอง หรือวัสดุที่หาได้ง่ายจากธรรมชาติ รูปร่างคล้ายกระทงสี่เหลี่ยมกลัดด้วยไม้แหลม ใช้สำหรับใส่ข้าวของเครื่องเช่นต่อผีसाง และคำว่าเสียบ คือ การผูกพัน หรือเสียบหยวนนั่นเอง ซึ่งเกิดจากการที่ ผู้คนมักจะทำ ตู๊กตาเสียบกระบาน ไปวางตามทางสามแพร่ง อันเป็นการบอนบานเช่น ไหว้ ชนิดหนึ่ง หากแต่ ด้วยที่เป็นทางสัญจร จึงถูกวัว ควายเหยียบพัง ไปจนถึงผูกพันตามกาลเวลา ด้วยเพราะถูกปั้นขึ้นจากดินเหนียว พอนานวันและมากเข้า จึงเกิดความเข้าใจใหม่ในผู้พบเห็น ตู๊กตาเสียบกระบาน ที่พัง หักหลุด ชิ้นส่วนแตกหัก แต่ส่วนใหญ่จะเป็นหัวที่หลุด ด้วยส่วนคอนั้นเป็นส่วนที่อ่อนแอที่สุด จึงพากันเกิดความเชื่อใหม่ว่า เมื่อจะนำตู๊กตาเสียบกระบานไปบอนบาน จะต้องทุบส่วนหัวให้หักเสียก่อน จึงจะเป็นอันครบพิธี อันรวมไปถึงการบัญญัติคำ นั้นถูกเขียนผิดเพี้ยน ไป เป็นคำว่า ตู๊กตาเสียบบาล จึงยังเป็นการสนับสนุนความเชื่อนี้มากยิ่งขึ้นไปอีก

- ไก่แก้วบนวัดเจดีย์

วัดเจดีย์ หรือที่เรียกกันว่า วัดไอ้ไข่ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นหนึ่งในตัวอย่างข้อมูลที่ข้าพเจ้านั้นหยิบยกมาใช้ในการทำงาน ที่วัดนั้นมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วประเทศ คือ ไอ้ไข่ เด็กวัด ต่างมีการมาบอนบานศาลกล่าวมากมายจากทั่วทุกสารทิศ อันจะเห็นหลักฐานได้จากจำนวนไก่แก้วบนที่นำมาถวาย และกองประทัดที่ถูกจุดจนเศษซากกองสูงขนาดเท่าภูเขาบ่อยๆ

ในสมัยก่อนพื้นที่ย่านนั้นเป็นเพียงหมู่บ้านเล็กๆ แบบบ้านป่า ครั้นเมื่อ วัวหายควายหาย หรือมีเรื่องทุกข์ร้อนอะไร ที่เกินปัญญาจะแก้ไข ชาวบ้านก็จะวอนขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ช่วย โดยชาวบ้านได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เล่าสืบต่อกันมาจนเกิดเป็นตำนานว่า ไอ้ไข่ เป็นเด็กที่ สมเด็จพระพุฒาจารย์โต ได้นำมาฝากไว้ไม่ทราบที่ไปที่ไปชัดเจน ประวัติคือเป็นเด็กวัด ที่ปฏิบัติธรรมกรรมฐานมาก และเสียชีวิตขณะปฏิบัติธรรม บ้างก็ว่า สมเด็จพระพุฒาจารย์โตพามาเป็นแบบวิญญาน ให้มาปกปักรักษาที่แห่งนั้น บ้างก็ว่าเป็นเด็กวัดของที่วัดเจดีย์ แต่เสียชีวิตขณะนั่งสมาธิ

เมื่อยามชาวบ้านเดือดร้อนเข้าตาจน ก็จะเอ่ยปากขอกันว่า ไอ้ไข่เอ๊ย ช่วยที และสมหวังกันมาก วัวยายควายหายของหายก็จะได้คืน เมื่อสมหวังชาวบ้านก็มักจะนำไก่ชน ไก่บ้าน มาปล่อยในบริเวณวัด พอนานวันเข้า ชื่อเสียงไอ้ไข่โด่งดัง วัดได้รับการฟื้นฟู ไก่ก็เดินกันเต็มท้องทุ่งป่าในย่านนั้นเยอะเยอะไปหมด จนเกิดที่มาของการทำตัวแทน คือไก่แก้วแบบปูนปั้นที่เราพบเห็นกันในปัจจุบัน

2.3 อิทธิพลทางวัสดุ

ในตำนานของข้าพเจ้านั้นจะเน้นไปที่การ ล้อเลียนเสียดสี วัสดุที่นำมาใช้นั้นผมจึงเลือกใช้วัสดุที่มีที่ไปที่ไป มีเรื่องราวในตัวของวัสดุทุกชิ้นที่นำมาใช้ โดยจะแยกย่อยออกมาได้สองประเภท คือ วัสดุที่มีอยู่แล้วนำมาประกอบสร้างผสมปนกันไป และวัสดุที่นำมาใช้เพื่อสร้างตัวงานขึ้นมาใหม่ให้เหมือนกันสิ่งของที่มีอยู่แล้ว เช่น

ส่วนหัวของ ไก่ของเล่น (shrilling chicken) ที่เป็นของเล่น เป็นไก่ที่สามารถบิแล้วเกิดเสียงร้อง ข้าพเจ้านั้นได้นำมาตัดต่อกับส่วนตัวของไก่แก้ว หรือกุมารทอง ตุ๊กตาปั้นที่เป็น วัสดุทางความเชื่อ

หรือปูนปั้น รูปไก่แก้วที่ผมนั้นตัดต่อเรียบร้อยแล้ว แต่ข้าพเจ้านั้นปั้นขึ้นมาใหม่ด้วยเทคนิค ปั้นปูนซีเมนต์ นั้นก็เพื่อเลียนแบบวัสดุที่ใช้ทำไก่แก้วจริงๆ และทำสีตามจริง เพื่อให้เกิดภาพลุ่มลื่นของผู้รับชมงาน

2.4 อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

อิทธิพลหลักที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ก็คือการสร้างรูปเคารพบูชา ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ และทุกยุคสมัยตั้งแต่ที่โลกเรานั้นมีศาสนา จนถึงยุคที่ศิลปินเริ่มกระจายสู่ชนชั้นกลางและรับใช้ตัวเอง โดยศิลปะหรือศิลปินนั้นเดิมที ก็มีหน้าที่ในการทำงานรับใช้ศาสนาและผู้มีอำนาจ และปัจจุบันก็ยังคงมีอยู่ โดยจะมีรูปแบบที่ชัดเจน เช่น

-ผลงานชิ้นที่ 1 จะมีการทำชิ้นงานหลายชิ้น และจำนวนซ้ำๆออกมาเรื่อยๆ และจัดวางในรูปแบบ

ล้อมเข้าหาศูนย์กลาง เป็นรูปวงกลม

-ผลงานชิ้นที่ 2 จะมีการปั้นชิ้นงานในขนาดใหญ่ รูปทรงสมมาตร มีฐานยกสูงขึ้นมาจากพื้น และสีที่ลุ่มลื่นมีรูปแบบ

-ผลงานชิ้นที่ 3 ถูกจัดวางแบบล้อมจุดศูนย์กลางเช่นกัน และมีแสงสีเป็นตัวเพิ่มอารมณ์ในผลงาน

2.5 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ภาพที่ 2.1 erwin wurm

<https://www.dorotheum.com/blog/de/erwin-wurm/>

ข้าพเจ้านั้นได้รับอิทธิพลส่วนสำคัญมาจากการที่ แอร์วิน วูร์ม นั้นได้ท้าทายความเป็นงานประติมากรรม ด้วยเรื่องของเวลา สิ่งสำคัญที่หยิบยกมา คือการนำสิ่งของทั่วไปมาประกอบกัน ทำให้เกิดบริบทใหม่ในผลงาน โดยผลงาน วันมิวนิช สกริปเจอร์นั้น ต้องการท้าทายความเป็นประติมากรรมด้วยเวลา

แอร์วิน วูร์ม เกิดในปี 1954 ที่เมือง Bruck an der Mur ประเทศออสเตรีย

เข้าศึกษาที่ Academy of Fine Arts ในเวียนนา

เขาได้รับอิทธิพลจากแนวความคิด “ประติมากรรมทางสังคม” ของศิลปินเยอรมันอย่าง โจเซฟ บอยส์ และแตกหน่อต่อออกมาเป็นผลงานอันเลื่องชื่อ ที่เชิญชวนผู้ชมให้เข้ามามีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับงานศิลปะของเขาซึ่งในจุดนี้มีความคล้ายคลึงกับงานศิลปะจัดวางที่เชิญชวนให้คนดูมีส่วนร่วมของ แอร์เนสโต เนโต (ที่เราจะพูดถึงในโอกาสต่อไป) เขากล่าวถึงแนวคิดในการทำงานของตัวเองว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ผมสนใจในชีวิตประจำวันของคน ดังนั้น วัตถุทุกสิ่งอันที่อยู่รอบตัวผมจึงสามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่นเดียวกับหัวข้อในการทำงานที่เกี่ยวกับสังคมร่วมสมัย งานศิลปะของผมพูดถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย ความรู้สึกนึกคิด จิตใจ จิตวิญญาณ ไปจนถึงการเมือง”

ศิลปินร่วมสมัยชาวออสเตรียที่ทำงานสื่อศิลปะที่หลากหลาย ด้วยการมองความจริงเชิงวิพากษ์เพื่อแสดงออกถึงวิถีชีวิตประจำวันของผู้คน เขามักนำเสนอองค์ประกอบทางศิลปะที่ดูขบขัน เหลวไหล จนดูเหมือนไร้สาระ ผ่านกิจกรรมทางศิลปะที่ผสมผสานทั้งงานประติมากรรม, จิตรกรรม, การแสดง, วิดีโอ และภาพถ่าย การมีส่วนร่วมของผู้ชมในกระบวนการแสดงงานศิลปะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในผลงานศิลปะของเขา ใช้ชีวิตและทำงานอยู่ที่เวียนนาและลิมเบิร์ก ประเทศออสเตรีย ช่วงประมาณทศวรรษที่ 80 เป็นต้นมา เขาได้ริเริ่มสร้างผลงานศิลปะชื่อชุด “ประติมากรรมหนึ่งนาที” (One Minute Sculptures) โดยใช้ร่างกายของตนเองหรือนางแบบ มาแสดงท่าทางต่าง ๆ ประกอบกับสิ่งของในชีวิตประจำวัน ให้ออกมาเป็นความสัมพันธ์ที่เหนือความคาดหมาย กระตุ้นให้ผู้ชมตั้งคำถามต่อนิยามที่แท้จริงของประติมากรรม ในการสร้างประติมากรรมชิ้นหนึ่ง ๆ วูร์มจะแสวงหาวิธีที่แหวกแนว ซึ่งจะสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างชัดเจนรวดเร็ว หรืออาจแฝงอารมณ์ขันมาใช้ ผลงานของวูร์มถูกรวบรวมไว้กับคอลเล็กชันผลงานอันทรงเกียรติอื่น ๆ ทั่วโลก

โดยอิทธิพลที่ได้คือการนำสิ่งของรอบตัวมาประกอบเข้ากับอีกสิ่ง เพื่อเปลี่ยนบริบทให้เกิดความหมายใหม่ หรือสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอ

ภาพที่ 2.2 One-Minute-Sculpture-1997

ภาพที่ 2.3 Österreichische-Polizeikappe-2010

<https://www.dorotheum.com/blog/de/erwin-wurm/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 มณเฑียร บุญมา

<http://www.rama9art.org/>

ชื่อ :มณเฑียร บุญมา (2496 - 2543)

การศึกษา :2521 - ศิลปบัณฑิต สาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

2532 - ศิลปมหาบัณฑิต สาขาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

- Matriser Nationale en Art Plastiques University ประเทศฝรั่งเศส

ข้าพเจ้านั้นได้รับแรงบันดาลใจส่วนสำคัญมาจากการจัดวาง และการติดตั้งผลงานของตัวศิลปิน โดยศิลปินนั้นมีการใช้รูปแบบของโครงสร้างที่มีความสลับซับซ้อน รวมไปถึงการติดตั้งตัวชิ้นงานในรูปแบบของการซ้ำ มีความเป็นระเบียบของช่องว่าง จังหวะ และเส้น ที่ทำให้เกิดเป็นรูปแบบที่น่าสนใจ

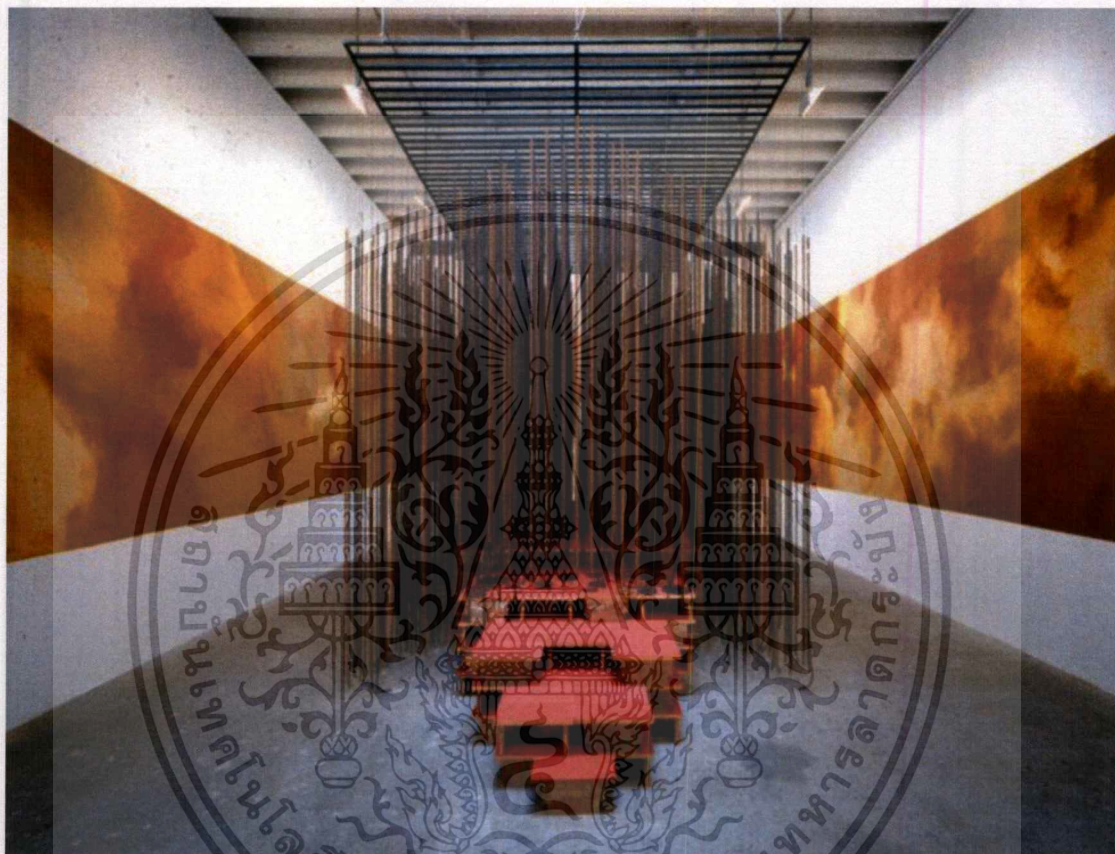
ผลงานของเขาได้เข้าร่วมแสดงในนิทรรศการศิลปะและเทศกาลศิลปะที่โดดเด่นในระดับนานาชาติมากมายหลายแห่ง ในช่วงที่ยังมีชีวิตอยู่

เขามุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบของงานจิตรกรรม ประติมากรรม สื่อผสม ศิลปะจัดวาง ที่สะท้อนแนวความคิดเกี่ยวกับธรรมชาติ สังคม และการรुकคิบของอุตสาหกรรม ภายใต้การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอันเป็นกระแสหลักในช่วงทศวรรษที่ 90 ซึ่งนับเป็นงานศิลปะที่มีแนวทางก้าวล้ำนำหน้าในยุคสมัยนั้นเป็นอย่างมาก

หลังจากที่ภรรยาของเขาป่วยด้วยโรคมะเร็ง เขาก็หันเหเข้าสู่กระบวนการคิดและการตั้งคำถามเชิงพุทธปรัชญาต่อความหมายของการเกิด มีชีวิต และความตาย และผสมผสานแนวคิดเกี่ยวกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมุนไพรมะเร็งและสถานพยาบาลในลัทธิมหายานของอาณาจักรเขมรโบราณเข้ากับงานศิลปะร่วมสมัย เขาเป็นศิลปินไทยคนแรกๆ ที่ผสมผสานแนวทางศิลปะแบบคอนเซ็ปชวลอาร์ตของตะวันตกเข้ากับปรัชญาตะวันออกและพุทธศาสนาได้อย่างกลมกลืนและลงตัว

ภาพที่ 2.5 อโรกษาศาล

https://www.matichonweekly.com/column/article_30053

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 Manual Acts in Red Handprints Construction

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Montien%20Boonma>

ภาพที่ 2.7 A pair of water-buffaloes

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Montien%20Boonma>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

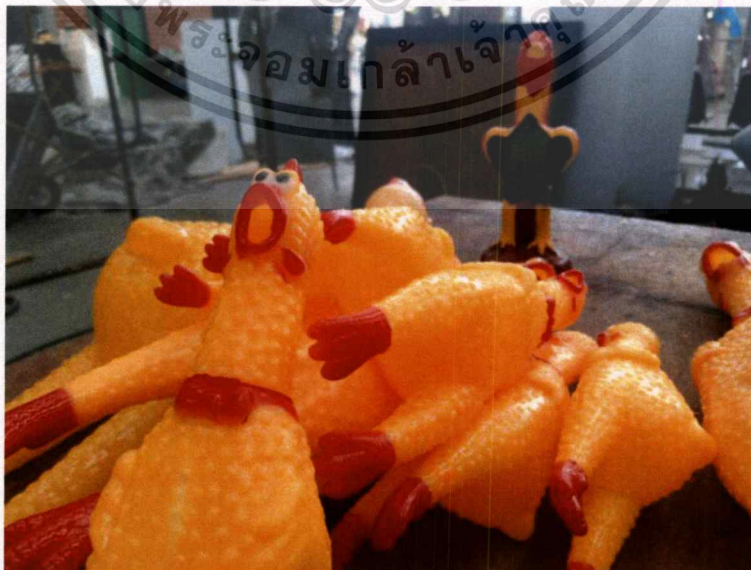
ในกระบวนการสร้างสรรค์นั้นมีหลายองค์ประกอบ โดยในผลงานแต่ละชิ้นนั้นจะมีวิธีการได้มาของแบบจำลอง และขั้นตอนในการสร้างผลงานแตกต่างกันไป โดยจะแยกย่อยเป็นขั้นตอนต่างๆต่อไป

3.1 การพัฒนาภาพร่างและแบบจำลอง

3.1.1 แบบจำลองผลงานชิ้นที่ 1

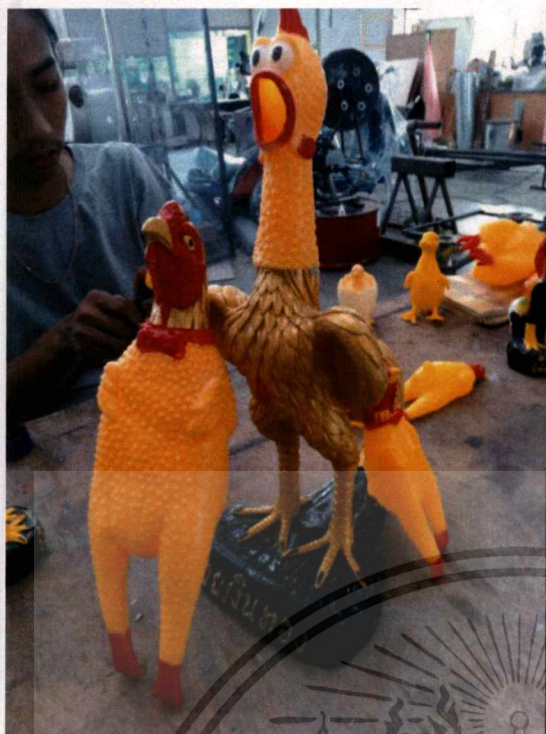
ในกระบวนการสร้างแบบจำลองของผลงานชิ้นที่ 1 นั้นจะเป็นไปในรูปแบบของการหาวัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยจะมีวัสดุหลักคือ shrilling chicken และ ไม้แก่นขนาดต่างๆ โดยจะยึดเอาส่วนหัวของ shrilling chicken เป็นตัวหลักในการกำหนดขนาดของไม้แก่นที่จะนำมาใช้ประกอบเข้าด้วยกัน โดยเมื่อได้ชิ้นส่วนทั้งสองแล้วจึงนำมาประกอบเข้าด้วยกันเกิดเป็นต้นแบบขึ้นมาเพื่อทำงานในขั้นตอนต่อไป

เมื่อได้ตัวต้นแบบในการสร้างชิ้นงานแล้วนั้น ส่วนสำคัญคือการสร้างแบบจำลองของรูปแบบในการจัดวางผลงาน ว่าควรจะจัดวางในรูปแบบใด มีขนาดเท่าไร และต้องใช้จำนวนชิ้นงานมากแค่ไหน

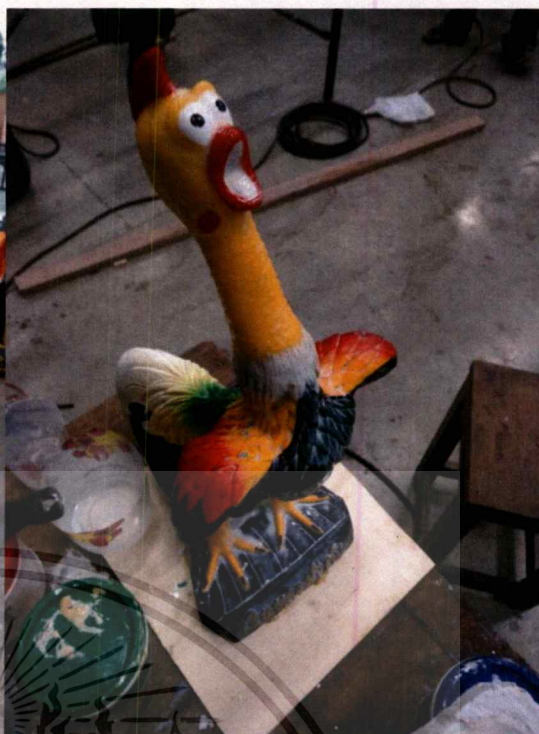

ภาพที่ 3.1.1 ภาพการทดลองประกอบภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.2 ภาพการทดลองประกอบภาพที่ 2

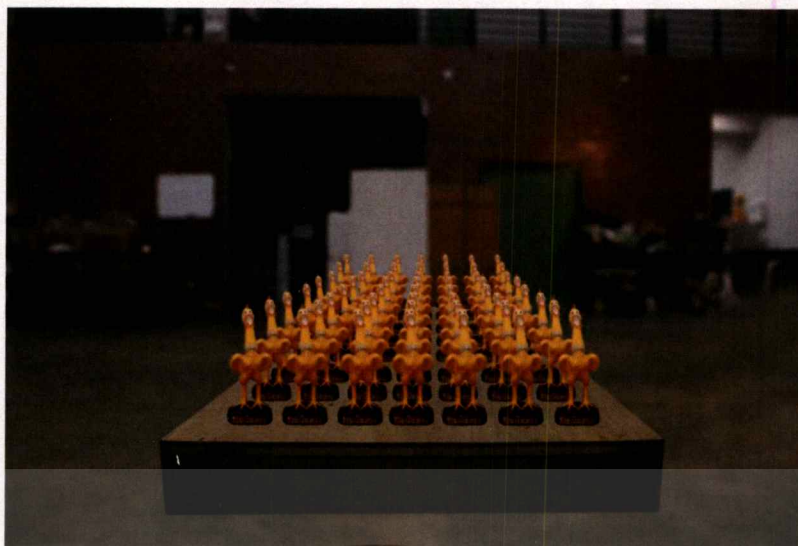

ภาพที่ 3.1.3 ภาพการทดลองประกอบภาพที่ 3

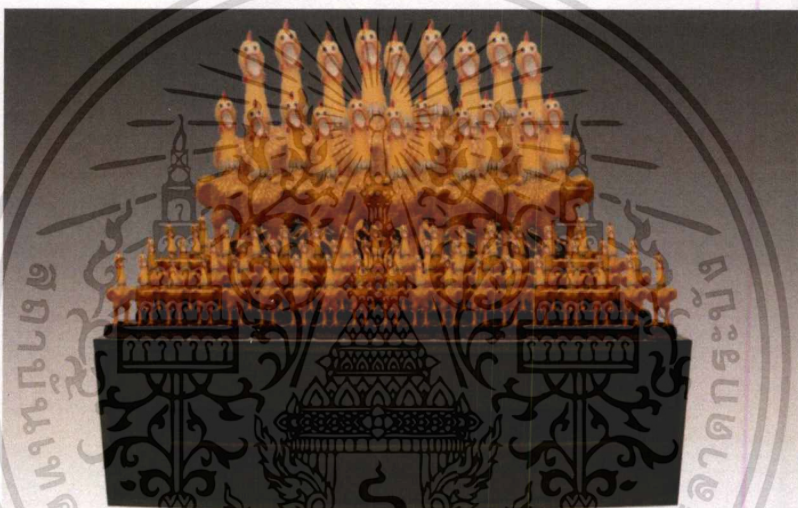

ภาพที่ 3.1.4 ภาพการทดลองประกอบภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.5 ภาพร่างชิ้นที่ 1

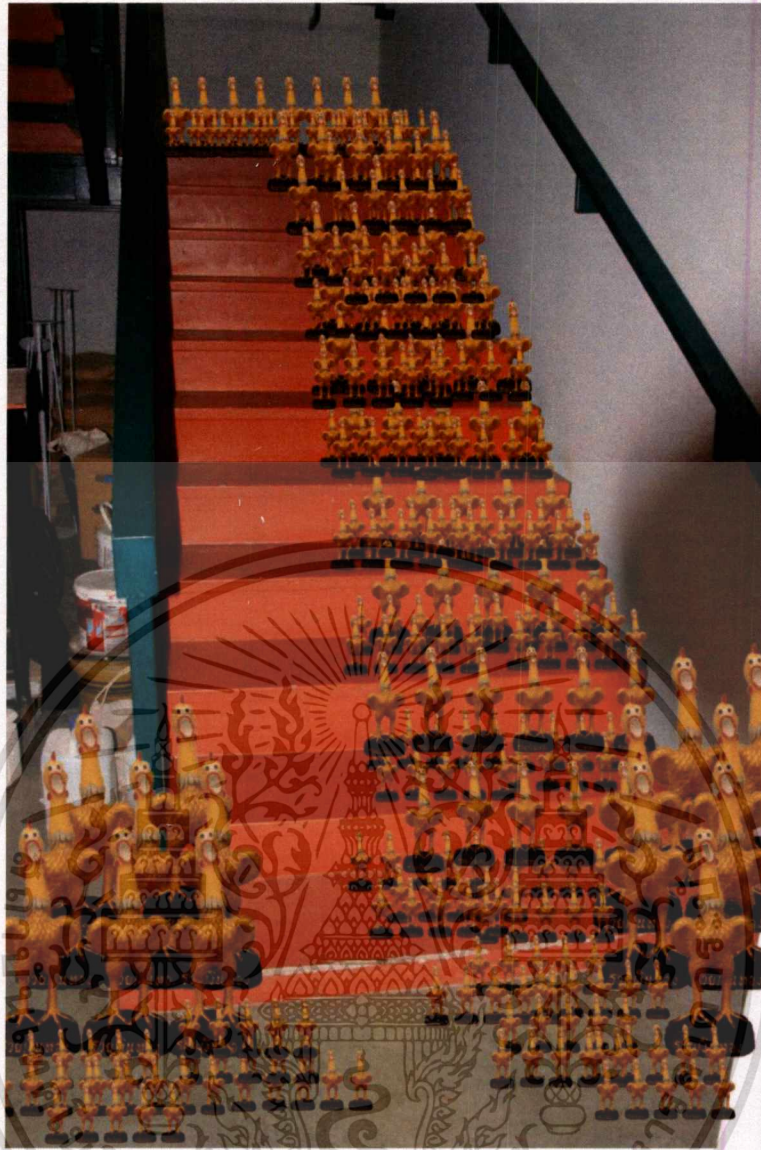

ภาพที่ 3.1.6 ภาพภาพร่างชิ้นที่ 2

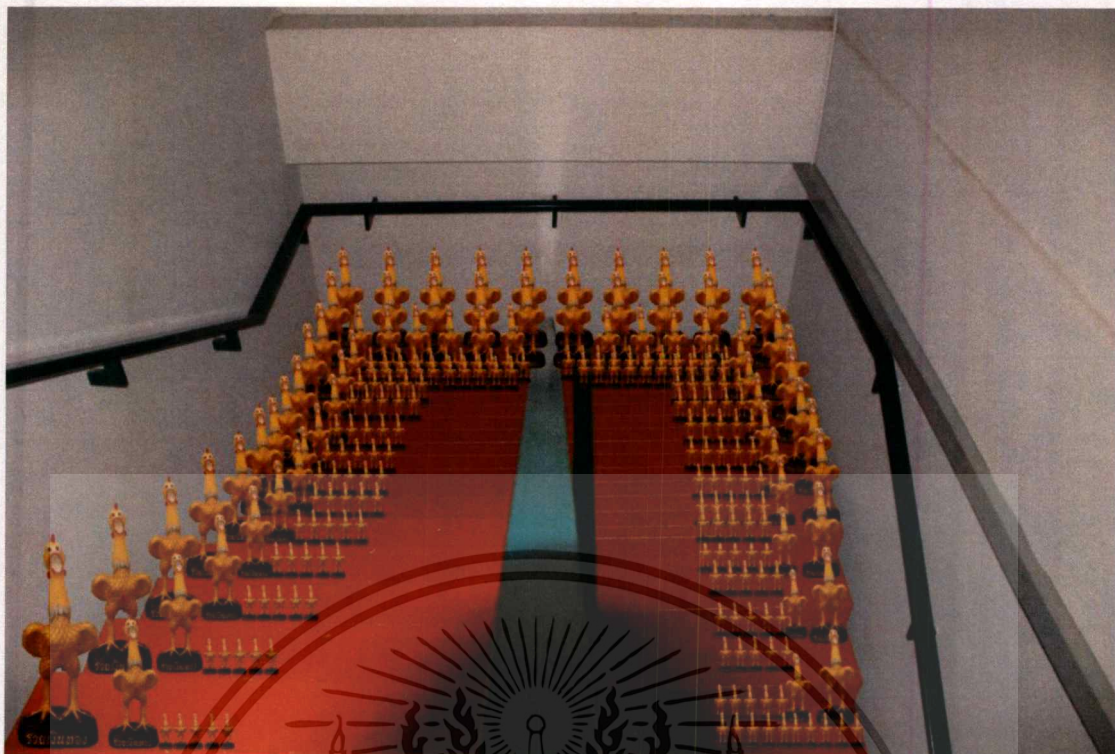
ภาพที่ 3.1.7 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

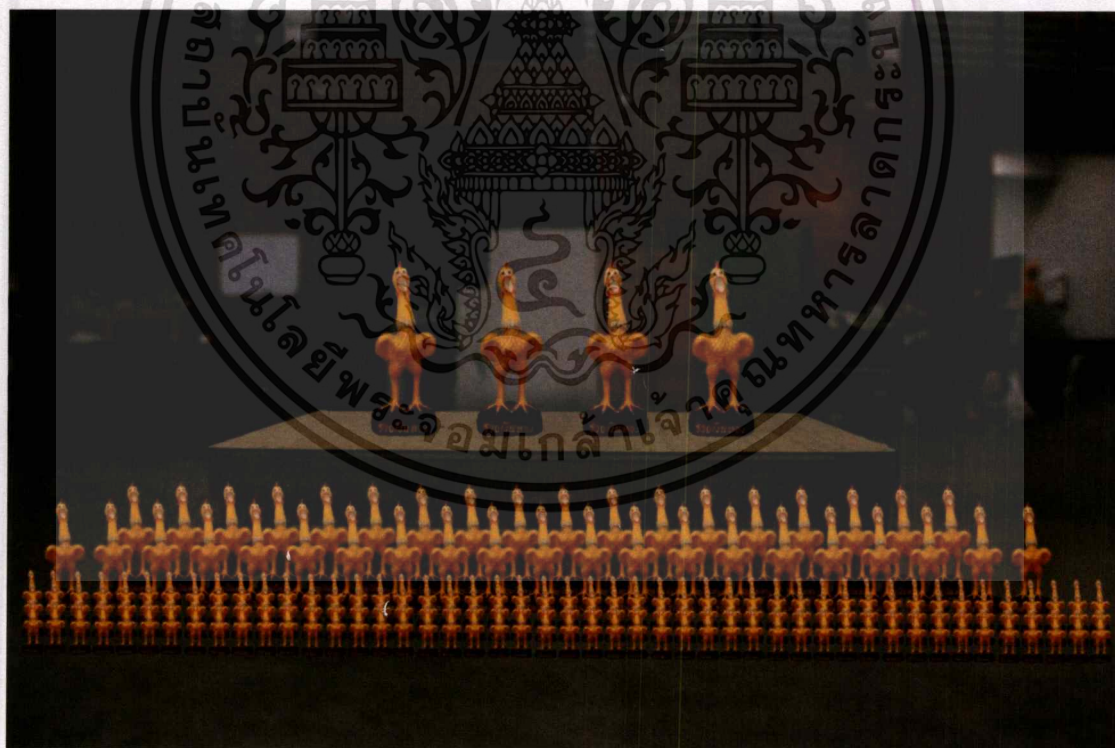

ภาพที่ 3.1.8 ภาพร่างขั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.9 ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.1.10 ภาพร่างชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 1

กระบวนการในการสร้างแบบจำลองนั้นไม่ตายตัว โดยยึดหลักจากวัสดุที่หาได้ ตามขนาดที่มีอยู่แล้ว โดยหาวัสดุที่เข้ากัน โดยยึดรูปแบบและขนาดเป็นหลัก แล้วนำมาประกอบปรับเปลี่ยนชิ้นส่วนรูปร่างรูปทรง ให้มีความกลมกลืนในส่วนของรอยต่อ ภายนอก และสีสนของวัสดุที่นำมาเชื่อมต่อกันให้ดูไม่ขัดแย้งหรือเป็นคนละชิ้น แต่จะประกอบให้ดูเป็นชิ้นเดียวกัน

การคัดเลือก

การคัดเลือกนั้น จะไม่ได้คัดเลือกที่ตัวงาน เพราะตัวงานที่ทำการประกอบขึ้นมาใหม่ และมีชิ้นเดียว แตกต่างกันเพียงแต่ขนาด ซึ่งเลือกทำสามขนาด เล็ก กลาง ใหญ่ ในส่วนของการคัดเลือกนั้นจะมุ่งเน้นไปที่รูปแบบของการจัดวางมากกว่า คือการเลือกรูปแบบการจัดวางที่เหมาะสม และเข้ากับเรื่องราว โดยให้งานจับในตัว ไม่ได้เข้าไปเล่นกับพื้นที่ จึงเลือกรูปแบบการจัดวางในรูปแบบวงกลมหันหน้าออก และจัดวางไล่เรียงขนาดให้ไม่น่าเบื่อ

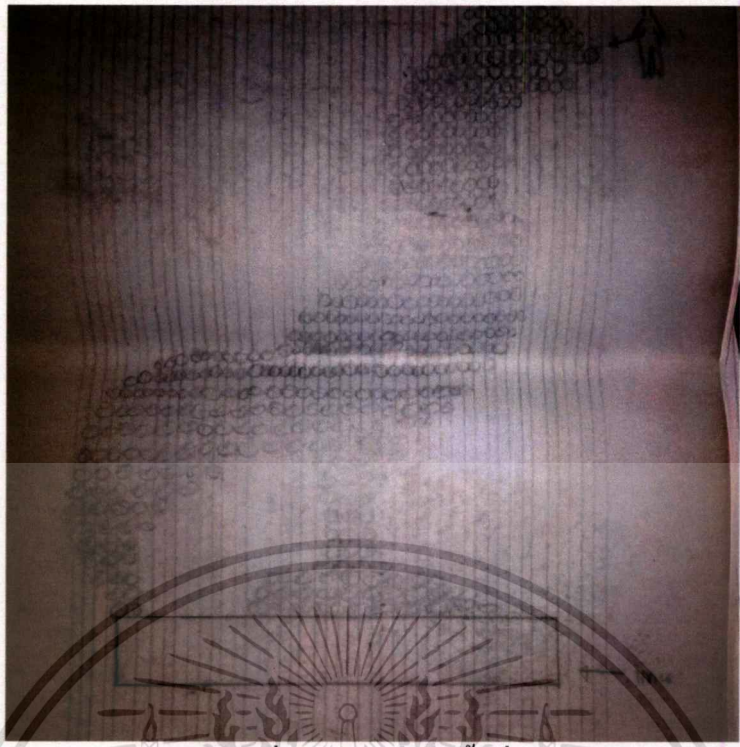
3.1.2 แบบจำลองผลงานชิ้นที่ 2

ในการทำแบบจำลองผลงานชิ้นที่ 2 นั้น มีการหาความเป็นไปได้ต่างๆ โดยยังต้องการคงไว้ซึ่งรูปแบบของการใช้ตัวสื่อหลักเป็น ไก่แก้ว โดยมีความคิดว่าจะต่อยอดจากผลงานชิ้นที่ผ่านมา โดยนำวัสดุ หรือตัวชิ้นงานของผลงานชิ้นก่อนมาใช้เป็นวัสดุหลักหรือตัวสื่อในงาน

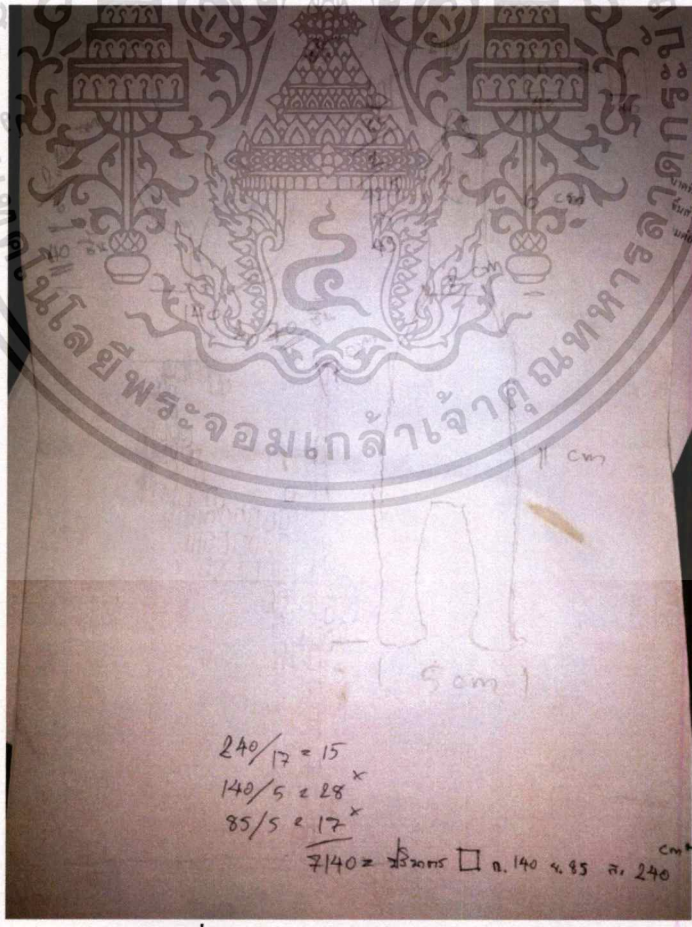

ภาพที่ 3.1.11 ต้นแบบภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.12 ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.1.13 ภาพคำนวณจำนวนวัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.14 ภาพชิ้นงานที่นำมาเป็นต้นแบบ

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 2

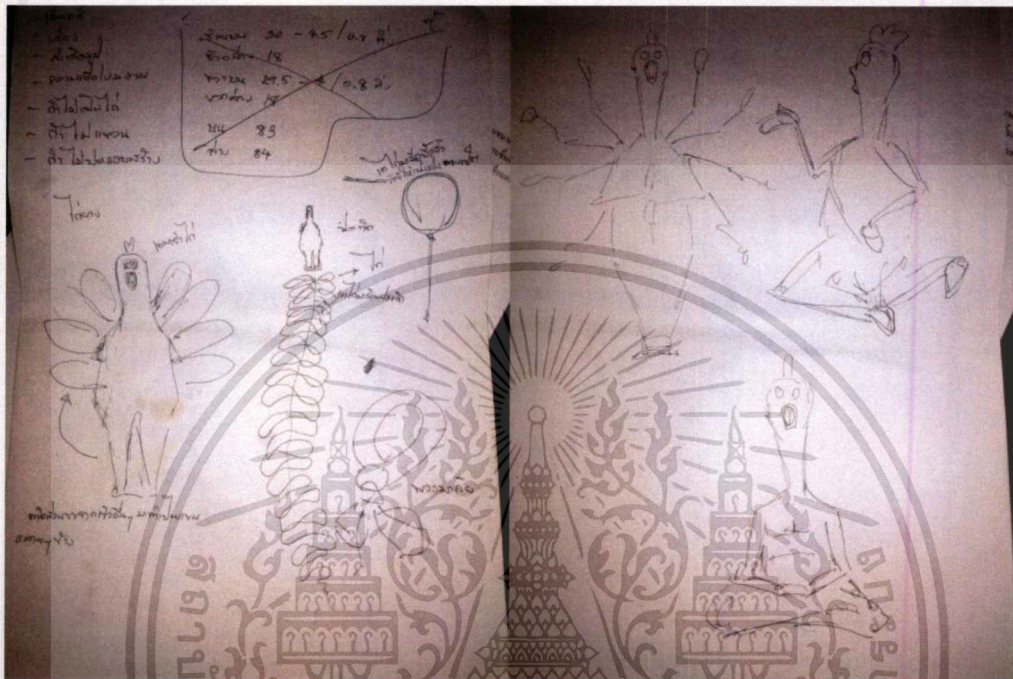
ในเบื้องต้นนั้น ต้องการนำผลงานชิ้นที่ 1 หรือ ตัวไก่ของเล่น (shrilling chicken) นำมาจัดวางหรือติดตั้งในรูปแบบของการแขวนให้ป็นรูปทรงของไก่แก้วบน แต่ก็ยังไม่เป็นที่พอใจนัก จึงลองไล่เรียงวิเคราะห์ใหม่ แล้วพบว่า สาเหตุสำคัญคือการขยายขนาดของตัวไก่แก้วบน คือการทำผลงานในขนาดใหญ่ จึงคิดว่าไม่ควรนำมาแขวนจนเกิดรูปทรง แต่ควรที่จะทำขึ้นมาใหม่เป็นไก่แก้วบนขนาดใหญ่ไปเลย จึงได้นำตัวผลงานชิ้นที่ 1 มาเป็นต้นแบบในการปั้นผลงานชิ้นที่ 2 ด้วยเทคนิคปูนปั้นแบบกรรมวิธีของการทำไก่แก้วบนของจริง โดยใช้ผลงานชิ้นที่ 1 เป็นต้นแบบ

การคัดเลือก

การคัดเลือกแบบจำลองของงานชิ้นนี้นั้นมีตัวเลือกไม่มากนัก โดยเลือกจากชิ้นงานที่มีความเป็นไปได้ในการทำงาน โดยคำนวณจากระยะเวลาที่จะใช้ในการทำงานจากแบบจำลองแต่ละชิ้น จึงได้เลือกที่จะปั้นขยายชิ้นงานจากตัวต้นแบบผลงานชิ้นที่แล้ว

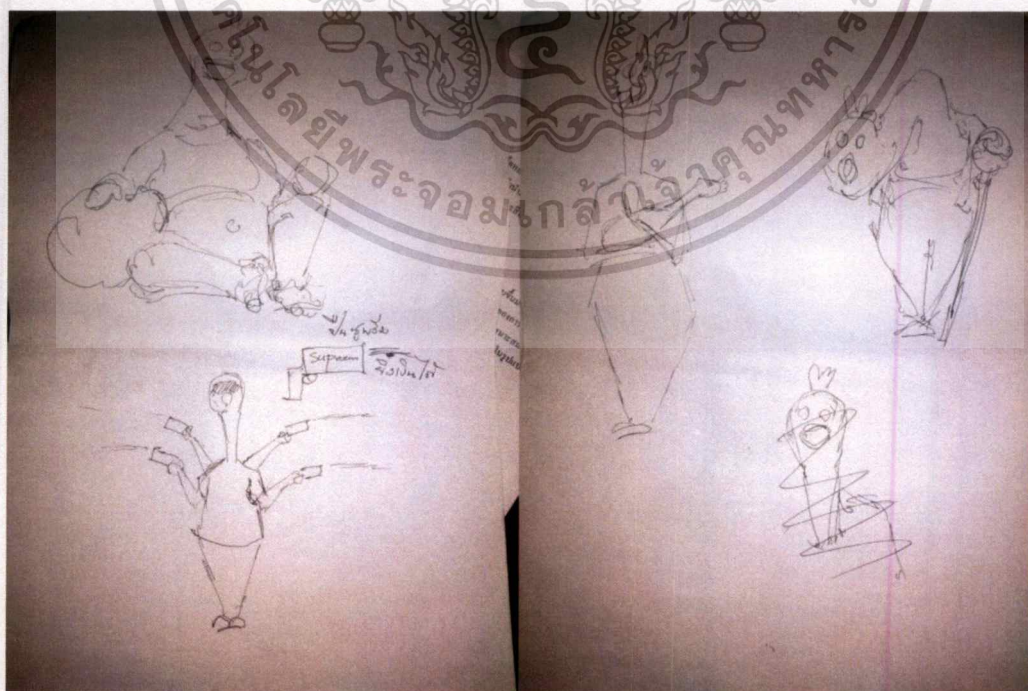
3.1.3 แบบจำลองผลงานชิ้นที่ 3

ในผลงานชิ้นที่ 3 นั้น ยังคงยึดผลงานชิ้นแรกมาใช้ในการต่อยอด โดยจะแตกต่างจากชิ้นที่ 2 คือ ชิ้นที่ 2 นั้นจะใช้รูปทรงของไก่แก้วเป็นหลัก แต่ในชิ้นที่ 3 นั้น จะใช้ส่วนประกอบของ ไก่ของเล่น (shrilling chicken) เป็นส่วนประกอบหลักของผลงานชิ้นนี้ โดยจะมีการหาความเป็นไปได้ ต่างๆจากการเขียนภาพร่างทำทางก่อนประกอบตัวชิ้นงานทดลองขึ้นมา แล้วจึงประกอบผลงานจริง

ภาพที่ 3.1.15 ภาพร่างชิ้นที่ 1

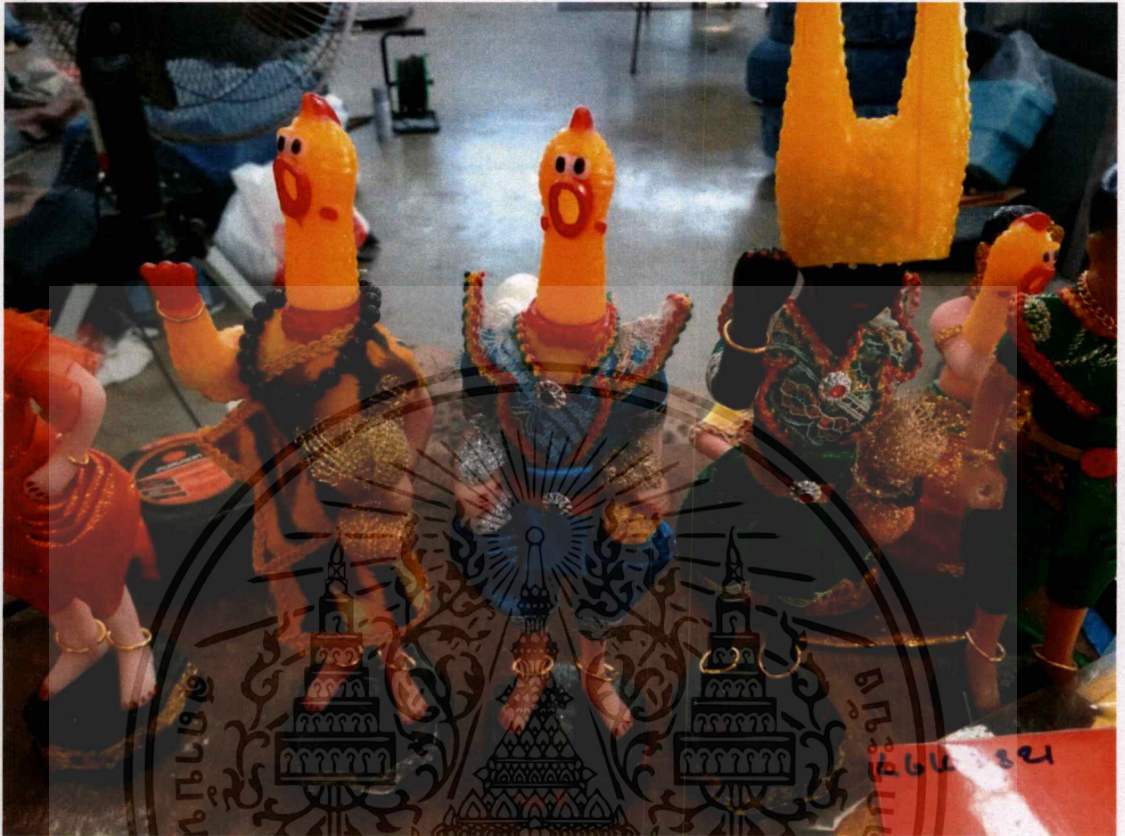
ภาพที่ 3.1.16 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.1.17 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.1.18 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.19 ภาพการประกอบผลงานชุดที่ 3

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างในชุดที่ 3 นั้น เป็นเหมือนแนวทางหรือรูปแบบในการท้าววัสดุที่ใกล้เคียงภาพร่าง เพื่อนำมาประกอบตัดต่อ โดยในตัวผลงานชิ้นที่ 3 นั้นจะเป็นการประกอบแบบต้นสด โดยการนำวัสดุที่ได้มา คือ ตุ๊กตาทอง นำมาตัดต่อผสมกับ ไข่ของเล่น (shrilling chicken) และนำเสื้อผ้าเครื่องประดับส่วนต่างๆ มาประกอบเข้าใหม่ โดยยึดความคิดที่ว่า วัตถุทางความเชื่อที่ใครใคร่สร้างได้

การคัดเลือก

การคัดเลือกผลงานในชิ้นนี้ เลือกจากชิ้นที่เมื่อประกอบเข้าด้วยกันแล้วมีความกลมกลืน ทำทางดูเป็นธรรมชาติ การแสดงออกของอาการแต่ละตัวที่ออกมา รวมไปถึงความเข้ากันในส่วนสีของชุดเสื้อผ้าและเครื่องประดับ

3.2 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ด้วยเนื้อหาที่มากและระยะเวลาที่จำกัด การวางแผนที่รอบคอบและรัดกุม จึงเป็นเรื่องสำคัญ ลำดับขั้นตอนในการทำงานจะช่วยให้เรานั้นทำงานได้ราบรื่นและลดปัญหาที่จะเกิดในกระบวนการทำงานได้ จะแยกย่อยออกไปได้ในลำดับต่อไป

3.2.1 ขั้นตอนในการสร้างผลงานขั้นที่ 1

ในผลงานชิ้นนี้ มีขั้นตอนของการทำแม่พิมพ์ยางซิลิโคน ปูนปลาสเตอร์ และหล่อชิ้นงานขึ้นด้วยปูนปลาสเตอร์ รวมทั้งการทำสี ปิดสีทอง และรายละเอียดต่างๆ

อุปกรณ์

ภาพที่ 3.2.1 วัสดุอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

-ขั้นตอนที่ 1

นำชิ้นงานที่ประกอบเสร็จเรียบร้อยแล้วทั้ง 3 ขนาดมาถ่วงน้ำหนักแบ่งแยกสัดส่วนตามจำนวนของแม่พิมพ์ที่เราต้องการจะทำ โดยนำดินน้ำมันมาวัดแล้วคลึงให้เป็นเส้น จากนั้นรีดให้แบนแล้วนำมาติดตามรอยตะเข็บตามที่เราได้แบ่งสัดส่วนของแม่พิมพ์ไว้

-ขั้นตอนที่ 2

ผสมขี้โคลนสำหรับทำแม่พิมพ์จากนั้นเทลงบนชิ้นงานที่ต้องการจะทำแม่พิมพ์ ใช้นิ้วเกลี่ยให้ทั่วทุกซอกทุกมุมของชิ้นงาน เสร็จแล้วรอแห้ง จากนั้นให้ทำซ้ำไปอีกประมาณสองชั้นเพื่อความแข็งแรงของแม่พิมพ์และลดอาการแม่พิมพ์ร้าว

-ขั้นตอนที่ 3

เมื่อทำขี้โคลนประมาณรอบที่ 3 พอเกลี่ยขี้โคลนจนทั่วแล้วไม่ต้องรอให้แห้ง ให้นำผ้าก๊อชปิดแผด ตัดขนาดประมาณ หนึ่งนิ้วคูณหนึ่งนิ้ว ซ้อนกันสองชั้น จากนั้นไล่แปะให้ทั่วทั้งชิ้นงาน เป็นการสร้างโครงสร้างของแม่พิมพ์ให้มีความแข็งแรงและไม่ขาดงาน เมื่อแปะจนครบทั่วทั้งตัวแล้ว ให้นำฟูกันจุ่มทินเนอร์ ไล่จุ่มให้ผ้าก๊อชที่เราแปะลงไปนั้นแนบกับยางขึ้นก่อนหน้าให้ทั่วทั้งหมด จากนั้นรอแห้ง แล้วทำขี้โคลนชั้นสุดท้ายทับ

-ขั้นตอนที่ 4

เมื่อขี้โคลนชั้นสุดท้ายแห้งดีแล้ว ผสมปูนปลาสเตอร์ในลักษณะเหนียวขึ้นจนปั้นได้ คือเมื่อผสมให้ใส่ปูนมากหน่อย แล้วรอปูนเซตตัวจนสามารถปั้นได้ จากนั้นให้นำมาพอกทับตัวแม่พิมพ์ตามชิ้นส่วนที่เราแบ่งไว้ โดยให้มีความหนาพอประมาณ และหนาทั่วเท่ากันทั้งแม่พิมพ์ ตกแต่งพิมพ์ให้เรียบร้อย โดยเน้นส่วนที่จะต้องวางพื้นให้มีความระนาบเพื่อการทำงานที่สะดวกขึ้น

-ขั้นตอนที่ 5

เมื่อแม่พิมพ์ปูนชั้นนอกแห้งเรียบร้อยแล้ว ทำการแกะตัวชิ้นงานออก ทำความสะอาดแม่พิมพ์ จากนั้นให้ประกอบเข้ากันอีกครั้ง แล้วมัดให้แน่น ในที่นี้จะใช้ยางในรถจักรยานยนต์ นำมาตัดเป็นเส้นแล้วมัด จะทำให้พิมพ์แน่นและแกะง่าย

-ขั้นตอนที่ 6

เตรียมแม่พิมพ์ทั้งหมดให้เรียบร้อย แล้วผสมปูนปลาสเตอร์ คราวนี้ให้เหลวหน่อยคือใส่ปูนน้อยกว่าปกติ ตีปูนให้ทั่ว จากนั้นเทปูนลงแม่พิมพ์ที่เราเตรียมเอาไว้ โดยระวังอย่าเทแรงเกินไป งานจะเกิดฟองอากาศได้ โดยเมื่อเทให้เอียงแม่พิมพ์ไปด้วยเมื่อใกล้เต็มแล้วจึงวางคั้งเหมือนเดิม เมื่อเสร็จแล้วรอปูนแห้ง แล้วแกะงานออกจากแม่พิมพ์ ก็จะได้ตัวงานเป็นชิ้นงานจากปูนปลาสเตอร์ ทำซ้ำขั้นตอนไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้จำนวนชิ้นงานตามที่เราต้องการ

-ขั้นตอนที่ 7

นางานที่ได้ทั้งหมดตกให้แห้งสนิท เนื่องจากชิ้นงานจากปูนปลาสเตอร์มีความอ้วนน้ำสูง หากไม่แห้งสนิทจะมีความชื้นเหลืออยู่ในตัวชิ้นงาน จะทำให้เกิดปัญหาในขั้นตอนของการทำสีได้

-ขั้นตอนที่ 8

เข้าสู่กระบวนการทำสี โดยสีที่ใช้จะเลือกใช้เป็นสีน้ำพลาสติก หรือสีทาบ้านนั่นเอง อย่างไรก็ตามที่กล่าวไว้ว่า ชิ้นงานที่ทำจากปูนปลาสเตอร์มีความอ้วนน้ำสูง ฉะนั้นเราจึงต้องทำสีรองพื้น เพื่อเป็นการทำให้ตัวชิ้นงานไม่ดูดเนื้อสีมากเกินไป และเมื่อทำสีจริงตัวงานจะมีความเรียบร้อมมากยิ่งขึ้น

-ขั้นตอนที่ 9

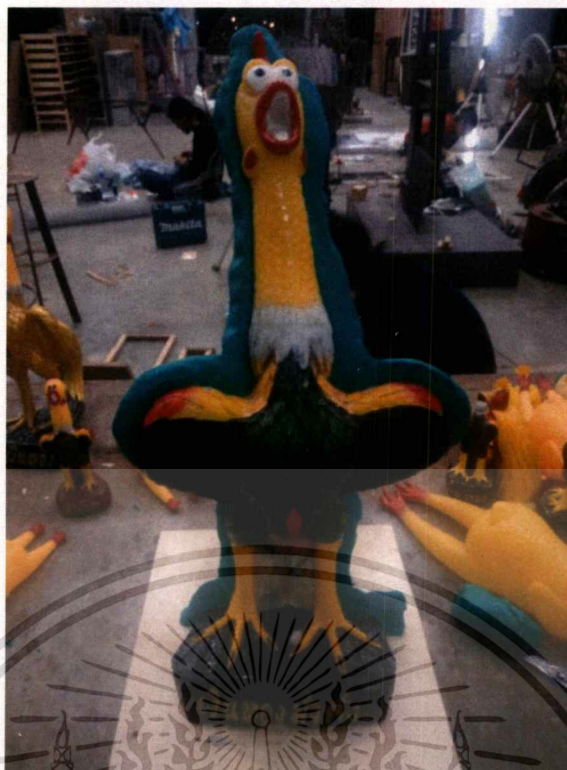
ผสมสีรองพื้นในถังขนาดใหญ่ โดยจะเลือกใช้สีรองพื้นสีขาวผสมกับสีเหลืองนิดหน่อย เพราะตัวสีจริงนั้นจะใช้เป็นสีทอง หากเรารองพื้นด้วยสีเหลืองจะเพิ่มมิติให้กับสีทองในขั้นต่อไป โดยเมื่อผสมสีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะไล่ทำสีโดยเริ่มจากงานชิ้นเล็กก่อน โดยการจุ่มลงไปแล้วยก กรรมวิธีคล้ายการจุ่มเคลือบของการทำเครื่องเคลือบดินเผา โดยจุ่มให้ทั่วแล้วนำมาตากไว้ให้แห้งสนิท จุ่มไล่ไปจนครบทุกขนาด

-ขั้นตอนที่ 10

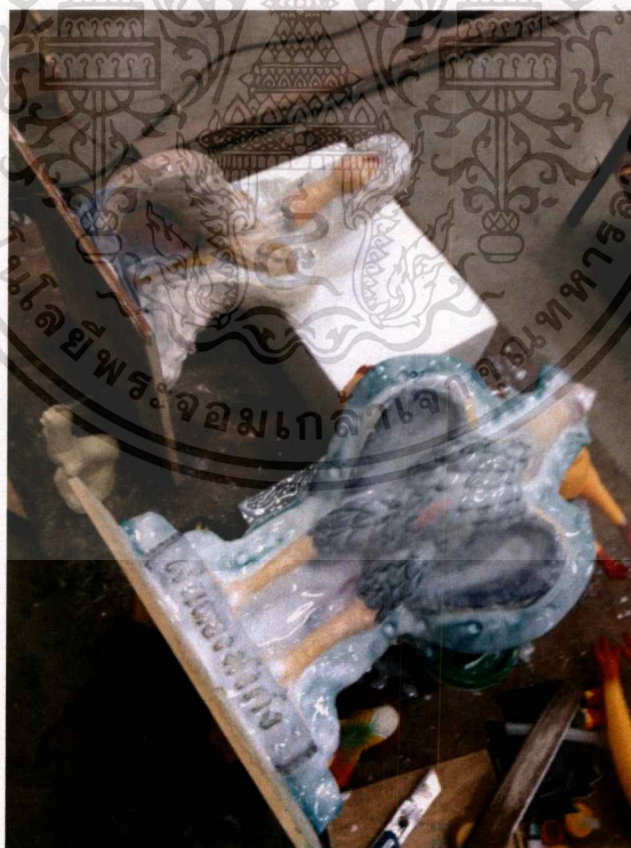
นำชิ้นงานที่ทำสีรองพื้นเสร็จเรียบร้อยแล้วมาปิดสีด้วยสีทอง โดยใช้การปิดเนื้อสีบางๆด้วยพู่กันขนาดใหญ่ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วจึง ตกแต่งด้วยสีอื่น สีแดงที่ปาก ตัวอักษรและหน้าอก สีขาวที่ลูกตาและสีดำ จนครบตามจำนวนที่เราตั้งไว้

-ขั้นตอนที่ 11

เมื่อได้ชิ้นงานตามจำนวนที่ต้องการแล้ว นำแท่นมาตั้งแล้วจัดเรียงชิ้นงาน เป็นอันเสร็จเรียบร้อยแล้ว

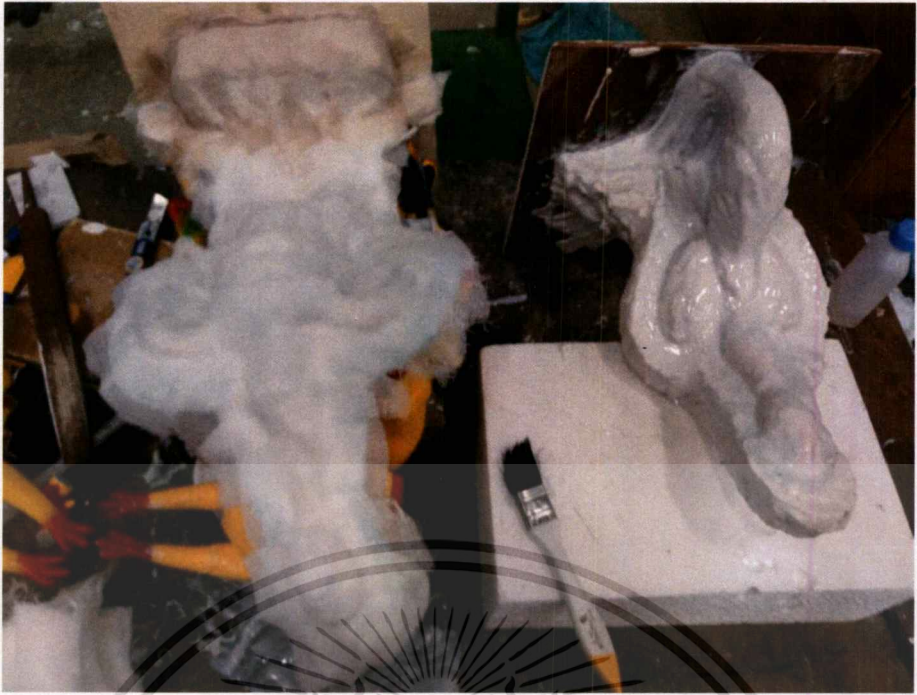

ภาพที่ 3.2.2 ภาพขั้นตอนที่ 1

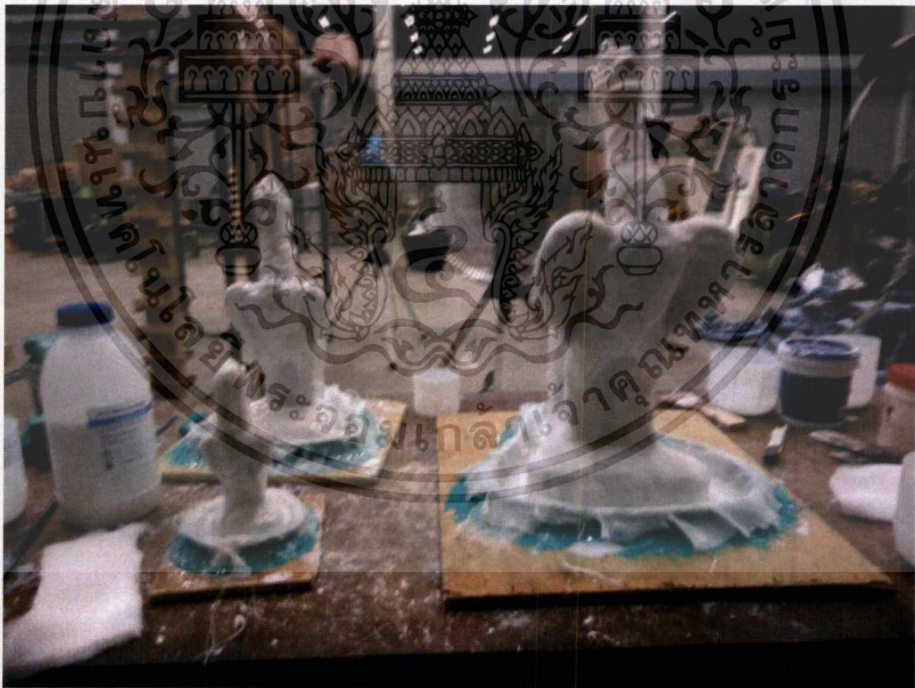

ภาพที่ 3.2.3 ภาพขั้นตอนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

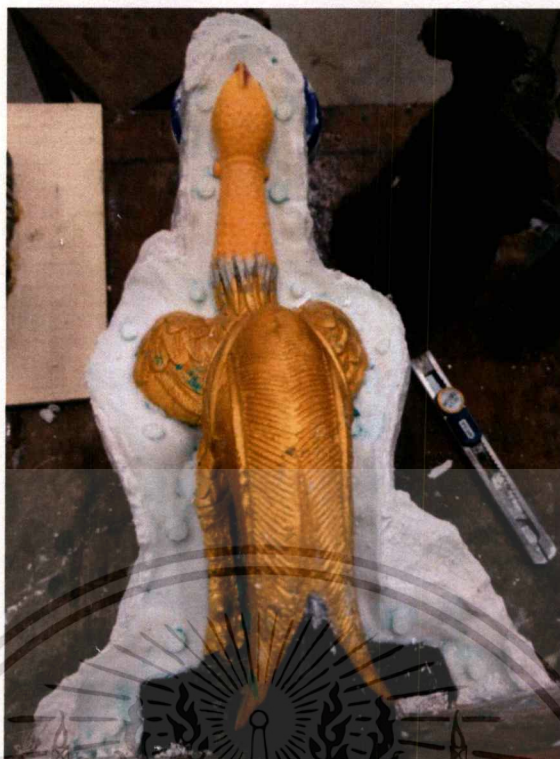

ภาพที่ 3.2.4 ภาพขั้นตอนที่ 3

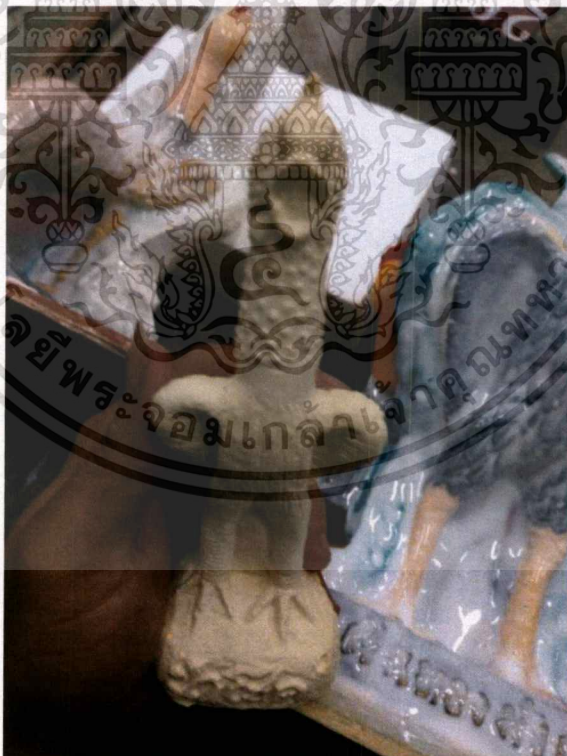

ภาพที่ 3.2.5 ภาพขั้นตอนที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

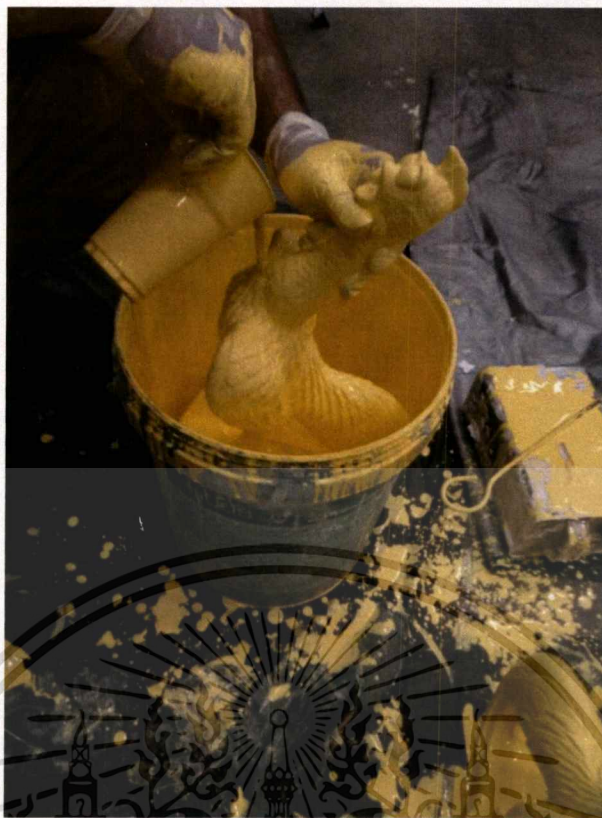

ภาพที่ 3.2.6 ภาพขั้นตอนที่ 4

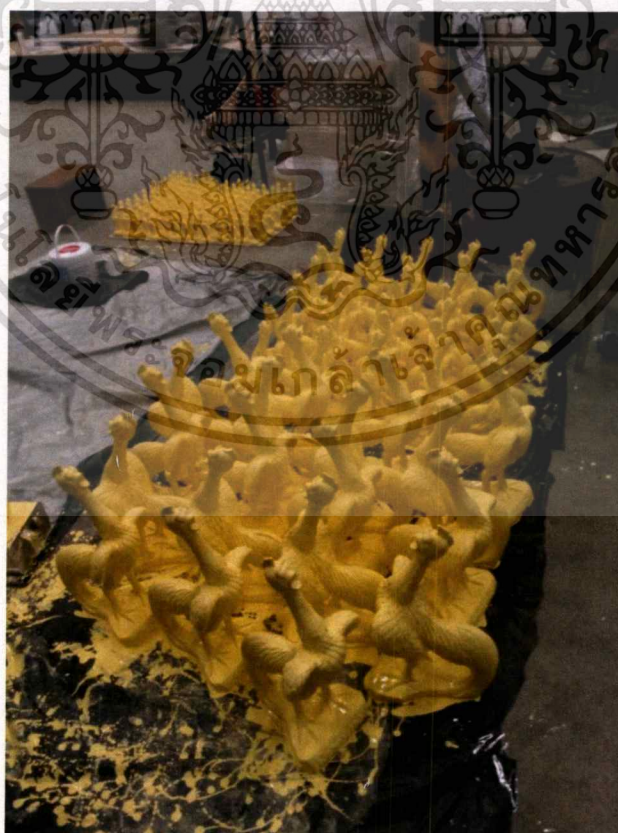

ภาพที่ 3.2.7 ภาพขั้นตอนที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2.8 ภาพขั้นตอนที่ 8

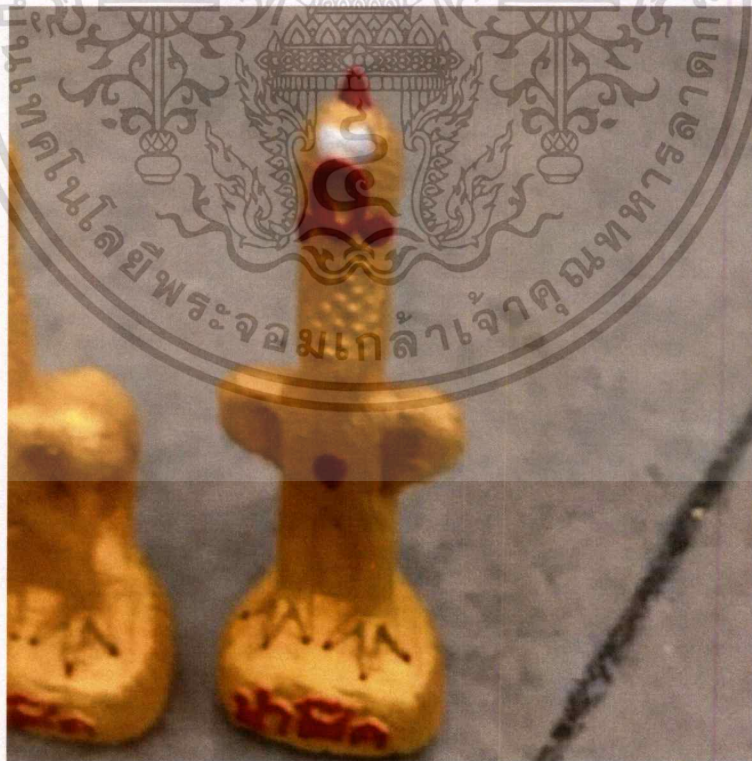

ภาพที่ 3.2.9 ภาพขั้นตอนที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

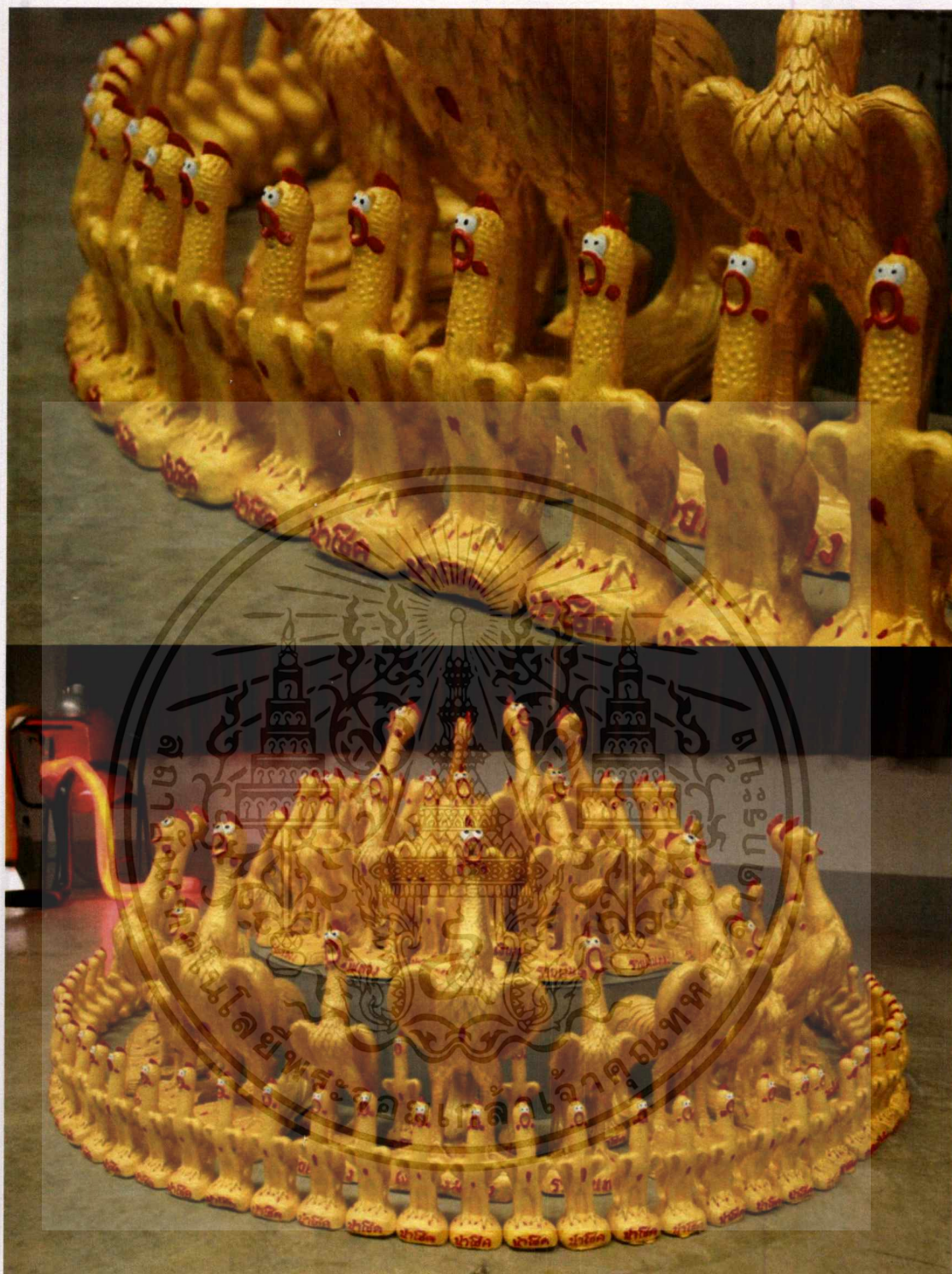

ภาพที่ 3.2.10 ภาพขั้นตอนที่ 9

ภาพที่ 3.2.11 ภาพขั้นตอนที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

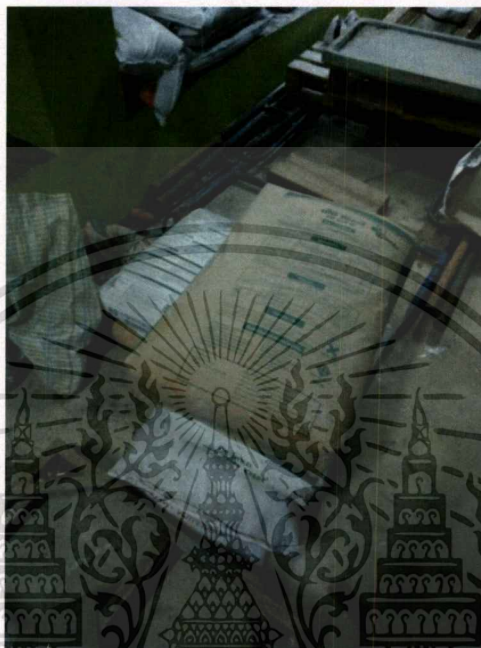
ภาพที่ 3.2.12 ภาพขั้นตอนที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 ขั้นตอนในการสร้างผลงานชิ้นที่ 2

ในส่วนของผลงานชิ้นที่ 2 นั้น จะเป็นเทคนิคของการปั้นปูนสด โดยจะเลือกใช้ปูนซีเมนต์ที่ใช้ในการก่อสร้าง ปั้นพอกไปบนโครงเหล็กที่เชื่อมคัดไว้เป็นรูปทรงของไก่ที่ขยายจากงานชิ้นแรก

อุปกรณ์

ภาพที่ 3.2.13 ปูนซีเมนต์ประเภทต่างๆ

ภาพที่ 3.2.14 เกรียงชนิดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถูงมือย่าง แบบถูงมืแพทย

กระบะผสมปูน

ภาพที่ 3.2.15 ถูงมื กระบะปูน

ลำดับขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

-ขั้นตอนที่ 1

ตัดเหล็กตามขนาดที่คำนวณไว้ โดยจะใช้เหล็กกล่องผสมกับเหล็กเส้น ในการขึ้นโครงโดยการเชื่อมให้เป็นรูปทรงตามต้นแบบ โดยจะใช้เหล็กกล่องเป็นโครงหลัก จากนั้นใช้เหล็กเส้นตัดตามมวลกล้ำมเนื้อให้ใกล้เคียงมากที่สุด

-ขั้นตอนที่ 2

นำตะแกรงลวดมาหุ้มให้ทั่วทั้งโครงสร้างที่เราได้เชื่อมไว้ แล้วมัดให้แน่นทั่วทั้งชิ้นงาน

-ขั้นตอนที่ 3

ผสมปูนสำเร็จรูป โดยในชั้นแรกจะใช้ปูนก๋อที่มีเนื้อหยาบในการขึ้นรูป และจะใช้เกรียงหวี ที่มีร่อง สร้างพื้นผิวในเวลาปาดปูนทำให้ปูนในชั้นต่อไปยึดเกาะได้ดียิ่งขึ้น โดยในชั้นแรกจะโบกปูนปิดส่วนที่เป็นตะแกรงลวดให้ทั่วทั้งชิ้นงาน

-ขั้นตอนที่ 4

เมื่อโบกปูนปิดทั่วชิ้นงานแล้วจะเริ่มขั้นตอนในการปั้น โดยจะใช้ปูนก๋อเช่นเดิมแต่ผสมให้เข้มข้น จากนั้นทำการขึ้นรูปโครงสร้างจนใกล้เคียง

-ขั้นตอนที่ 5

เมื่อได้โครงสร้างที่ใกล้เคียงแล้วก็จะเริ่มปั้นในส่วนของรายละเอียด โดยจะเปลี่ยนมาใช้ปูนฉาบที่มีเนื้อที่ละเอียดกว่า และผสมได้เข้มข้นกว่า คือผสมจนเหนียวสามารถใช้มือปั้นได้ไม่ยาก ไล่ปั้นเก็บรายละเอียดส่วนต่างๆจนครบ แล้วทิ้งปูนให้แห้งสนิท

-ขั้นตอนที่ 6

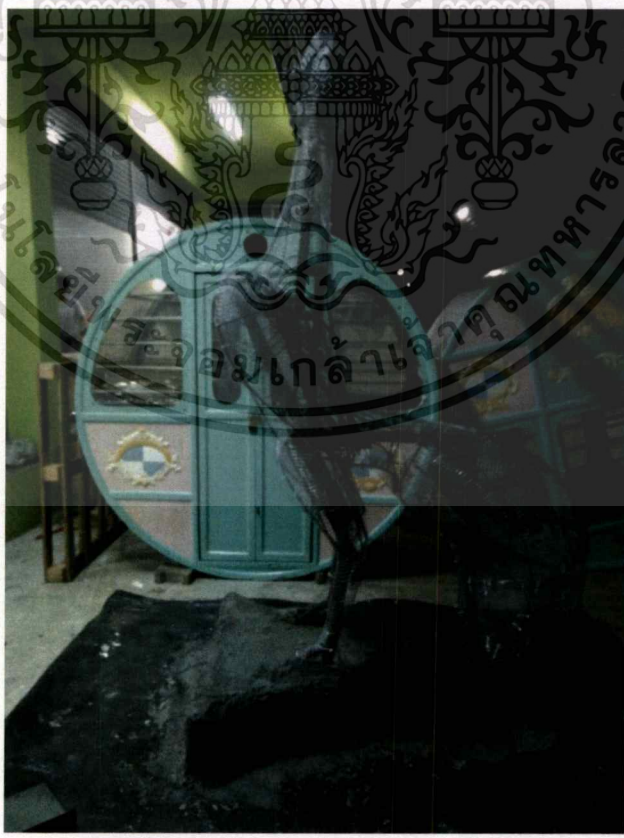
เมื่อปูนแห้งสนิทแล้ว นำสีน้ำพลาสติก หรือสีทาบ้าน โดยใช้สีรองพื้นทาให้ทั่วหลายๆชั้น เพื่อลดอาการครูดสีของปูน โดยทาจนมองไม่เห็นชั้นสีของเนื้อปูน

-ขั้นตอนที่ 7

เมื่อสีรองพื้นแห้งสนิท ใช้สีน้ำพลาสติกทาสีตามตัวต้นแบบ เก็บรายละเอียดทุกซอกมุมจนเสร็จเรียบร้อย

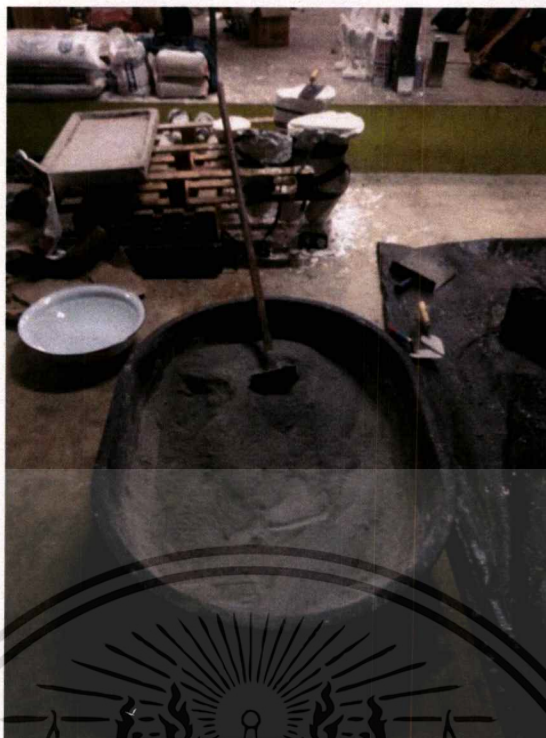

ภาพที่ 3.2.16 ภาพขั้นตอนที่ 1

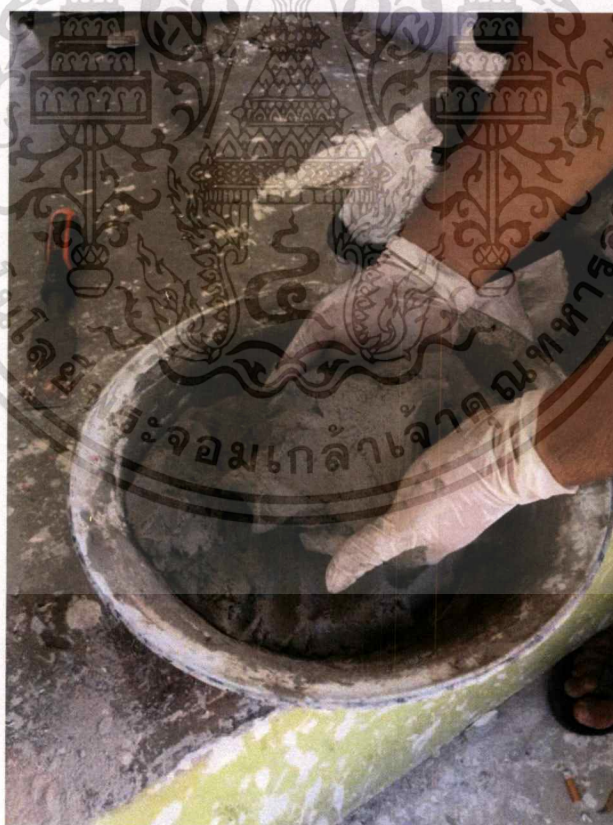

ภาพที่ 3.2.17 ภาพขั้นตอนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

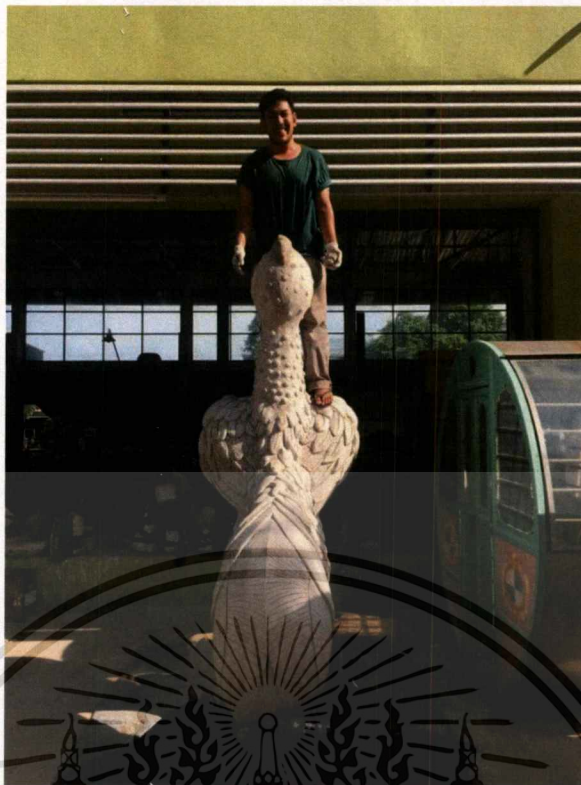

ภาพที่ 3.2.18 ภาพขั้นตอนที่ 3

ภาพที่ 3.2.19 ภาพขั้นตอนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

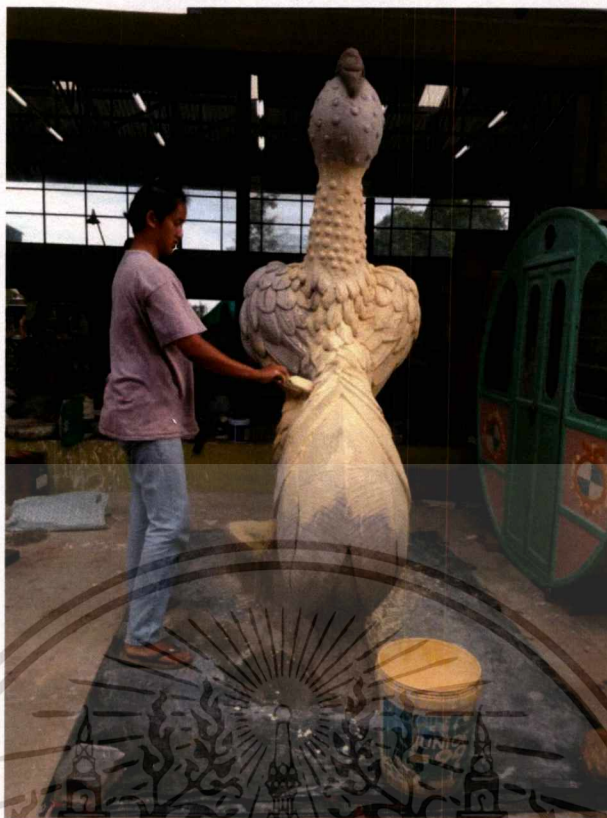

ภาพที่ 3.2.20 ภาพขั้นตอนที่ 5

ภาพที่ 3.2.21 ภาพขั้นตอนที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2.22 ภาพขั้นตอนที่ 6

ภาพที่ 3.2.23 ภาพขั้นตอนที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 ขั้นตอนในการสร้างผลงานชิ้นที่ 3

ในส่วนของผลงานชิ้นที่ 3 นั้น จะเป็นการทำแม่พิมพ์ทาบ จากปูนปลาสเตอร์ หล่อชิ้นงานส่วนฐานด้วยเรซิน และมีการประกอบชิ้นงานที่ทำจากวัสดุที่หาได้

อุปกรณ์

ทินเนอร์

ปูนปลาสเตอร์

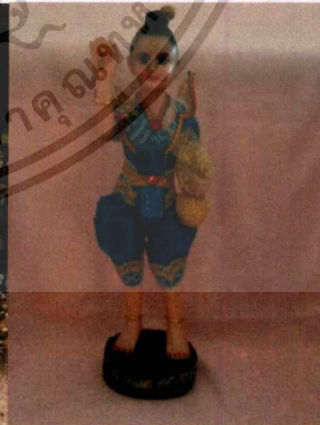
ดินน้ำมัน

เรซินใส

วัสดุเก่าจากศาลพระภูมิที่ถูกทิ้ง

กุมารทองแบบต่างๆ

ภาพที่ 3.2.24 วัสดุอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

-ขั้นตอนที่ 1

นำชิ้นส่วนที่เก็บมาจากที่ทิ้งศาลพระภูมิ โดยเลือกตัวเสาชของศาลพระภูมิและตัวศาลพระภูมิที่ทาบเหลือเพียงแต่ฐานเพื่อใช้เป็นฐานวางชิ้นงาน ตัวเสานั้นจะทาบให้เหลือเพียงครึ่งเสาและมีร่องรอยของการแตกหักเพื่อลดความสูงในมุมมองของผู้ชมงาน

-ขั้นตอนที่ 2

นำดินน้ำมันมาก้อนขอบชิ้นงานเพื่อแบ่งจำนวนของแม่พิมพ์ที่จะทำ จากนั้นทาวาลีนให้ทั่วทุกซอกทุกมุม

-ขั้นตอนที่ 3

ผสมปูนปลาสเตอร์ ทำการคิดให้ทั่ว ซ้ำทับไปเรื่อยๆจนปิดตัวงาน จากนั้นผสมให้สามารถปั้นได้แล้วทำการพอกให้ทั่วทั้งชิ้นงานตามจำนวนแม่พิมพ์ที่แบ่งเอาไว้

-ขั้นตอนที่ 4

เมื่อแม่พิมพ์แห้งดีแล้วทำการแกะอย่างระมัดระวัง นำตัวชิ้นงานออก แล้วประกอบแม่พิมพ์เข้าไปใหม่ทำการรดด้วยยางในของรถจักรยานยนต์เพื่อให้พิมพ์แน่นสนิท จากนั้นนำไม้โครงมาวางทับแล้วนำไขมะพร้าวผสมปูนปลาสเตอร์พอกทับเป็นการยึดไม่ให้แม่พิมพ์ขยับออกจากกัน

-ขั้นตอนที่ 5

นำเรซินมาตีผสมกับผงเบา เพื่อให้เกิดความเหนียวขึ้นเวลาลงแม่พิมพ์จะไม่ไหลย้อย ทำการผสมเรซินกับตัวเร่งแล้วทาจนได้ความหนาของงานจนเป็นที่พอใจ

-ขั้นตอนที่ 6

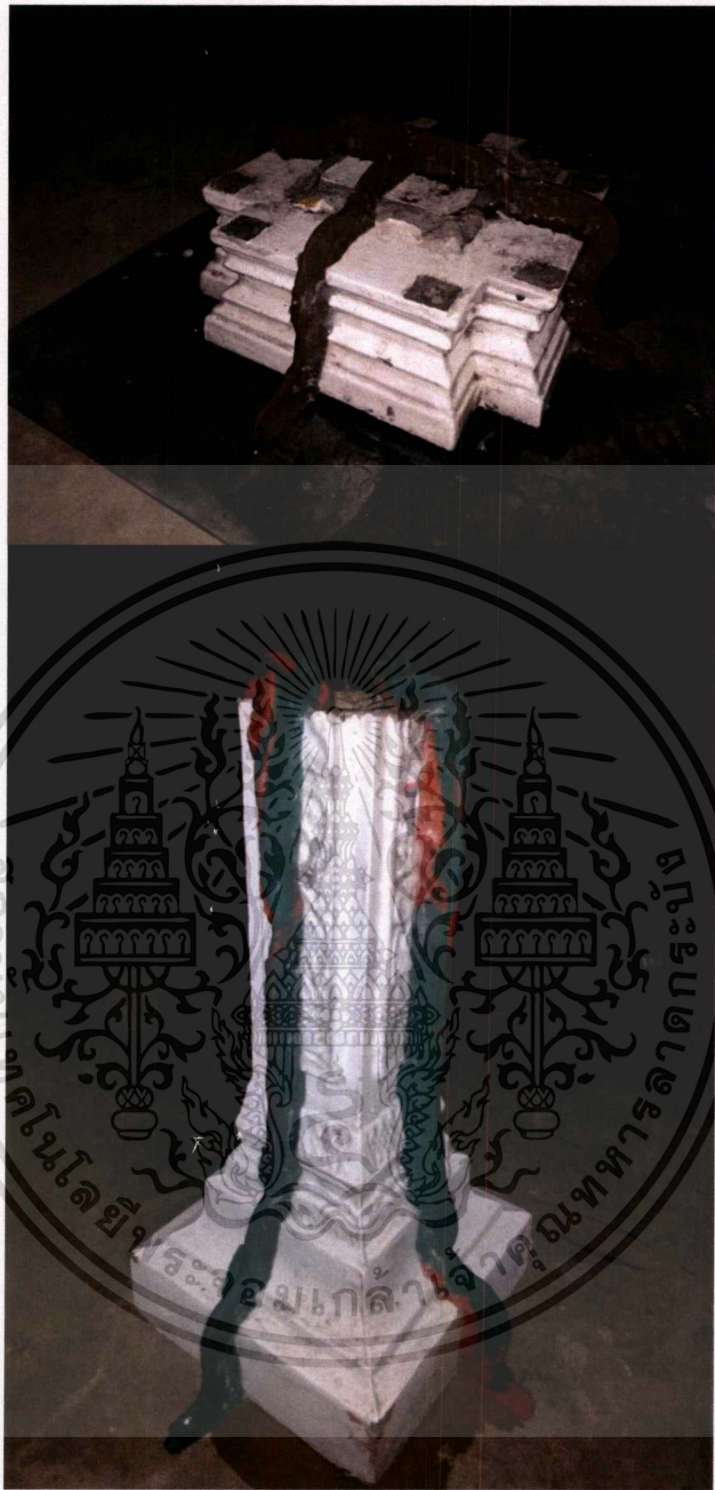
เมื่อเรซินแห้งสนิทแล้ว ทำการทาบแม่พิมพ์ทิ้งแล้วนำตัวงานออกมาทำความสะอาด เจียรเก็บขอบและรายละเอียดให้เรียบร้อยเป็นอันว่าเสร็จขั้นตอนของตัวฐานวางชิ้นงาน

-ขั้นตอนที่ 7

นำชิ้นงาน คือตุ๊กตาทองรูปแบบต่างๆ มาตัดต่อผสมกับ shrilling chicken ให้กลมกลืนเข้ากัน จากนั้นนำเสื่อผ้า เครื่องประดับมาผสมประกอบเข้าด้วยกัน โดยทดลองทำหลายๆตัวแล้วเลือกมาห้าตัวจากทั้งหมด

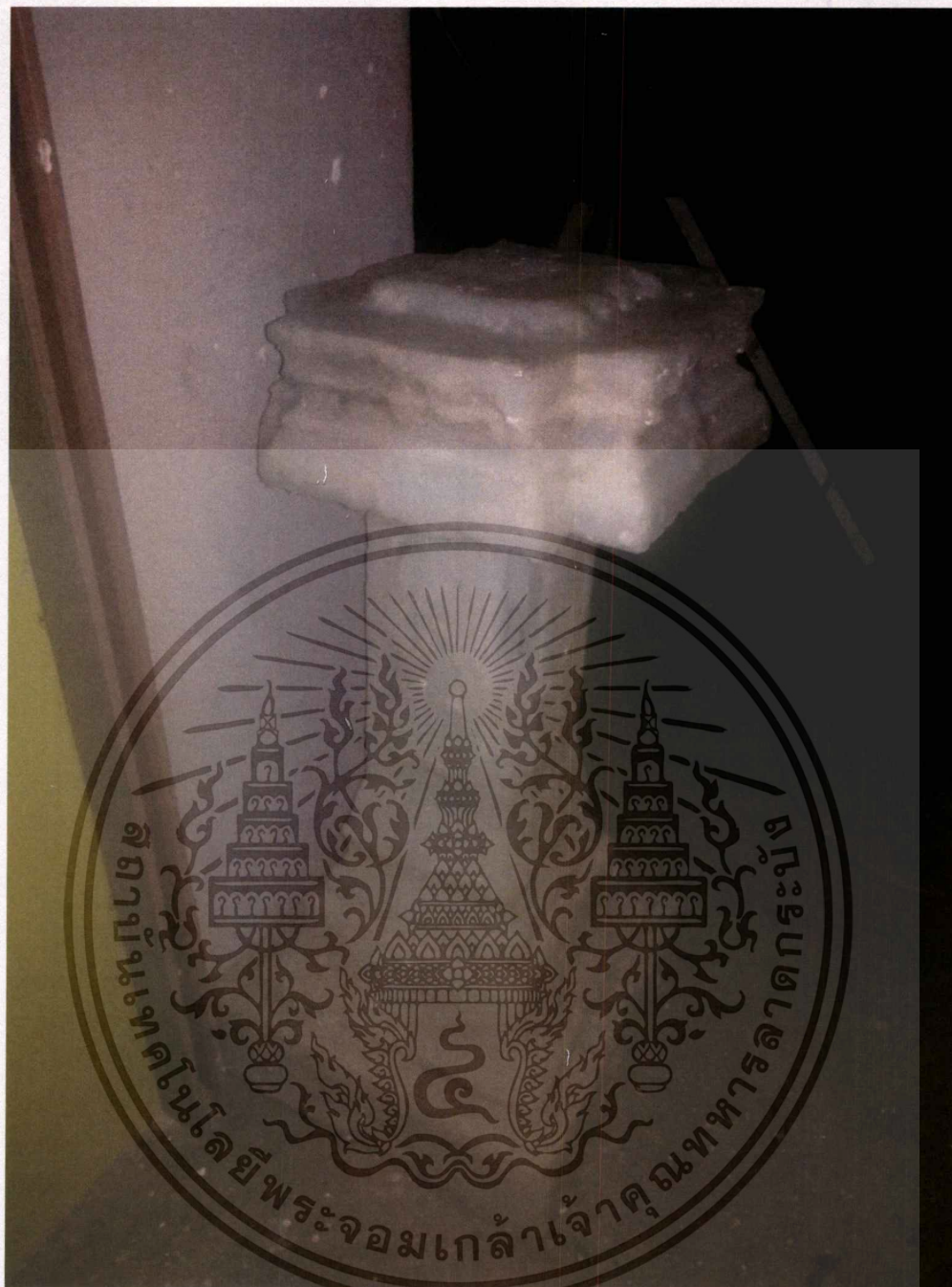
-ขั้นตอนที่ 8

ติดตั้งผลงานเข้ากับแท่นงานที่เตรียมไว้

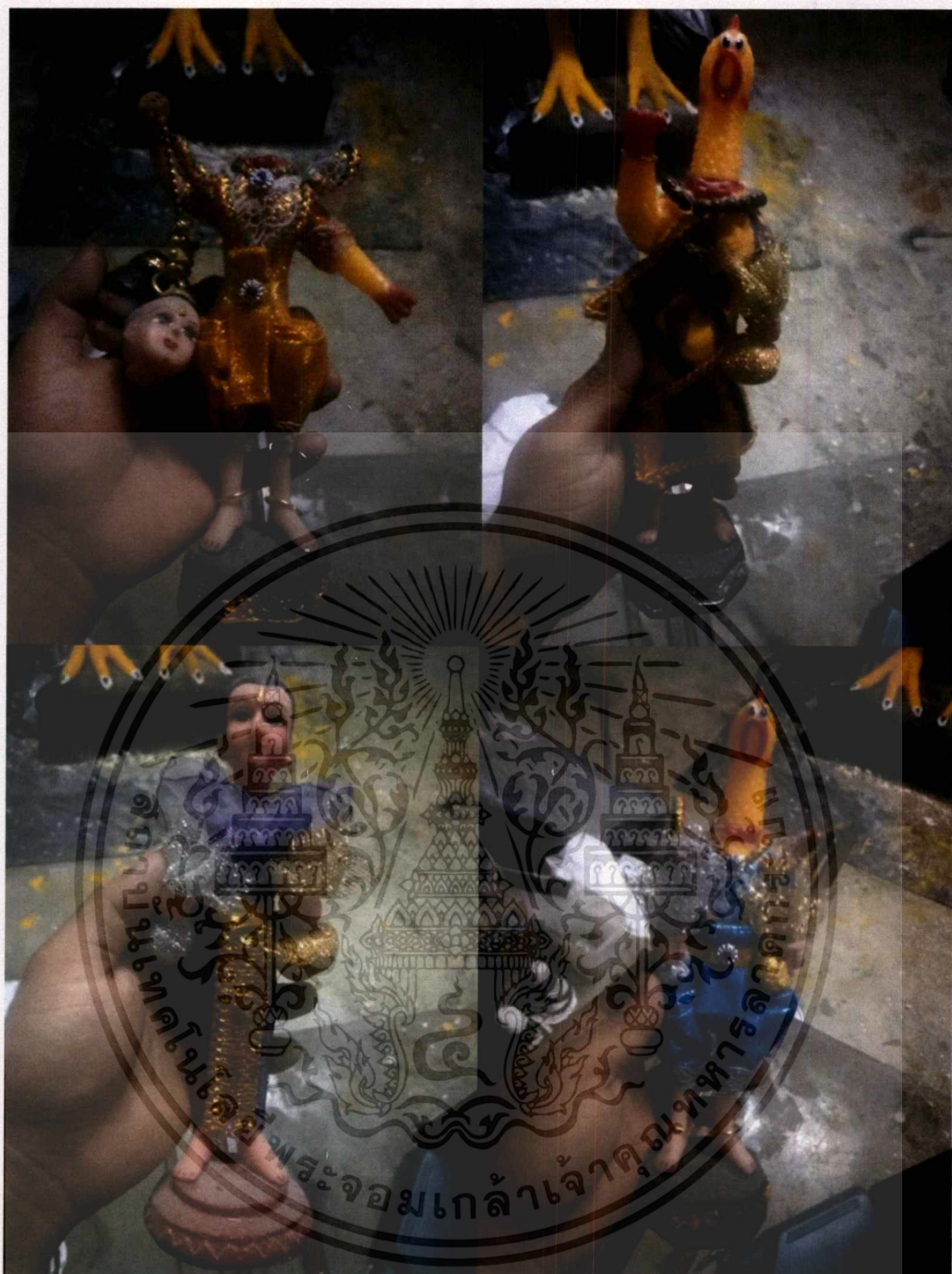
ภาพที่ 3.2.25 ภาพขั้นตอนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

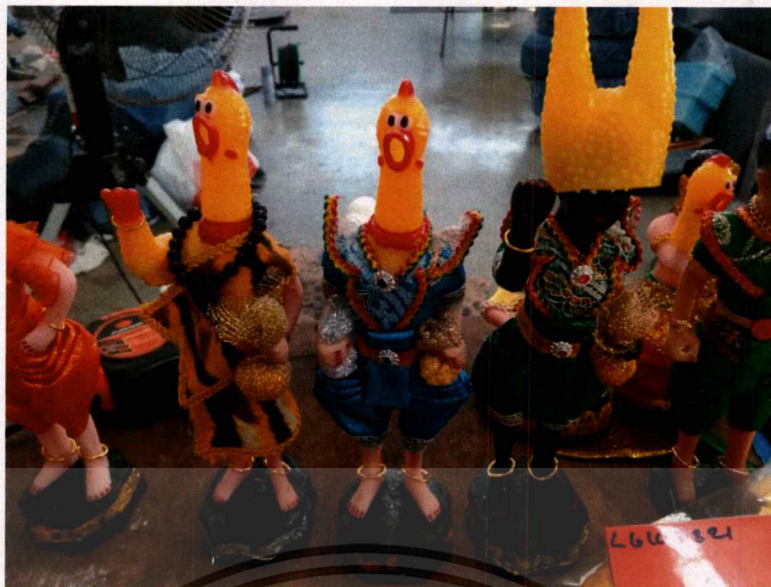
ภาพที่ 3.2.26 ภาพขั้นตอนที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2.27 ภาพขั้นตอนที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2.28 ภาพขั้นตอนที่ 7

ภาพที่ 3.2.29 ภาพขั้นตอนที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

จากผลงานทั้งสามชุดของผมนั้น สามารถนำมาแยกย่อยวิเคราะห์ออกได้เป็นสองหลักใหญ่ๆ นั่นคือ การวิเคราะห์ทัศนธาตุ และวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ โดยจะสามารถจำแนกแยกย่อยออกเป็นหัวข้อต่างๆ ในลำดับต่อไป

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบหรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้ากันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้ก็คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ (ชลุค นิมเสมอ 2531:27)

ทัศนธาตุในชิ้นงานนั้น มีที่ไปที่ไปหลากหลาย ทั้งในส่วนของ การสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ในตัวชิ้นงาน หรือการใช้สิ่งของที่มีอยู่แล้วนำมาประกอบสร้างผสมเข้าด้วยกัน เป็นการผสมผสานเพื่อให้เกิดชิ้นงานที่ครบองค์ประกอบของทัศนธาตุ โดยจะสามารถวิเคราะห์แยกย่อยออกได้เป็น

-รูปทรง

-เส้น

-ลักษณะผิว

-ค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา

-พื้นที่ว่าง

4.1.1 ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.1.1 ภาพแสดงรูปทรง

รูปทรง

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็น โครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็น โครงสร้างทางรูป ได้แก่ ทิศนาคูที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็น โครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป (ชลุค นิ่มเสมอ 2531:18)

ด้วยรูปทรงของชิ้นงานนั้น เป็นการใช้อำนาจของชิ้นงานหลายชิ้น ผลิตซ้ำๆเพื่อนำมาจัดวาง ในหนึ่งชิ้นงาน จะมีสามขนาด คือ เล็ก กลาง และ ใหญ่ โดยแต่ละขนาดรูปทรงและรูปร่างจะไม่ซ้ำกัน แต่มีความคล้ายคลึงใกล้เคียงกัน โดยมีจุดเชื่อมโยงที่มีความเหมือนกัน นั่นก็คือส่วนหัว แต่ส่วนตัวที่ใช้ จะยึดรูปแบบตามขนาดของวัสดุที่หามาได้ ด้วยการเทียบขนาดจากชิ้นส่วนของหัว เพื่อที่จะต้องการยึดรูปทรงเดิมของวัสดุ ให้เกิดความคุ้นชินของผู้ชม จึงไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นรูปทรงเดียวกัน แต่เมื่อนำมาจัดวางแล้ว สามารถอยู่ด้วยกันและเข้ากันได้ ส่วนสำคัญของรูปทรงที่ออกแบบคือท่าทางของไก่แก๊บน ที่ยืนยืดอก และส่วนหัวที่นำมาต่อ ได้เน้นให้เป็นท่าทางของการตะโกน มีการเอนไปข้างหลังเล็กน้อยเพื่อให้ได้อารมณ์ของการตะเบ็งเสียง

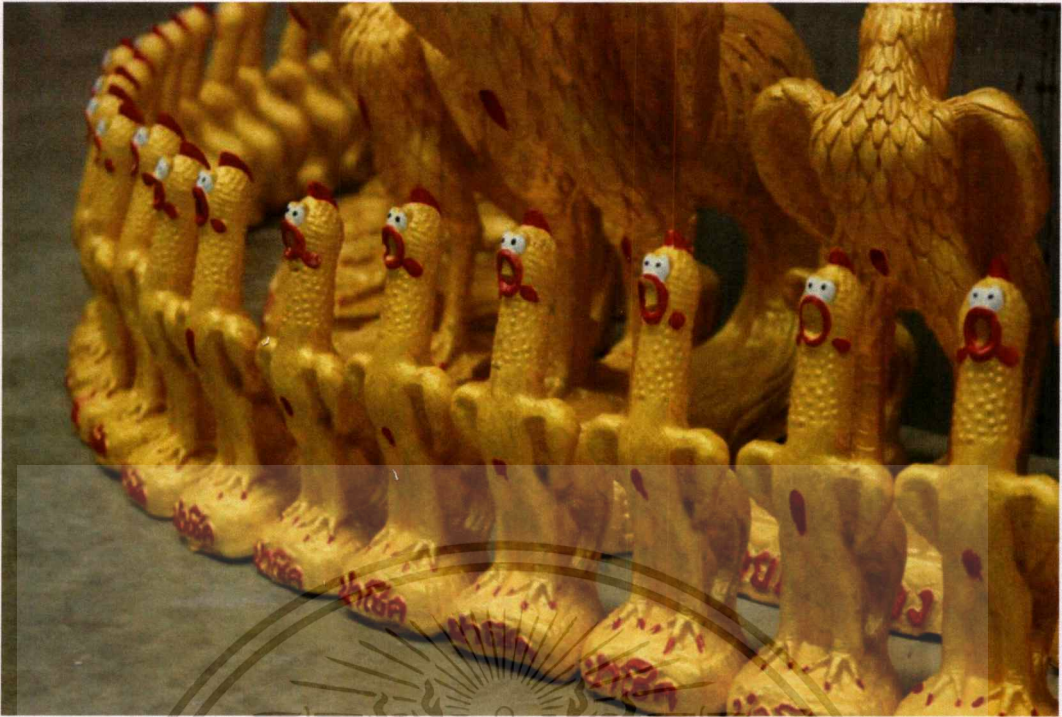

ภาพที่ 4.1.2 ภาพแสดงเส้น

เส้น

เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาวมีลักษณะต่างๆ มีทิศทางและมีขนาด
(ชวลิต นิ่มเสมอ 2531:34)

เส้นในตัวตนนั้น จะแบ่งออกแบ่งสองส่วน คือส่วนของชิ้นงานแต่ละชิ้น ที่เป็นเส้นทางกายภาพของกายวิภาคตัวไก่ทั้งสามขนาด ที่มีท่าทางใกล้เคียงกัน คือท่าทางการเอนอกตะโกนนั่นเอง และส่วนที่สองนั้น ก็คือเส้นที่เกิดจากการนำชิ้นงานมาจัดวางเรียงกันจนเสร็จแล้ว จะเกิดเป็นเส้นวงกลมที่เป็นขอบเขตของงาน

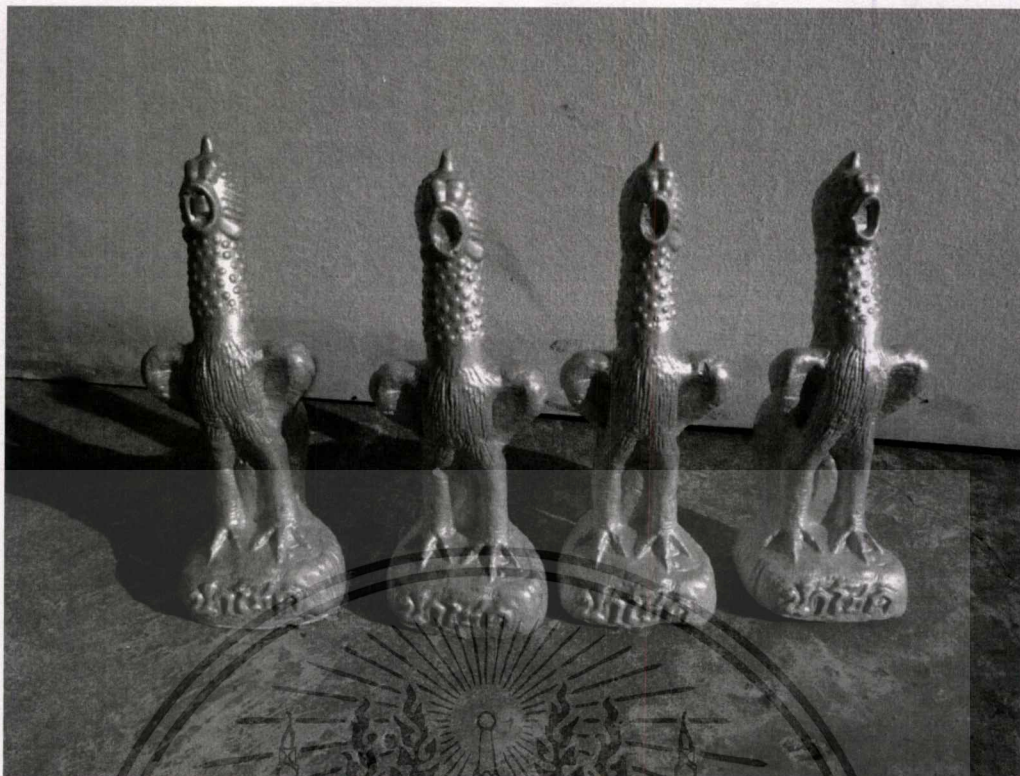

ภาพที่ 4.1.3 ภาพแสดงลักษณะผิว

ลักษณะผิว

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่า หยาบ ตะเยียด มัน ค้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นก้ำมะหยี่ ฯลฯ (ชตุต นิ่มเสมอ 2531:62)

ลักษณะผิวของตัวงานนั้น จะเรียบลื่น แข็ง และมียาระเอียดของขนในส่วนในตัวไก่แก่นบน และส่วนหัวจะมีปุ่ม คือปุ่มของรูขุมขนของวัสดุไก่ที่นำมาใช้เป็นแบบไก่ไม่มีขน เมื่อมองเผินๆจะดูเหมือนเป็น ไก่ตัวเดียวกัน แต่เมื่อสังเกต ก็จะเห็นว่าเป็นคนละอย่าง

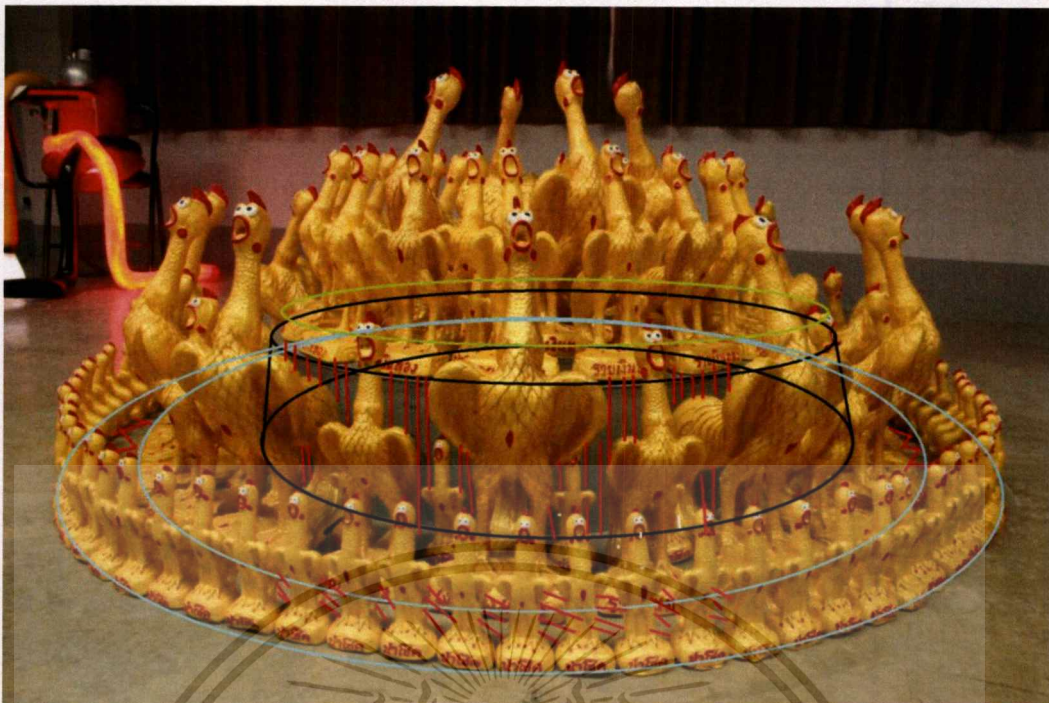

ภาพที่ 4.1.4 ภาพแสดงค่าน้ำหนัก

ค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา

น้ำหนักคือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ
(ชตุต นิ่มเสมอ 2531:42)

ค่าน้ำหนักส่วนใหญ่จะเกิดจากรายละเอียดของตัวชิ้นงาน ที่มีรายละเอียดมากในส่วนขน และรายละเอียดในส่วนของตัวหนังสือ และปัจจัยหลักที่สร้างค่าน้ำหนักในงานนี้ นั่นคือสี ด้วยการที่ใช้สีทองปิดในผลงานทุกชิ้น จึงเกิดความแวววาวสะท้อนเป็นค่าน้ำหนักแสงเงา และมีจุดเด่นคือการแต้มสีในส่วนสำคัญของชิ้นงาน

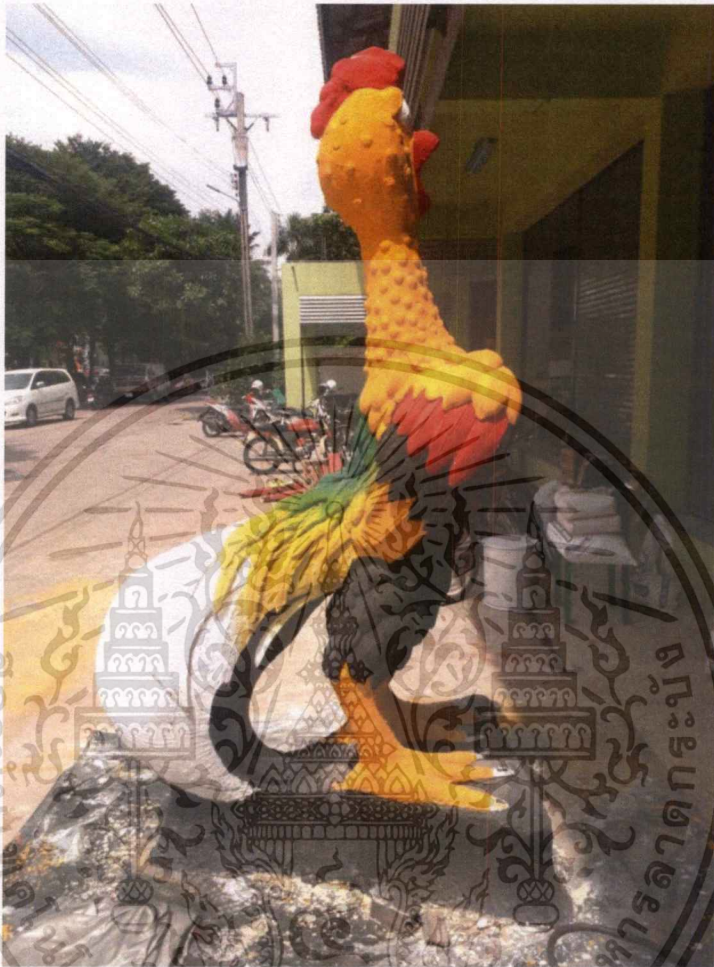
ภาพที่ 4.1.5 ภาพแสดงพื้นที่ว่าง

พื้นที่ว่าง

รูปทรง 3 มิติ เมื่อปรากฏตัวในที่ว่าง ปริมาตรของรูปทรงนั้นจะเข้าแทนที่ว่างทันที ที่ว่างที่ถูกแทนที่ด้วยรูปทรงนี้จะมีรูปร่างและปริมาตรเช่นเดียวกับรูปทรงทุกประการ (ชลุค นิ่มเสมอ 2531:65)

พื้นที่ว่างในต้วงานนั้นถือเป็นส่วนสำคัญอย่างมาก การที่ชิ้นงานนั้นเน้นจำนวนและการจัดวาง ในรูปแบบของการซ้ำ การบริหารพื้นที่ว่างจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานไม่น่าเบื่อ การวางสลับและอัดแน่น และแทรกด้วยขนาดที่หลากหลาย มีเพียงส่วนสำคัญที่ใช้การซ้ำของขนาด และได้พื้นที่ว่างแบบซ้ำ และในส่วนรายละเอียดที่แทรกขนาดอื่นๆลงไปยังพื้นที่ว่าง เพื่อให้เกิดความแน่นของการจัดวาง

4.1.2 ผลงานชิ้นที่ 2

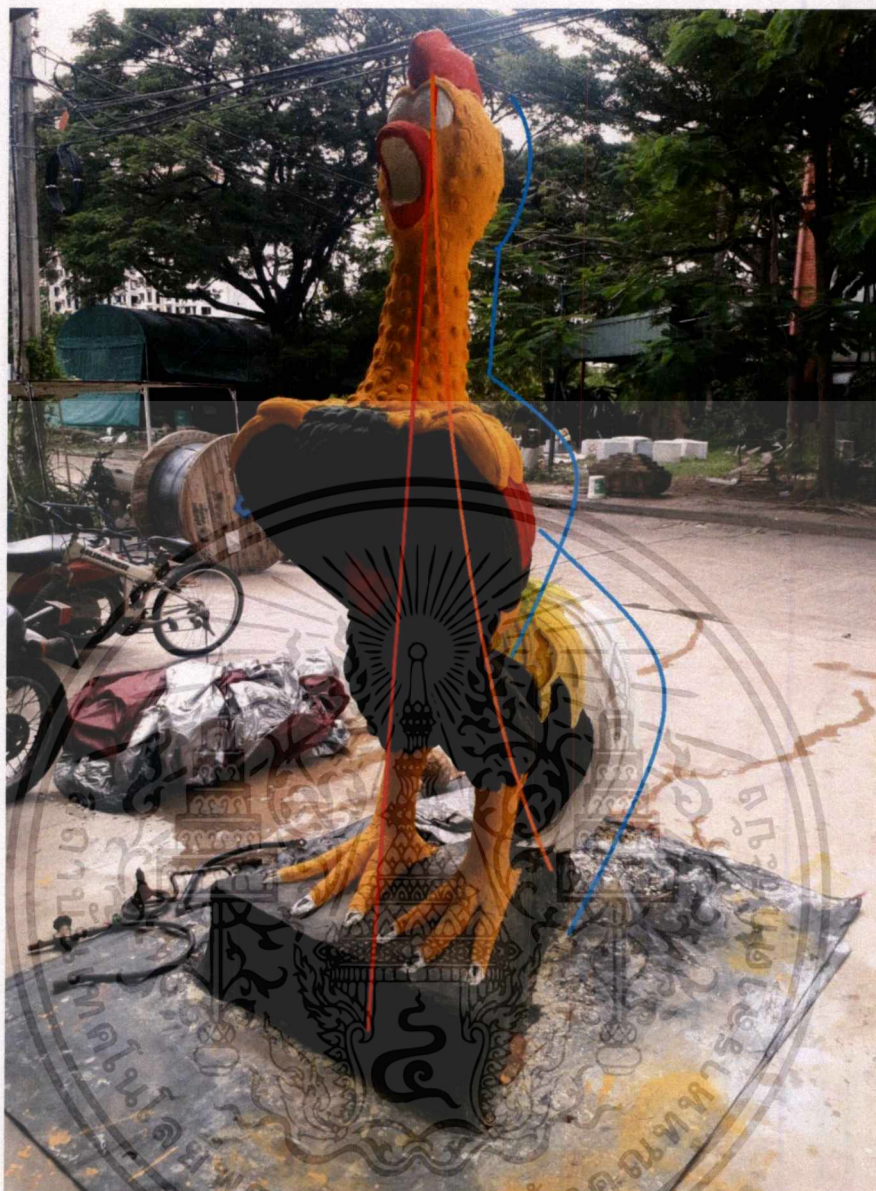
ภาพที่ 4.1.6 ภาพแสดงรูปทรง

รูปทรง

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็น โครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็น โครงสร้างทางรูป ได้แก่ ทศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็น โครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป (ชลูด นิ่มเสมอ 2531:18)

ผลงานชิ้นนี้เน้นรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ โดยเทียบเคียงกับไก่ปูนปั้นแก่นขนาดใหญ่ที่สุดที่สามารถหาซื้อได้ทั่วไป แต่จะมีขนาดใหญ่กว่านิดหน่อย การขยายขนาดจากงานชุดแรก ก็เพื่อเน้น ความสำคัญของเรื่องราว จึงทำให้ชิ้นงานใหญ่ขึ้น และยังคงขนาดอันคุ้นชินตาเช่นเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1.7 ภาพแสดงเส้น

เส้น

เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาวมีลักษณะต่างๆ มีทิศทางและมีขนาด
(ชลุค นิ่มเสมอ 2531:34)

สีแดง แสดงเส้นแกนตั้งของชิ้นงาน ที่ตั้งเอนเอียงเล็กน้อยไปข้างหลังให้ความรู้สึกแอ่น เส้นโค้ง สีส้ม แสดงเส้นจากทางที่ไล่ขึ้นมาบรรจบกับเส้นแกนตั้งที่ส่วนหัว นำสายตาขึ้นไปจบที่ส่วนหัว เป็นอาการตะโกนของตัวชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเส้นสีฟ้า แสดงลักษณะส่วนเว้าโค้งทั้งหมดในตัวชิ้นงาน รวมไปถึงเส้นตั้งเส้นนอนที่มาต่อกับเส้นโค้ง

ภาพที่ 4.1.8 ภาพแสดงลักษณะผิว

ลักษณะผิว

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่า หยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นกำมะหยี่ ฯลฯ (ชูลุด นิ่มเสมอ 2531:62)

ด้วยเทคนิคที่นำมาใช้ คือการปั้นปูนซีเมนต์ หากเราปั้นแบบปกติพื้นผิวของชิ้นงานก็อาจจะเรียบหรือขรุขระเท่ากันทั่วทั้งงานจนเกินไป โดยลักษณะของพื้นผิวจะถูกแบ่งเป็นส่วนเรียบ และส่วนที่ทำร่องรอยเป็นเส้นขีดล้อไปกับเส้นขน และปุ่มส่วนคอนั้นก็เป็นลักษณะพื้นผิวสำคัญที่ทำให้คนคิดถึงไก่ของเล่น

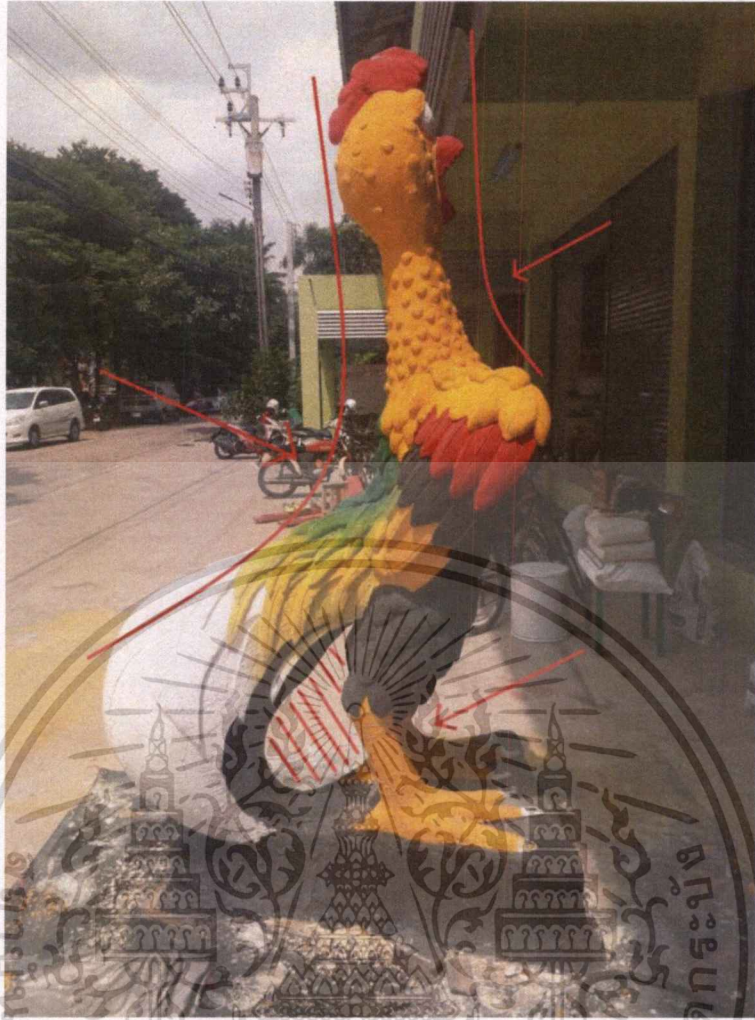
ภาพที่ 4.1.9 ภาพแสดงค่าน้ำหนัก

ค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา

น้ำหนักคือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ (ชตุต นิมเสมอ 2531:42)

ค่าน้ำหนักในงานจะถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนใหญ่ คือส่วนแรกนั้นถูกสร้างค่าน้ำหนักด้วยการปั้น ทั้งรายละเอียดของเส้นขน ที่ให้ค่าน้ำหนักชัดเจนเป็นเส้นๆ และปุ่มส่วนคอที่ให้น้ำหนักนวลกลมตัดกับน้ำหนักเส้นตั้งตรงของส่วนคอ และส่วนปีกที่เป็นชิ้นใหญ่ๆนั้นจะสร้างเงาที่ทำให้ชิ้นงานแลดูใหญ่บึกบึน

ค่าน้ำหนักส่วนที่สองนั้น เกิดจากการลงสี โดยน้ำหนักเข้มไปจนถึงดำนั้นจะเป็นส่วนที่อยู่ด้านล่างเสียส่วนใหญ่ ของขยับเน้นไฮไลท์ของสีอ่อน ที่อยู่ด้านบนอันมีตั้งแต่สีขาวไล่ไปเรื่อยจนสีแดงสดที่ส่วนหัวอันโดดเด่น

ภาพที่ 4.1.10 ภาพแสดงพื้นที่ว่าง

พื้นที่ว่าง

รูปทรง 3 มิติ เมื่อปรากฏตัวในที่ว่าง ปริมาตรของรูปทรงนั้นจะเข้าแทนที่ว่างทันที ที่ว่างที่ถูกแทนที่ด้วยรูปทรงนี้จะมีรูปร่างและปริมาตรเช่นเดียวกับรูปทรงทุกประการ (ชลุต นีมเสมอ 2531:65)

พื้นที่ว่างส่วนสำคัญของชิ้นงาน คือส่วนที่เว้าของคอและด้านหลัง ที่ทำให้ชิ้นงาน ดูโดดเด่น และนำสายตาชลุตขึ้นไปยังส่วนหัว อีกส่วนสำคัญคือช่องว่างขอขาและใต้หาง ด้วยความที่ชิ้นงานนั้นสูงและหนัก งานจึงต้องมีความแข็งแรงและมั่นคง หากเราปิดทึบในส่วนด้านล่าง งานจะดูตันและแน่นเกินไปไม่สมจริง จึงต้องมีช่องว่างในส่วนนี้ได้ขาและหาง แต่ยังคงความแข็งแรงด้วยการใช้ส่วนหางเป็นฐานใหญ่รับน้ำหนัก และขาสองข้างที่เป็นหลักแกน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.1.11 ภาพแสดงรูปทรง

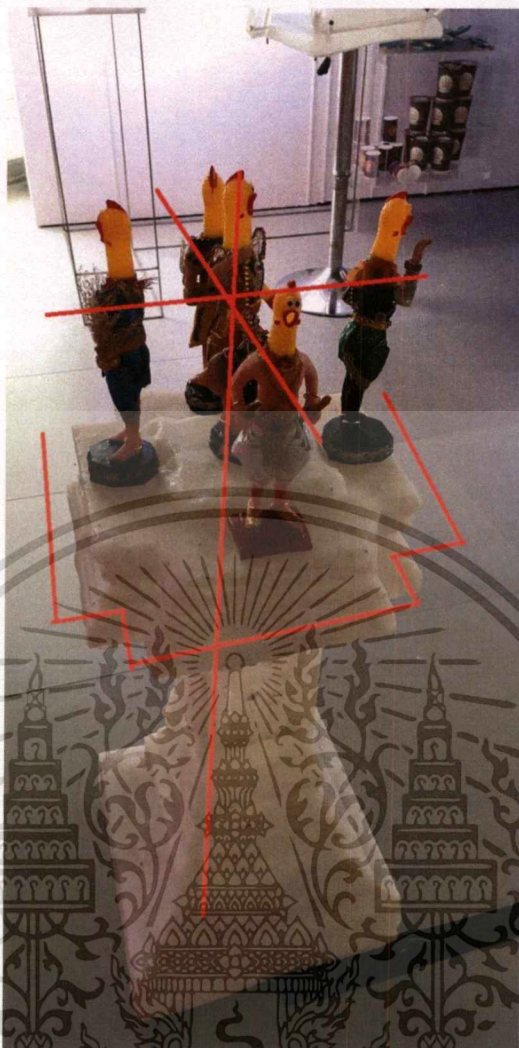
รูปทรง

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป ได้แก่ ทศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป (ชลุค นีมเสมอ 2531:18)

รูปทรงของงานชิ้นนี้นั้น มีสองส่วน คือส่วนที่เป็นรูปทรงของมนุษย์และโครงสร้าง รูปทรงของมนุษย์ เป็นรูปทรงกายวิภาค คือส่วนของตัวกุมารทอง ที่นำมาใช้เป็นชิ้นส่วนหลัก และ shrilling chicken ที่นำมาประกอบให้เข้ากับร่างกายภาพของความเป็นมนุษย์ให้ลงตัวและดูไม่ติดขัด ถือเป็นของ อวูธ และเสื้อผ้าที่นำมาประกอบเข้าด้วยกัน

รูปทรงแบบโครงสร้าง คือรูปทรงของชิ้นส่วนฐาน อันตัดต่อบางส่วนมาจากชิ้นส่วนของศาลพระภูมิที่ไปเก็บมาจากของเก่า นำมาลดขนาดตัดต่อบางส่วนออกไปแล้วทำขึ้นมาใหม่ โดยรายละเอียดของเส้นโครงสร้างจะเบลอลึกลงไปเล็กน้อยจากต้นแบบ มีส่วนแตกหักและคลุมเคลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1.12 ภาพแสดงเส้น

เส้น

เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาวมีลักษณะต่างๆ มีทิศทางและมีขนาด
(ชลุค นิ่มเสมอ 2531:34)

ลักษณะของเส้นในงานชิ้นนี้ จะลื้อไปกับโครงสร้างของฐาน ที่มีรายละเอียดแบบสถาปัตยกรรม เส้นนั้นจะถูกวางตัดไปตัดมา ตั้งแต่ตัวงาน ส่วนบนของฐาน และส่วนล่างของฐาน เส้นแกนนอนจะตัดกลับขึ้นมา โดยมีอีกเส้นนอนคือเส้นรายละเอียดของโครงสร้าง ที่เป็นเหลี่ยมเป็นสันล้อมรอบตัวฐานงาน โดยมีจุดกึ่งกลางที่ตัวเสากับชิ้นงานตัวกลาง

ภาพที่ 4.1.13 ภาพแสดงลักษณะผิว

ลักษณะผิว

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่า หยิบ ละเอียด มัน ค้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นก้ำมะหยี่ ฯลฯ (ชลูด นิ่มเสมอ 2531:62)

ลักษณะผิวของตัวงานนั้นจะเปรียบเทียบกับปุ่มขรุขระของส่วน ไม้ที่นำมาประกอบ ดูขัดคล้ายกับมนุษย์แต่ถูกผสมด้วยไม้ เป็นภาพของตุ๊กตาทางความเชื่ออันเป็นของคูนจินดา

อีกหนึ่งลักษณะเด่นของพื้นผิว ก็คือรายละเอียดในส่วนของเสื้อผ้า ที่มีทั้งเลื่อม ลูกไม้ เครื่องประดับ และหลายๆอย่างมาประกอบกัน สร้างสีและรายละเอียดที่มากทำให้งานน่าสนใจ

ภาพที่ 4.1.14 ภาพแสดงค่าน้ำหนัก

ค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา

น้ำหนักคือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ
(ชตุต นิมเสมอ 2531:42)

ค่าน้ำหนักของงานชิ้นนี้จะเป็นค่าน้ำหนักแบบงานสถาปัตยกรรม คือมีเส้น โครงสร้างแนวนอน ที่คอยสร้างรายละเอียดแสงเงาของชิ้นงานเป็นชัดเจน มีส่วนที่แตกหักคลุมเครือเป็นส่วนที่แสงเงาไม่ชัด แสดงความเบลอเลื่อนฟูฟุ้ง และค่าน้ำหนักของโครงสร้างหลักแบบเป็นเหลี่ยมเป็นสัน ตัดกับส่วนบนที่วางชิ้นงานเป็นลักษณะของมนุษย์ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1.15 ภาพแสดงพื้นที่ว่าง

4.1.5 พื้นที่ว่าง

รูปทรง 3 มิติ เมื่อปรากฏตัวในที่ว่าง ปริมาตรของรูปทรงนั้นจะเข้าแทนที่ว่างทันที ที่ว่างที่ถูกแทนที่ด้วยรูปทรงนี้จะมีรูปร่างและปริมาตรเช่นเดียวกับรูปทรงทุกประการ (ชตุต นิมสมอ 2531:65)

ด้วยที่งานชิ้นนี้ มีการจัดวางส่วนบนที่แน่น พื้นที่ว่างจึงเป็นรูปแบบที่สม่ำเสมอ คือช่องว่างระหว่างตัวกุมาร ที่วางด้วยช่องว่างที่เท่าๆกัน และหันหน้าออกไปรอบทิศ ส่วนงานชิ้นใหญ่ที่เป็นส่วนฐาน มีพื้นที่คอดในส่วนกลางเป็นพื้นที่อากาศ และพื้นที่ในตัวงาน คือเพลนระนาบขอบ โครงสร้างฐานนั่นเอง

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

หลักขององค์ประกอบศิลป์นับได้ว่าเป็นหลักการสำคัญของการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เป็นหลักการจัดระเบียบภายในงานศิลปะ โดยการนำส่วนประกอบสำคัญของศิลปะ ทัศนธาตุต่างๆ มาจัดระเบียบ เรียบเรียง ประสานสัมพันธ์ให้เกิดความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ 2555:56)

ในการจัดองค์ประกอบของตัวงาน จะเน้นไปที่การจัดเป็นรูปแบบเรขาคณิต มีรูปแบบเรียบง่าย และใช้การซ้ำของชิ้นงาน สร้างระเบียบและองค์ประกอบให้ผลงานขึ้นมา โดยประกอบไปด้วย

- เอกภาพ
- ดุลยภาพ
- สัดส่วน
- จังหวะ

4.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.2.1 ภาพแสดงเอกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

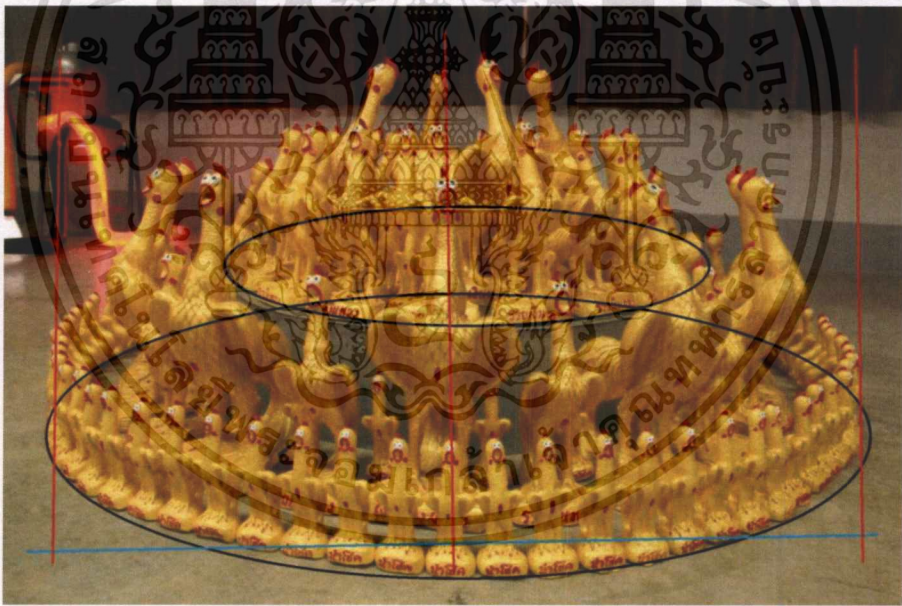
เอกภาพ

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความกลมกลืน กลมเกลียว เข้ากันได้ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่างๆ

(ชลุด นิมเสมอ 2531:101)

เอกภาพของงานชิ้นนี้ ส่วนสำคัญคือการจัดวาง จากชิ้นงานหลากหลายขนาดแตกต่างกัน ถูกนำมาจัดเรียง โดยเน้นภาพรวมใหญ่เป็นการจัดวางแบบการเช่นไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือการแก้บน ซึ่งเป็นการใช้จำนวนซ้ำๆ มากๆ หลากหลายขนาด แต่เราจำกัดขนาดของผลงานเพื่อให้เกิดเอกภาพของชิ้นงาน ด้วยการกำหนดขอบเขตวงกลมหลายระดับ โดยไล่ขนาดชิ้นงาน จากระดับบน ไปจนถึงพื้น ที่ถึงแม้จะมีหลายขนาดแต่ก็มีความกลมกลืน

เมื่อผู้รับชมผลงานมองในระยะไกล จะดูเป็นเพียงไก่แก้บนธรรมดา แต่เมื่อเข้ามาชมในระยะใกล้ จะเห็นส่วน ใบหน้าที่ถูกตัดต่อให้เป็นชิ้นงาน ขับเน้นการเสียดสีล้อเลียนบนความคุ้นชิน

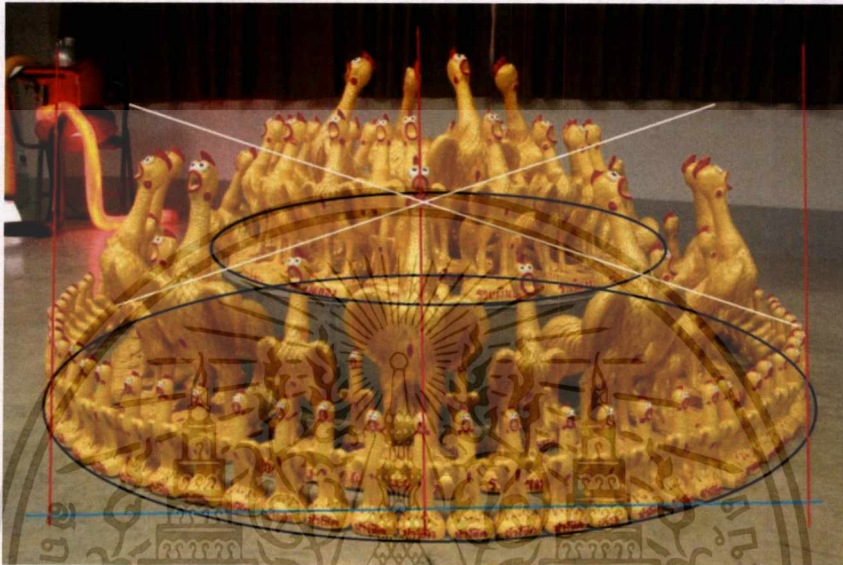
ภาพที่ 4.2.2 ภาพแสดงคุณลักษณะ

คุณลักษณะ

คุณลักษณะ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ คุณลักษณะโดยทั่วไป หมายถึง การถ่วงน้ำหนัก หรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะ คุณลักษณะมีความหมายรวมไปถึง ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง

(ชลุด นิมเสมอ 2531:128)

คุณภาพส่วนสำคัญของงานชิ้นนี้ เกิดจากการจัดวาง โดยแบ่งสัดส่วนและช่องว่างอย่างเท่ากัน ด้วยการจัดวางในรูปแบบคล้ายการแบ่งเค้ก คือการวางส่วนสำคัญในสัดส่วนแบบการแบ่งครึ่ง ในขอบเขตของวงกลม ซอยจากขนาดใหญ่ไปสู่รายละเอียดขนาดเล็ก ในขนาดที่ถูกหารลดลงไปเรื่อยๆ ตัวงานจึงเกิดความเป็นระเบียบ มีรูปแบบการซ้ำ แม้ขนาดของชิ้นงานจะไม่เท่ากัน แต่ก็มีคุณภาพที่กลมกลืนกันได้ในรูปแบบหนึ่ง

ภาพที่ 4.2.3 ภาพแสดงสัดส่วน

สัดส่วน

สัดส่วนของชิ้นงานนั้นได้ระดับขนาด คล้ายการแบ่งเค้ก คือวางผลงานชิ้นใหญ่สุดในทิศหลัก แล้วจึงลดทอนไ้ระดับของขนาดลงมายังทิศรอง จนถึงขนาดของผลงานชิ้นเล็กที่สุด มีการแซมชิ้นงานในพื้นที่หรือช่องว่างที่สามารถจะวางลงไปได้ให้เต็ม เพื่อให้เกิดมวลความแน่นในตัวผลงาน

ภาพที่ 4.2.4 ภาพแสดงจิ้งหะ

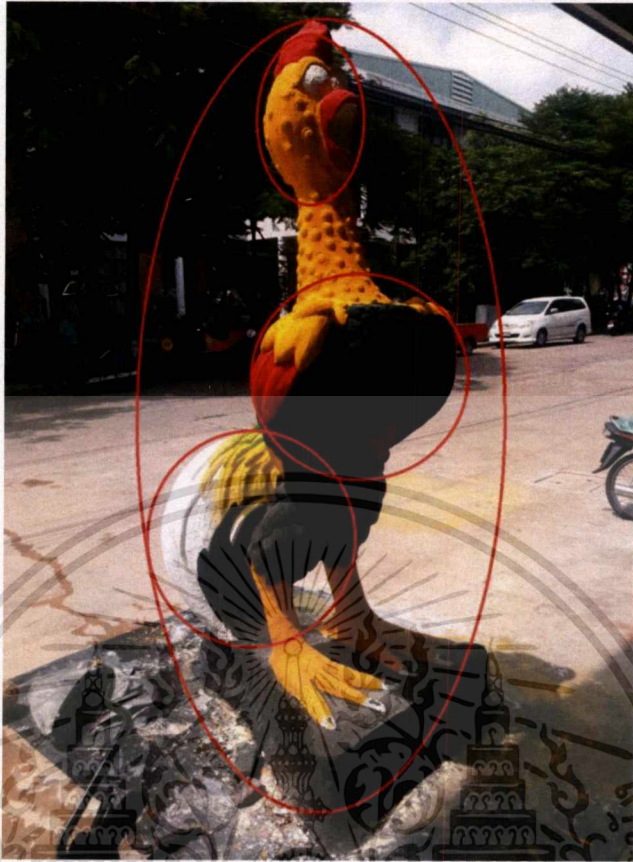
จิ้งหะ

จิ้งหะ คือ การซ้ำที่เป็นระเบียบ จากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างๆ เท่าๆกัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ซ้ำซ้อนขึ้น จนถึงขั้นเป็นรูปทรงของศิลปะ (ชลุค นิ่มเสมอ 2531:148)

การวางจิ้งหะของชิ้นงานนั้น สัมพันธ์กับพื้นที่ว่าง การจัดวางที่เหมาะสม จะทำให้งานเกิดจิ้งหะที่สวยงาม

ด้วยรูปแบบในการจัดวางที่มีการไล่ระดับ และการซ้ำของชิ้นงานหลายชิ้น จึงทำให้ตัวงานมีจิ้งหะที่สม่ำเสมอในส่วนรูปแบบ แต่ก็มีส่วนโดดเด่นในจิ้งหะที่เราต้องการ เพื่อเป็นการตัดเลี่ยนรูปแบบของจิ้งหะจึงมีหลากหลายรูปแบบ ในรูปแบบของการซ้ำอีกทีหนึ่ง

4.2.2 ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.2.5 ภาพแสดงเอกภาพ

เอกภาพ

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความกลมกลืน กลมเกลียว เข้ากันได้ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่างๆ (ขลุ่ย นิ่มเสมอ 2531:101)

ด้วยความที่งานเป็นชิ้นเดียวโดดเด่น รายละเอียดในตัวงาน ทำทางทางกายภาพ สี ไปจนถึงขนาด เป็นส่วนสำคัญที่สร้างเอกภาพให้กับงานชิ้นนี้

ตัวงานนั้นมีขนาดใหญ่ และสูง ทำทางทางกายภาพ ส่งเสริมเส้นนำสายตาสู่ด้านบน ใช้วัสดุจากปูนซีเมนต์ ทำให้มีความหนัก แข็งแรงและทึบตัน แต่ยังคงมีช่องว่าง ที่ช่วยให้งานไม่ทึบตันจนเกินไป

รายละเอียดในตัวงาน คือส่วนขน ที่เสริมสร้างจังหวะในตัวงาน รวมไปถึงเส้นรายละเอียดที่ถูกจัดลงไปบนเส้นขน เป็นส่วนช่วยนำสายตาและสร้างพื้นผิว

สี การไล่ระดับ ด้วยการให้สีเข้มอยู่ด้านล่างและสีอ่อนอยู่ด้านบน เป็นส่วนช่วยให้ตัวงานมีความเป็นธรรมชาติ ด้วยธรรมชาติที่แสงตกกระทบด้านบน และเงาเกิดขึ้นด้านล่างตามธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2.6 ภาพแสดงคูลยภาพ

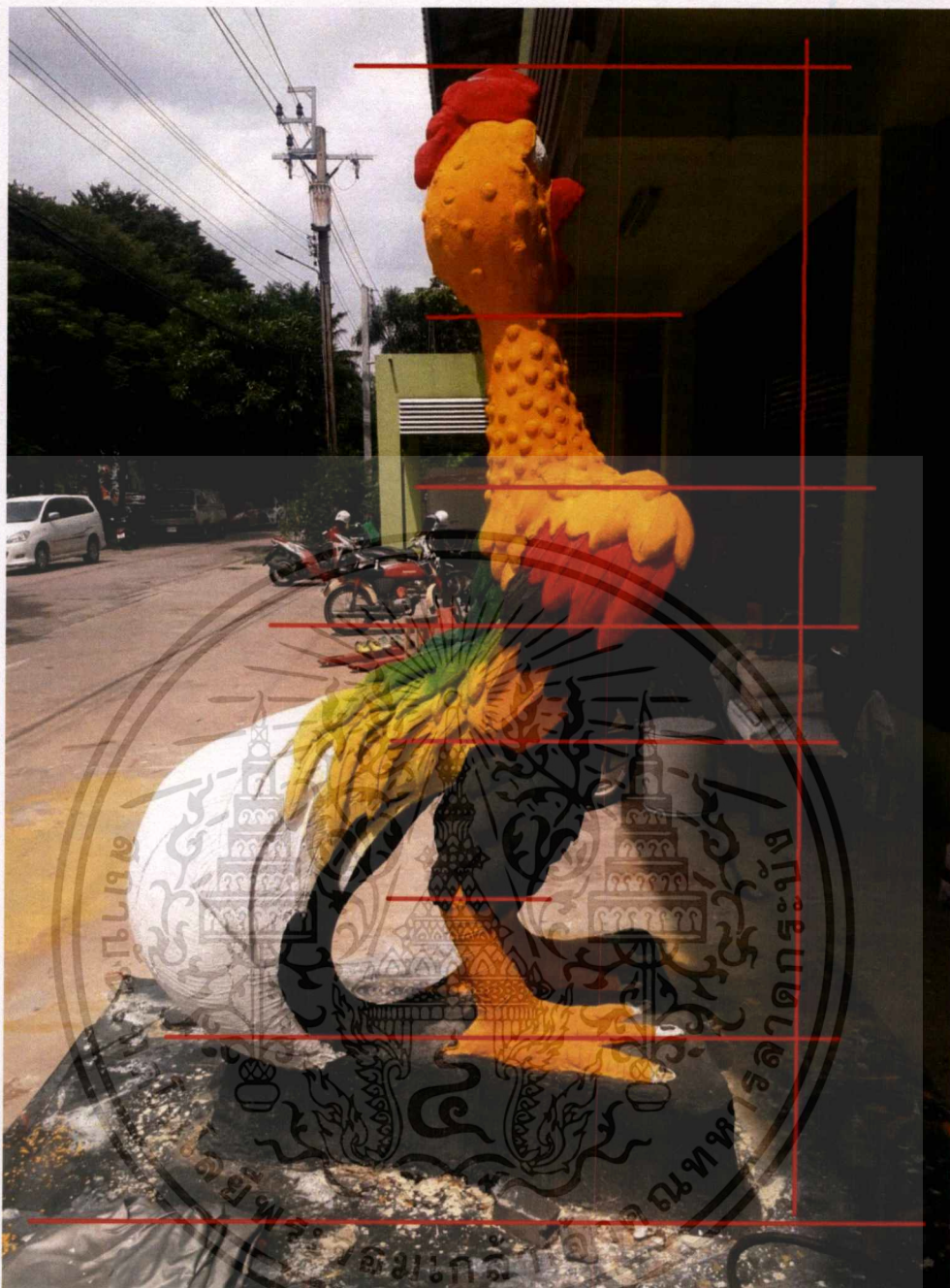
คูลยภาพ

คูลยภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ คูลยภาพ โดยทั่วไป หมายถึง การถ่วงน้ำหนัก หรือ แรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะ คูลยภาพมีความหมายรวมไปถึง ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง

(ชลูด นิ่มเสมอ 2531:128)

ด้วยขนาดและน้ำหนักของตัวงาน คูลยภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ ส่วนอ่อนของงานที่ควรจะรับน้ำหนักของชิ้นงานทั้งหมด ต้องถูกกระจายไป เพราะแกนกลางของงานนั้นถูกเอนเอียงด้วยท่าทางทางกายวิภาค ที่ให้ท่าทางของไก่นั้นเอนไปทางด้านหลังเพื่อให้ได้ลักษณะของการตะโกน ฉะนั้น น้ำหนักของตัวงานจึงถูกถ่ายไปด้านหลัง ในส่วนของหางจึงเป็นอีกหนึ่งรากฐานสำคัญในการสร้างคูลยภาพของตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

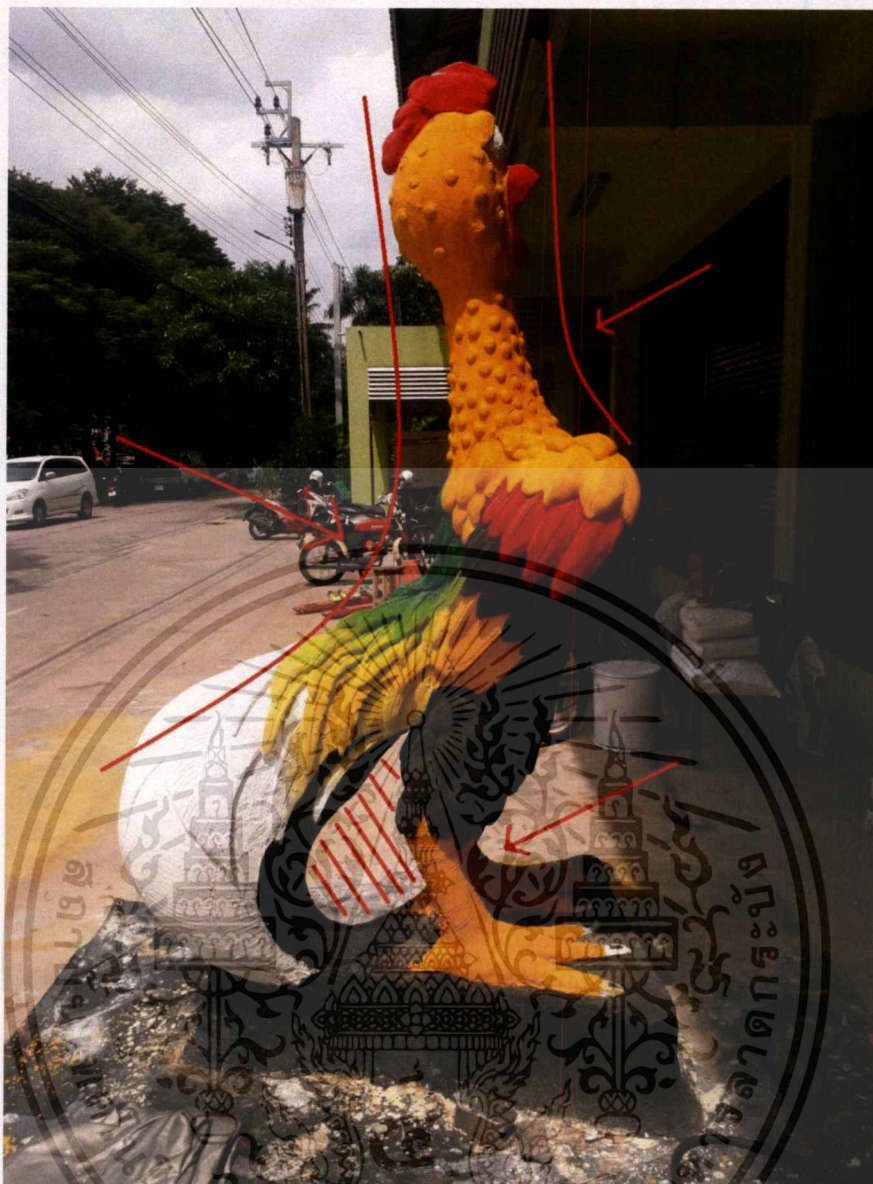

ภาพที่ 4.2.7 ภาพแสดงสัดส่วน

สัดส่วน

ความสูงของส่วนคอของไก่ในรูปแบบที่นำมาดัดแปลงนั้น มีส่วนยาวเกินกว่าปกติของกายวิภาค รวมไปถึงส่วนหัวก็ถูกขยายให้มีความใหญ่จนเกินจริงเพื่อเสริมเน้นท่าทาง จนส่วนบนนั้นกินพื้นที่ของสัดส่วนไปเกือบครึ่งของทั้งตัว

ด้วยความที่ส่วนบนมีความสูง สัดส่วนช่วงล่างจึงต้องเพิ่มความใหญ่ความหนาเพื่อความแข็งแรงมากยิ่งขึ้น สามารถตั้งได้อย่างมั่นคง

ภาพที่ 4.2.8 ภาพแสดงจิ้งหะ

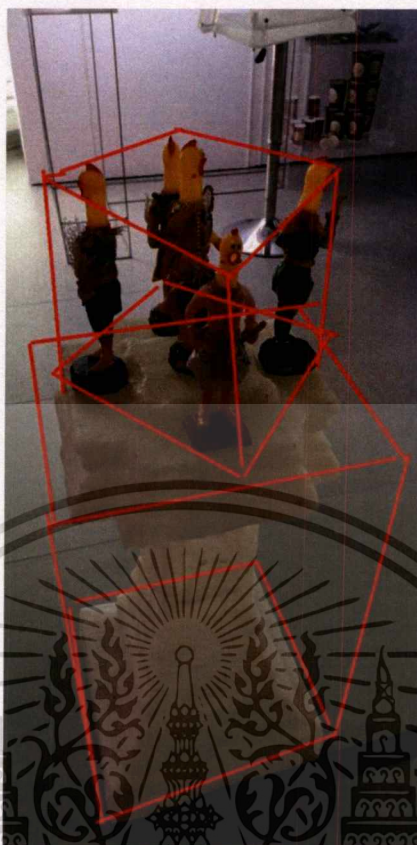
จิ้งหะ

จิ้งหะ คือ การซ้่าที่เป็นระเบียบ จากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างๆ เท่าๆกัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ซ้่าซ้อนขึ้น จนถึงขั้นเป็นรูปทรงของศิลปะ

(ชลุค นิ่มเสมอ 2531:148)

ส่วนสำคัญของจิ้งหะในผลงาน คือส่วนเว้าส่วนโค้ง ที่สร้างจิ้งหะตัวค้วไปมาไม่ทำให้งานดูนิ่งเกินไป ด้วยรูปทรงรากฐานที่คล้ายสามเหลี่ยม และรวมไปถึงทั้งส่วนของรายละเอียดที่เป็นเส้นขน ที่มีเส้นขีดสร้างพื้นผิวรวมทั้งเป็นเส้นล้อไปตามโครงสร้างจนเกิดจิ้งหะของเส้นขน จนเส้นนำนั้นพาไปจนสู่ส่วนหัวด้านบน

4.2.3 ผลงานชิ้นที่ 3

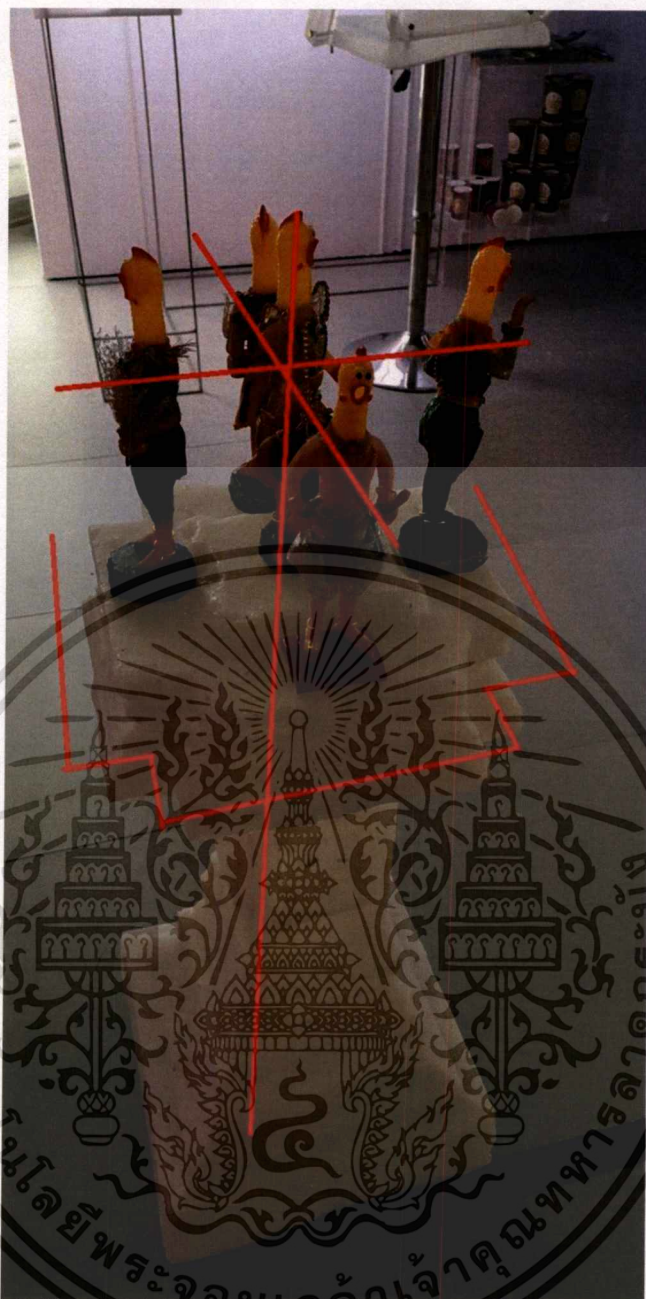
ภาพที่ 4.2.9 ภาพแสดงเอกภาพ

เอกภาพ

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความกลมกลืน กลมเกลียว เข้ากันได้ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่างๆ (ชลุค นิมเสมอ 2531:101)

หากมองเผินๆ ตัวชิ้นงานที่วางอยู่บนฐานนั้นจะเห็นความไม่เข้ากันเล็กน้อย ด้วยความที่เป็นรูปทรงของมนุษย์บนรูปทรงของสถาปัตยกรรม แต่มันมีจุดเชื่อมโยงคือรูปแบบของการจัดวาง ที่จัดวางแบบเว้นช่องเท่าๆกัน หันหน้าออกสี่ด้านตรงกับส่วนมุมของโครงสร้างนั้น จึงทำให้งานมีเอกภาพและความเข้ากันมากยิ่งขึ้น

ส่วนสำคัญของโครงสร้างที่ดูหาค้นทำให้เมื่อมองจะเป็นการมองแบบก้มต่ำ ทำให้เราลดความสนใจจากตัวฐานมามองชิ้นงานที่โดดเด่นด้วยสีและรายละเอียด ตัดกับฐานสีขุ่น เมื่อมองภาพรวมจะเห็นคล้ายเสาวนุชา มีเทพเจ้าอยู่ด้านบน

ภาพที่ 4.2.10 ภาพแสดงดุลยภาพ

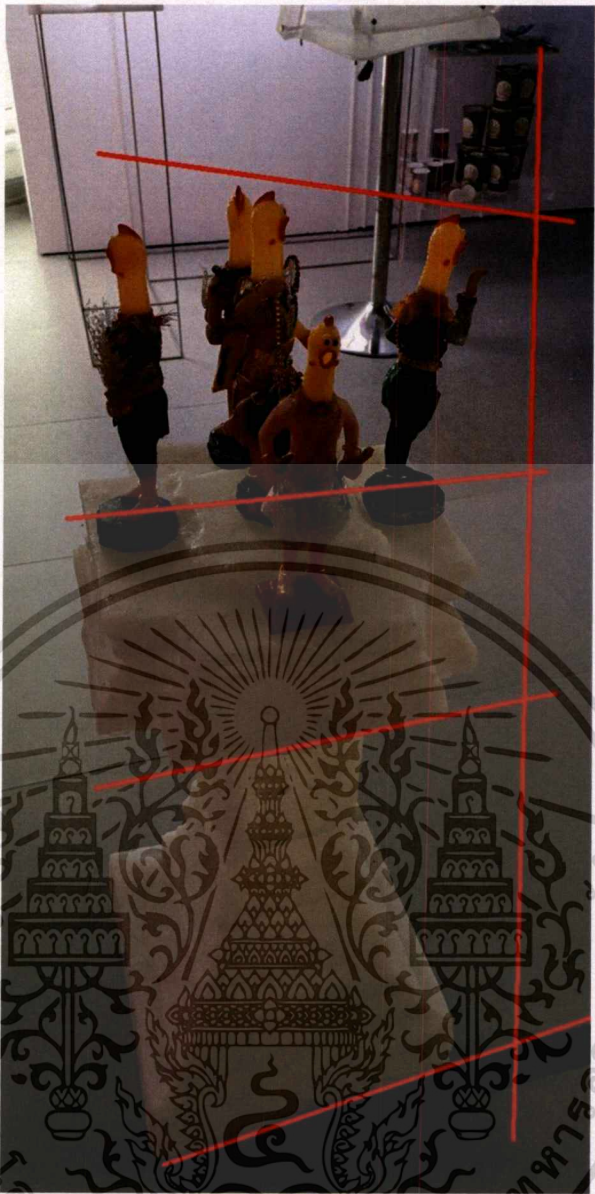
ดุลยภาพ

ดุลยภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพ โดยทั่วไป หมายถึง การถ่วงน้ำหนัก หรือ แรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะ ดุลยภาพมีความหมายรวมไปถึง ความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่ง

(ชอุต นิ่มเสมอ 2531:128)

ดุลยภาพในงานนั้นจะเป็นในด้านความสงบนิ่ง ด้วยฐานที่เป็น โครงสร้าง และถูกรวงโดยไม่ได้ยึดติดกัน ตัวชิ้นงานนั้นถูกจัดวางให้มีช่องไฟเท่าๆกัน หันออกทั้งสี่ด้าน และชั้นหลักถูกรวงไว้กึ่งกลางพอดี จึงเป็นดุลยภาพที่มีความเท่าๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2.11 ภาพแสดงสัดส่วน

สัดส่วน

ด้วยตัวชิ้นงานนั้นมีขนาดเล็ก จึงแบ่งส่วนของฐานออกเป็นสองส่วน คือส่วนฐานและส่วนของแท่น สัดส่วนของฐานนั้นเท่ากับครึ่งหนึ่งของตัวงาน และเมื่อนำสัดส่วนของชิ้นงานมารวมกับส่วนของแท่นก็จะเท่ากับอีกครึ่งหนึ่งพอดี การแบ่งสัดส่วนในงานชิ้นนี้จึงเป็นไปในแบบการเฉลี่ยให้เท่าๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2.12 ภาพแสดงจังหวะ

จังหวะ

จังหวะ คือ การซ้ำที่เป็นระเบียบ จากระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างๆ เท่าๆกัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ชับซ้อนขึ้น จนถึงขั้นเป็นรูปทรงของศิลปะ

(ชลูก นิมเสมอ 2531:148)

การแบ่งสัดส่วนและจัดวางแบบต่างๆกัน ทำให้เกิดจังหวะแบบต่างๆ แต่มีส่วนโดดเด่นคือท่าทางของชิ้นงานที่ตรงข้ามกับจังหวะการจัดวางและรูปแบบฐาน คือมีท่าทางของการแสดงออกทางอารมณ์ และสิ่งที่กำลังกระทำ จึงเกิดเป็นจังหวะการเคลื่อนไหวบนพื้นที่ที่ถูกจัดวางอย่างเท่าๆ และอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

ด้วยความที่ประเทศไทยนั้น เป็นประเทศที่ผสมผสานและรับเอาวัฒนธรรมต่างๆมากมาย มาผสมปนเปกันอย่างหลากหลาย ศาสนาพุทธของไทยจึงมีการผสมผสาน ความเชื่อ วัฒนธรรมต่างๆ รูปแบบการปฏิบัติจากหลายๆศาสนาเข้ามารวมผสมกัน จึงเกิดหลายๆสิ่งที่จะหลีกเลี่ยงออกจากทางสายกลางอันเป็นหลักธรรมคำสอนออกไปทุกที และวัตถุทางความเชื่อก็เป็นหลักฐานอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงเลือกหยิบวัตถุทางความเชื่อที่คนส่วนใหญ่รู้จัก ซึ่งก็คือของที่ใช้เก็บนหรือสิ่งกราบไหว้ ที่เป็นเสมือนหลักฐานความมั่งงาย เป็นสิ่งของที่เคยเป็นสิ่งธรรมดา แต่ถูกความ โลกความมั่งงายยกย่องบูชาให้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเป็นสิ่งของเพื่อรับใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ นำมาตัดต่อผสมผสานปนเป ล้อเลียนเสียดสี สร้างความขบขันให้คนสนใจ

โดยตัวงานนั้นทำจากวัสดุหลากหลาย แต่ล้วนเป็นวัสดุที่มีที่มา หรือจะเรียกได้ว่าทั้งหมดที่นำมาทำงานนั้นเป็นหนึ่งในวัตถุทางความเชื่อในสังคมไทย นำมาเปลี่ยนบริบท ตัดทอน ให้เกิดสิ่งใหม่แต่ยังยืนอยู่บนความรู้สึกเดิม มีความเป็นวัตถุทางความเชื่อ ที่ถูกผสมกับสิ่งที่ธรรมดาลงไป

การทำงานในครั้งนี้สามารถสรุป ข้อดีและข้อเสียได้อย่างละ 3 ส่วน คือ

ข้อดี

1. ส่วนของเนื้อหา เป็นการตอบคำถามของตัวข้าพเจ้า เกี่ยวกับความเชื่อต่างๆที่ข้าพเจ้าได้รับมา ตั้งแต่สมัยเด็ก ได้สำรวจตรวจสอบที่มาที่ไปเทียบเคียงกับความรู้ชุดปัจจุบัน บางสิ่งยังคงสามารถใช้ได้ แต่บางสิ่งที่ถูกพิสูจน์ หรือความรู้ชุดใหม่ที่คิดว่า ควรที่จะเปิดใจในการรับข้อมูลเพื่อพัฒนาการใช้ชีวิตและชิ้นงาน
2. ในส่วนของข้อมูล ข้อมูลนั้นมีมากมายและหลากหลายด้าน วิจัยถนญานรวมไปถึงการค้นคว้าเทียบเคียง จะสามารถทำให้ข้าพเจ้าได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด การเชื่อถือข้อมูลเพียงด้านเดียวนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำแล้วในยุคสมัยนี้ ข้อมูลสามารถหาได้ง่ายและหลากหลายมุมมอง
3. ชิ้นงาน ด้วยเวลาที่จำกัด การวางแผนที่ดีและรอบคอบนั้นทำให้งานราบรื่น บางสิ่งที่มากเกินไปก็จะเป็นที่จะต้องถูกตัดออก ความสมบูรณ์แบบเป็นไปได้ยาก ต้องหาความพอดีที่สุดเพื่อบริหารการทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้

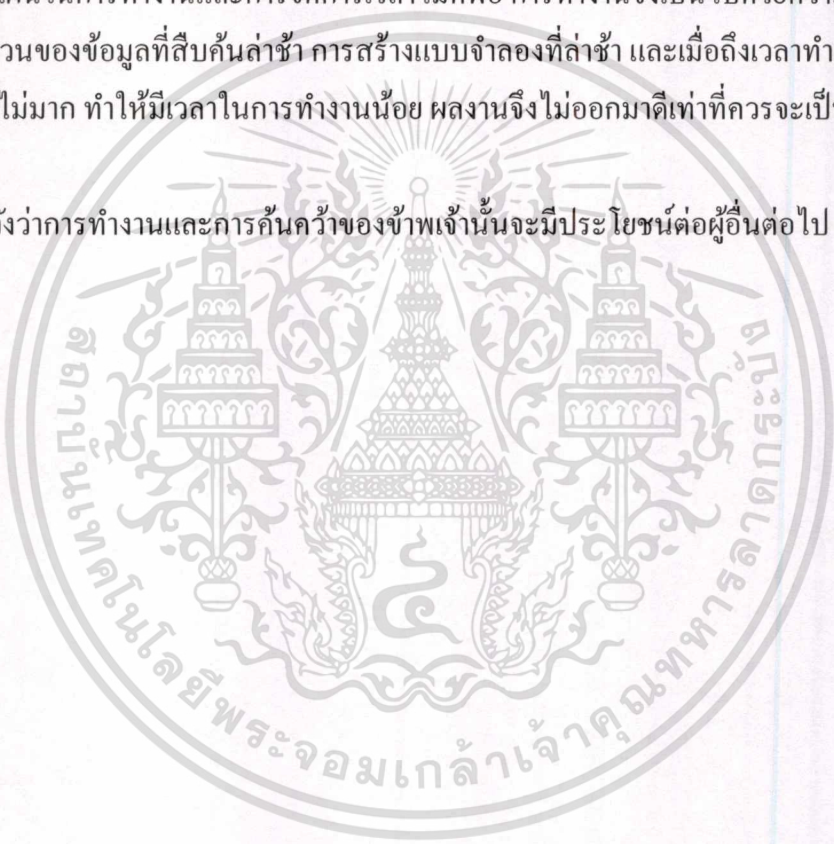
ข้อเสีย

1. การหาข้อมูลค้นคว้า ยังไม่ดีพอ ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพียงข้อมูลที่สืบค้นได้จากอินเทอร์เน็ต ไม่ได้ลงพื้นที่จริงๆ เพื่อไปสัมภาษณ์หรือหาข้อมูล ทั้งตัวเนื้อเรื่องและวัสดุที่จะนำมาใช้ทำงาน ทำให้เกิดข้อจำกัดในการทำงานในเรื่องที่มาที่ไป

2. การสรุปเนื้อหา จากผลกระทบในข้อก่อน จึงทำให้การสรุปเนื้อหาในแต่ละช่วงตอนนั้นเป็นไปได้ยาก ข้อมูลในการที่จะนำมาใช้ทำงาน ไม่แข็งแรงพอที่จะทำทุกสิ่งที่คิดได้ บางอย่างก็คิดว่าถูกคิดว่าใช่ แต่ก็ถูกตัดตกไปด้วยเหตุและผลที่สมควรกว่า

3. การวางแผนในการทำงานและการจัดการเวลาไม่ดีพอ การทำงานจึงเป็นไปด้วยความรีบร้อน ตั้งแต่ในส่วนของการข้อมูลที่สืบค้นล่าช้า การสร้างแบบจำลองที่ล่าช้า และเมื่อถึงเวลาทำผลงานจริง ก็เหลือเวลาไม่มาก ทำให้มีเวลาในการทำงานน้อย ผลงานจึงไม่ออกมาดีเท่าที่ควรจะเป็น

ข้าพเจ้าหวังว่าการทำงานและการค้นคว้าของข้าพเจ้านั้นจะมีประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อไป

บรรณานุกรม

ความเชื่อเรื่องตุ๊กตาเสียบบาล...จากสุโขทัยสู่ กรุงเทพมหานคร เข้าถึงได้จาก :

<https://sites.google.com/site/phiphat1234567/tukta-seiy-kbal>

ชลุด นิ่มเสมอ 2531 องค์ประกอบศิลปะ กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช

ตำนานกุมารเทพ “ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์” อภินิหารความศักดิ์สิทธิ์

เข้าถึงได้จาก: <https://horoscope.sanook.com/104781/>

เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ 2555 องค์ประกอบศิลป์ 1 กรุงเทพฯ ห้างหุ้นส่วนสามลดา

มณฑิเยร บุญมา เข้าถึงได้จาก:

<http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Montien%20>

[Boonma](#)

สุจิตต์ วงษ์เทศ 2559 คนไทยมาจากไหน กรุงเทพฯ ศิลปวัฒนธรรม ฉบับพิเศษ มติชน

‘แอร์วินวูร์ม’ปรัชญาประ-ติ-บัติ

เข้าถึงได้จาก https://www.matichonweekly.com/column/article_18736

Erwin Wurm im Interview über Kunst

เข้าถึงได้จาก : <https://www.dorotheum.com/blog/de/erwin-wurm/>

“Montien Atelier” พื้นที่ศิลปะแห่งใหม่ รวมองค์ความรู้ศิลปินร่วมสมัย-คนสำคัญของเมืองไทยผู้

ถ่วงถับ (1) เข้าถึงได้จาก: https://www.matichonweekly.com/column/article_30053

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน วัตถุทางความเชื่อที่สะท้อนความงมงาย, 2561

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน วัตถุทางความเชื่อที่สร้างความตระหนัก

เทคนิค ปูนปูนซีเมนต์

ขนาด 250x150x120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน วัตถุทางความเชื่อที่ใครใคร่สร้างได้

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นาย จิรพัฒน์ สุวรรณโชติ
 วัน เดือน ปีเกิด 15 ธันวาคม พ.ศ. 2535 ที่ กทม.
 ที่อยู่ 58 หมู่ 2 ชุมชนหลวงพรต เขตลาดกระบัง กทม.
 ประวัติการศึกษา 2551 วิทยาลัยช่างศิลป์
 2556 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

